

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

UYAN
NAZENIN
BEYZA AKSOY

UYAN NAZENİN

👁 28,5K

★ 4,15K

💬 3,74K

UYAN NAZENİN

976

Yasak meyve.

😊 185

**Seni tanımlayabileceğim onlarca
kelime var haznemde, her seferinde
bu ikisi tırmanıyor boğazımdan
yukarı.**

130

**Savaşı kazandıkça yeniden nükseden
bir kanser gibisin benimde, hastalık
bütün iç organlarımı pençesi içine
almış ve ben kurtulamıyorum senden.
Vermediğin savaşın galibisin;
girmedığın sınavdan tam not
alıyorsun ama bu tam da senden
beklenecek kadar acımasızca,
şaşırtmıyorsun.**

197

**Merak ediyorum, nasıl her seferinde
başımı çevirmediğim yerde
olabiliyorsun? Sanki hedef sensin ve
ben her seferinde ıskalıyorum, ya da
tam on ikiden vuruyorum ama
bakmıyorsun.**

88

Herkes bakıyor, sen bakmıyorsun.

220

**Başım yastıkta, bedenim yorganın
altında; gözlerim kapanıyor, tekrar
açılana dek... Sen. Kirpiklerimin
arasından baktığım dünya gayet
renkli esasen. Ama işte... Sen.**

149

**Elini nereye atsan; kime değse kokun,
tenin, nefesin; kimsede kalmıyor
izin... Kalabalık senin şehrin, suç
listen uzun... Yargılansan müebbet
yiyeceksin ama kanıt yok işte,
mükemmel bir katilsin sen.**

221

**Beni ortasında bıraktığın bu savaş
sahipsiz, yalnız; kalabalığım bile
kimsesiz, sessiz... Çünkü sensiz.**

116

**Biraz bekle, çok az... Bekle beni
sevgilim.**

140

**Sensiz iki hece altı harf, alengirli bir
laf; ortadan ikiye bölünebilir, birinci
tekil ve çoğul ile takas edilebilir
çünkü sanırsam.**

546

Yakında.

218

1. BÖLÜM: "Evvel zaman, kalbur saman içinde..."

👁 36,9K

★ 4,91K

💬 24,9K

1. BÖLÜM: "Evvel zaman, kalbur saman içinde..."

😊 547

The Weeknd, Save Your Tears

💬 62

Wafia, Heartburn

Havaların giderek ısındığı bir Mart günüydü. Koç Üniversitesi Dans Kulübü'ne tahsis edilmiş yeni soyunma odasında, dolabımın önündeydim bir havluya sarılmış. Herkes içerideyken girip duş almayı sevmiyordum bu yüzden içerisi boşalana kadar biraz etrafta dolanıyor ve bir şeyler içiyordum otomat makinesinin önünde. Otomatlar okulun diğer kanadına geçilen büyük ve geniş koridordaydı, koridorun arka bahçelerden birine bakan tarafı da boydan boya camdı. Dolayısıyla görmek istediğiniz biri tam da pratik bitiş saatinizde oralarda bir kenarda takılmayı seviyorsa terinizi soğutmaya değerdi.

315

Açık renk dizleri kesik bir kot ve beyaz, uzun kollu, kare yaka bir bluzu üzerime geçirirken ben oldukça sessizdim ama aynı şey sınıfın boşboğaz Eda'sı için geçerli değildi.

Bu saate kadar işini halletmeyip ne halt yemişti de daha yeni geliyordu hiçbir fikrim yoktu ama en azından çenesini burada kapalı tutsa iyi olurdu. Kafam son birkaç gündür olanlar yüzünden patlayacak gibiydi çünkü, ben de bir köşede birilerine patlayabilirdim her an ve sorumluluk kabul etmezdim. Sanki bütün yük son bir haftadır benim omuzlarımdaydı ve kimse görmüyordu. Göstermeye can attığımdan değildi ama nefes almak için biraz yer açsalar fena olmazdı.

123

"...burası da kulübümüze yeni verilen soyunma odası. Önceden alt katta geçici bir odadaydık ama kulübün başarıları yeni eklenen üyelerle arttığı ve gittikçe genişlediğimiz için okulumuz güzel bir bütçe ayırdı ve sonunda hak ettiğimiz alana sahip olduk. Çok iyi değil mi? Dolabını görmek ister misin?" Eda'nın sesi oldukça heyecanlıydı ve bu heyecanının yersizliğini

anlayamıyordum ama muhtemelen yeni gelen bir kıza etrafı gezdiriyordu.

76

"Bu kadar yeterli, yardımcı olduğun için çok teşekkür ederim..." dedi kız oldukça çocukçu ve saf bir sesle. Yüzümü buruşturdum. Ortaokulluları kulübe almadıklarını sanıyordum, sonuçta burası bir üniversiteydi ve tek ayrıcalıklı bendim, değil mi? "Aslında ben sana başka bir şey sormak istiyordum, bilerek mentörüm olmanı rica ettim Tanju Hoca'dan. Biraz konuşabilir miyiz?"

108

"Aa, öyle mi?" diye sordu Eda, sesi heyecanlı çıkmıştı. "Olur tabii ki. Ne konuşmak istiyorsun?" Güldü. "Kızma ama sende biraz sinsilik seziyorum, sanki sen dedikoducu olabilir misin biraz? Çünkü öyleyse tam adamına geldin kızım! Bana isim ver sana hayat hikâyesini anlatayım." İstemsizce gözlerimi devirerek histerik bir şekilde güldüm. *Dedikodu*

tanrıçası. Pardon, Eda bir şeyin tanrıçası olamazdı, anca kölesi olurdu... Burada olduğumu bilmiyordu, muhtemelen içeride birinin olduğunu bile düşünmüyordu o yüzden bu kadar rahattı. Aksi taktirde kızı çoktan susturmuş olurdu.

98

"Süper," dedi kız heyecanla. "Ben birkaç isim duydum popüler, biraz anlatabilir misin diyecektim. Aslında Instagram dedikodusu bunlar ve eminim çok kolay bulurdum arasam ama ne diyebilirim ki... Stalk yeteneğim yok." Gözlerimi devirdim. *Stalk yapmaya yeteneği olmayan birinin dedikodu yapmaya da ruhsatı olmaması gerekir.* "Nas Asilkaya. Nazlı sanırım tam adı. Şu Instagram'da popüler olan, büyük dans stüdyolarıyla anlaşmalı çalışan kız. Sonra İdil, soyadını bilmiyorum... Sınıftaki hani, mavi gözlü kumral çocuğun sevgilisi. Bir de şey var—"

245

"Akşam Baleri," diye lafını kesti Eda. Tırnaklarımı avucuma bastırdım. "Öncelikle Aylacığım, Nas'ın tam adı Nazerin. Sakın Naz deme böyle küçük bir sebepten başına düşman almak istemezsin onu, yani düşman kesilmez ama sinir olur. Nas sinir olunca iyi şeyler olmuyor da pek." Eda'nın samimiyetsiz gülüşü dişlerimi gıcırdatmama neden olmuştu ama sohbetlerini bozmayacaktım. Geçip dolaplar arasındaki ayaklı sedirlerden birine oturdum ve bacak bacak üstüne attım. "Anlatayım bebeğim... Nas'la Akşam çok yakın arkadaşlar ama Akşam yurt dışında şu an. Muhtemelen birkaç ay önce patlayan aldatma olayını soruyorsun sen, değil mi?"

869

Kız cevap vermeden onaylamıştı ki Eda devam etti. "Şöyle oluyor o canım... Şimdi Atlas Ege Karademir, Akşam Baleri'yle beraber. Akşam'ı biliyorsundur tam bir esmer bombası.

Uzun siyah saçları var, teni çikolata falan... İşte Ege bir akşam partideyken Akşam'ı başka bir kızla karıştırıyor nasıl becerdiyse pi kurusu, kızı yiye yiye bir odaya kapanıyorlar. O sırada başka bir grup içeri dalıp ışıkları aana kadar Ege de fark etmiyor altındaki başka bir esmer olduğunu, yalnız kız da ne orospuymuş dünden razıymış yani... İşte bu olayı Akşam da görünce terk ediyor, yallah İngiltere'ye. Ama önceden belliymiş gideceği, ne zaman döner bilmem. Nas'ı konuşurken duymuştum stüdyoda gerçi, belki yakında döner... Hukuk eğitimi için mi ne gitmiş kısa süreliğine."

887

"ş," dedi Ayla. "Amma biliyormuşsun ha sende..."

35

"Eee bu okulda dönenler benden sorulur kızım. Dedim ya, isim ver bana ne bok olduğunu anlatayım sana

diye... Neyse işte öyle o olay. İdil'i niye sordun anlamadım, Nas'ın abisiyle çıkıyor diye mi? Ömer Asilkaya. Lokum gibi çocuk valla haklısın, hele o gözler... Anam olsa düşerdi yani."

158

"Naz herhangi bir bölümde okumuyor diye duydum, nasıl okulun böyle popüler bir kulübüne dâhil anlamadım. Parayla falan desem, Koç'ta da para konuşuyor mu ki o kadar ya?"

54

"Kız Nas de diyorum vallahi günah benden gitti ha, daha fazla düzeltmeyeceğim... Evet doğru, Nas bir bölüme mensup değil. Üniversite sınavına bile girmemiş, gerçi ben olsam ben de girmezdim kızın sülalesi zengin. Üstüne bir de Instagram'da yalnızca post atıp üzerine etiketlediği ne kadar marka kıyafet varsa yok satıyor... Akşam da öyle. Manyak popülerler. Bir sarışın bir esmer... Ama kulübe girmesinin

sebebi bu değil. Nas'ın uluslararası dans yarışmalarında ülkeyi temsil etmişliği ve birincilikleri var, başarılarından dolayı Koç özel olarak bir burs sağladı ona. Zaten ondan kulübe daha çok değer veriliyor ya, neyse..."

295

"Peki o yakışıklı kumral çocuk?
Sabah kulübün önündeydi hani..."

86

"Barlas Koraslan?" Eda cilveli bir şekilde güldü. "Lokum 2 canım o. Gerçi Ömer'i solladığı için boyuyla posuyla, yani bence, Lokum 1 ama neyse. Maşallah böyle bir iş çıkaran anneyle babaya, tarif verseler kör cahil atlamayacak ikili olmaz herhalde. Benim öyle oğlum olsun, yan gelip yatsın, ben de bir köşeye oturup izleyeyim ya öyle yani... Melina var bizim sınıfta görmüşsündür dalgalı uzun kahve saçları ve yeşil gözleri var, onun eski sevgilisi. Bir bokuma da dans etmeyi beceremez

ama Nas aldırđı onu kulübe, torpil geçti Tanju hoca yani. Ömer, Nas, Barlas, İdil, Ege, Akşam falan... Bunlar çok yakın arkadaş grubu. Aman diyeyim bak anlatıyorum sana burada, sakın bulaşma birine sen biraz kara gözlüsün anladım ben. Özellikle Nas'la Akşam çok fenadır bilesin."

341

Bak sevgilim, isimlerimizi yan yana kullandılar.

494

"Abartma canım, adam mı yiyorlar," dedi Ayla alaylı bir sesle. Ses tellerinden ameliyat olmak kaçapatlıyordu? Ben bu kızınkinin ücretini şu an nakit çekip verecektim de çünkü. Böyle kıyım bir ses duymamıştım hayatımda... Kıza da yazıktı, duyanın kulaklarına da.

47

"Adam yemezler ama adamın ağzına sıçarlar," dedi Eda. "Hele Nas şimdi burada bir yerde bizi dinliyor olsa var

ya..."

293

"Ne yapardı?"

17

"Onu biraz olsun tanıdıysam dedikodumuz bitene kadar çıkmaz, sonuna kadar ya da dayanamayacağı kadar pis konuşacağımız yere kadar bekler, sonra çıkar seni de beni de aha şu fayansın kurumuş alçısına gömerdi..." Muhtemelen kulak memesine dokunup tahtaya vurmuştu ki ses gelmişti. "Aman Allah korusun, şeytan görsün o sarışın cadının yüzünü..."

334

Beni tanıyor oluşuna sırtırken surat ifadem düştüğünde derin bir nefes aldım ve gözlerimi devirdim. Etrafta bir yerde olduğum ihtimalini düşünürken bile hakkımda ileri geri konuşabilecek kadar geri zekâlıydı. Burada böyle boş çene çalacağına her gün yarım saat kondisyon çalışsa daha iyi dans edebilirdi ama onun için

dedikodu, yemek yemekten bile önce gelirdi tabii.

23

Ama hâlim yoktu. Bugün gerçekten de kimseye bulaşacak hâlim yoktu. Dolabımın kapağını sertçe kapatırken çantamı omzuma astım ve deri ceketimin ceplerine soktum ellerimi, ardından adımlarımı dolapların arasından kapıya çevirdim. Yüzüme boş bir ifade vardı ve boş bakarken ne kadar tehditkâr, itici bakabileceğimi aynadan ve fotoğraflardan çok iyi biliyordum. Tabii etrafımdaki insanlar, beni her gün görenler, Eda gibi, çok daha iyi bilirlerdi.

40

Ayla denen kızın sırtı bana dönüktü ve küt kesilmiş siyah, düz saçlarını ile yeşil ceketini menzilimdeydi. Eda beni görür görmez gözlerini büyültükçe suratındaki her ne ifadesiyse silip önüne döndü ve dizlerini birleştirerek ellerini kucağına koydu. Bu onun,

sıçtım ve sıçtığımın farkındayım ve kesinlikle bu kadar sıçmak istemezdim ama sonuç olarak sıçtım, oturuşuydu. "Bugün yorgunum Eda, şanslısın," dedim gözlerimi üzerine çevirmeden kapıdan çıkarken. Kendimi koridora atmış ve yürümeye devam etmişim.

278

Güneş tepede, kampüsün içindeki buluşma mekânımıza doğru yürürken göz göze gelmediğim insan kalmamıştı yine. Cam kapıyı ittirip içeri girdiğimde genelde oturduğumuz masanın her zamanki gibi boş olduğunu gördüm, onun dışında kafe doluydu. Masa dışarıdaydı ama önce içecek bir şeyler alsam iyi olurdu çünkü Melina yine dertli görünüyordu.

50

Bir insan neden sevdiği çocuğun eski sevgilisiyle yakın arkadaş olur? Bunun cevabı bende değil. Belki sevdiği çocuk aşk lafı geçtiğinde

arkadaşına dönüp "*Ne bileyim oğlum ben aşkı? Şimdiye dek bir kere tattım o da lisedeydi. Geçti gitti,*" dediğindendir. Belki sevdiği çocuk hâlâ eskiden aşık olduğu kızla sürekli yanyana geldiğinden ve hiçbir şey olmamış gibi ona destek çıktığından, hissettiği kıskançlığı yenmek ve kızı ondan uzak tutabilecek güce sahip olmak içindir. Belki de sadece kötüdür o biri, kontrolcüdür, sinsidir.

240

Ve sonuncunun daha ağır bastığını beni tanıyan herkes bilir.

92

Sıcak lattemle birlikte Melina'nın karşısına geçip oturduğumda bardağı masaya bıraktım, geriye yaslanıp bir bacağımı diğerinin üzerine attım ve karton bardağın kapağını açtım biraz ılması için, dilimin yanmasından nefret ediyordum ve burası kaynar servis ediyordu içecekleri. "Ne bu hâl sendeki?" diye sordum sevdiğim çocuğun eskiden aşık olduğu kıza.

Pardon, Melina'ya. "Derste de koreografiyi kaçırp durdun. Hoca seni dışarı atsa yeriydi." *Zaten torpille girdin kulübe... Bence atsın da yani. Çünkü ben pişmanım seni aldırđıđıma.*

185

"Of kızım ya," diye mırıldanarak telefonunu önüme bıraktı Melina. "Sana bahsetmiştim, flörtüm. Hafta sonu Palandöken'deymiş, bizim gibi yani! Şimdi şaşıracaksın... Kiminle biliyor musun? Kız arkadaşıyla! Buna inanabiliyor musun peki? Ben de keriz gibi haftalardır bir yol kat edebildiğimizi düşünüyordum. Dur, daha da artırayım, kız da çocuğu aldatıyor," diye devam etti lafına, masaya kollarını yaslayıp sandalyesini biraz daha ileriye çekerek. "Aldattı yani. Bunu mu nereden biliyorum? Barlas'ın Palandöken'deyken odasından çıkan esmer kız var ya, o. Vallahi de billahi de o. İnanamıyorum ya! Ya nasıl bizim otelde kalmış

olabilirler bir de? Tesadüfe bakar mısın?

359

Göğsüme çöken ağırlığını tanımını yapabilirdim bir bilgisayar açıp sayfalarca, ya da kağıt kalemle de halledebilirdim bu işi şuracıkta ve hiç durmasam bile sabahı bulurdu. Nefret ediyordum, nefret ediyordum çünkü hiç ilgilenmediğim konuları kırmızı kodlu listemde en başa çekebiliyordu bir anda; sadece ismi. Sadece isminin geçmesi yetiyordu.

56

Üstelik o kızı o odadan çıkarken gören bendim.

149

Derin bir nefes aldım ve ilgisiz tavrıma devam ederek "Eee?" diye homurdandım kahvemden bir yudum alırken. "Barlas bildiğimiz Barlas, fırsatı olduğunda herkesi düdükleyebilir. Kıza gelince de... Önce çocukla olan konuşmalarını ona ekran fotoğrafı çekip at, tavrını

gözlemle. Gururlu aldatılmış sevgili ayağına yatarsa Palandöken'de yediği haltı da masaya koyar ilişkilerini bitirirsin. Sonra da yoluna bakarsın."

89

"Gerçekten hoşlanmıştım," dedi Melina sıkıntılı bir nefes vererek. "Yani flört döneminde olsa da aldatılmış sayılmıyor mu insan? Belki o iki salak birbirini aldatmış ama dengelemişler en azından, aralarında en çok ben aldatılmış hissediyorum burada!"

42

Ben de, Melina. Palandöken'de olanlardan sonra... Ben de öyle hissediyorum. Hakkım yok biliyorum ama hissediyorum.

😊 125

"Eee senin şu Tamer ne yapıyor?"

49

Karton bardak dudaklarımdayken gözlerimi devirdim. Tamer benim dans partnerimdi ve ünlü bir hocanın koreografilerini daha sonra

sergilemek üzere çalışıyorduk. Eğer hocam çok saygın biri olmasa ve bu kadar ısrar etmese asla partnerle çalışmayı kabul etmezdim çünkü ben her zaman yalnız dans etmiştim. En başta oyunculüğün işin içine katıldığı performansların olacağı bir takıma katılmayı kabul ettiğimde bunun için oldukça heyecanlıydım çünkü kaydedilen performanslar stüdyonun Youtube kanalına da yükleniyor ve inanılmaz izlenmeler alıyordu bütün dünyada. Tamer, koreografiyi çalışırken ya da performans sırasında kurduğumuz tensel temasın aramızda romantik bir ilişki geliştireceğine inancı olan, fazla yapışkan bir çocuktur. Bu durumdan abime bahsetsem Tamer'in kemiklerini kırardı, bu da hocamla aramızda büyük bir sorun olurdu ve kariyerim etkilenirdi. Bu yüzden umursamamaya çalışıyordum.

sevineceğim, çocuğu ne zaman görsen kaş göz yapıyorsun zaten senin yüzünden duygularının karşılıklı olduğuna inanacak. Geçen sefer prova sırasında neredeyse öpüyordu beni." Karton bardağı dizimin üzerine koydum, pantolonun yırtığının içinden geçerek tenimi yakmıştı sıcaklığı.

69

"Hadi canım!" Melina'nın benimle aynı fikirde olduğunu düşünmüyordum. O, hayatımda biri olsun istiyordu. "Eee, sonra ne oldu?" Eski sevgilisine aşık olduğumu bilmiyordu ve uçan sineği bile bana ayarlamaya çalışıyordu. "Tokat falan atmışsındır sen kesin." Onunla muhabbet kuran bendim çünkü bitmiş ilişkilerine rağmen ne zaman karşılaştılar bu kadar dostane olmalarına, ona olan bakışlarına ve tavrına dayanamıyordum. "Attın mı yoksa?" Aşk yanan bir kağıt parçasıysa, asla yok olmuyordu ki. Külleri kalıyordu geriye. Asıl soru şuydu: O külleri içine

çekip seni boğmasına izin mi
verecektin yoksa faraşla çöpe mi
süpürecektin?

71

"Atmadım ama ayar verdim, bir daha
cesaret edemez," dedim tok bir sesle.
*Kimse edemez dudaklarımdaki izi
silme.* "Abimler nerede? Beraber
geçecektik eve."

387

"İdil'in yanına uğrayacaklardı, dersi
varmış onun bir saatlik. Pratikten
sonra fırladı, duşunu bile yarım
yamalak aldı kız. Görmedin mi? Gerçi
sen yoktun her zamanki gibi,
kalabalık sevmiyorsun soyunma
odasında." *Ha gayret Melina, biraz
daha zorlasan tanıyacaksın beni...*
Ama biz seninle hiçbir zaman
gerçekten arkadaş olamayız. "Akşam
post atmış Instagram'a. Dönüyormuş
yakında. Gördün mü?"

149

*Akşam. Senin aksine Melina, o benim
arkadaşım. Hem de en yakınım.*

Dönüşünü büyük bir heyecanla bekliyordum çünkü aylardır ortada yoktu. Giderken sevgilisini terk etmişti çünkü aldatıldığına inanıyordu, ben Ege'nin bilerek böyle bir şeyi asla yapmayacağını taraftarıydım ama olan olmuştu ve suçlu tarafın pişmanlığı derinden hissetmesi için elimden gelen her şeyi yapıyordum. Akşam'ın İngiltere'de olmasının sebebi aldığı üç aylık Hukuk eğitimi, daha sonra buraya döndüğünde yeni döneme 1. Sınıf olarak başlayacaktı. Liseden beri en yakın arkadaşımdı.

208

Küçükken izlediğim Barbie filmlerini hatırlatıyordu bana. Bir sarışın, bir esmer. Birbirimizi tamamlıyorduk. Birimizin aklına geleni, diğeri çoktan icraata sokmuş oluyordu. Onsuz haftalar geçmemişti, ama onsuz geçen haftalarda da yaşanmayan şey kalmamıştı.

128

"Gördüm, geliyor sonunda," diye mırıldandım. "Senin dersin yok mu?"

4

Saatine baktı. "Yok, aslında bir proje toplantısı vardı ama daha sonra detayları öğrenebilirim. Barlas gelsin kızı soracağım ona, yaptığı piçliği öğrensin."

23

"Ne soracaktı kıza? Kimlik mi göstermesini isteyecekti medeni durumunu öğrenmek için? Sevgililik nüfus cüzdanında yazmıyor Melina. Karşı tarafın söylemesi gerekirdi bunu," dedim tok bir sesle. Aslında şunu söyleyecektim: *Senin bu konuyu Barlas'la konuşmana ne gerek var? Olmuş bitmiş! Git seni kandıran, flörtünün suratına vur, o esmer kızla konuş. Ve kalk masadan. Abimler gelmeden kalk, git.*

79

"Haklısın, bir gecelik kaçamak diye düşünmüştür kız. Buldu tabii yunan

tanrısı gibi çocuğu..." Seslice nefes verdi Melina, gözlerini devirerek.

"Eminim Barlas da biriyle birlikte olsa aynı şeyi düşünürdü. Aşırı an'cı bir çocuk. Anı yaşıyor yani sadece, sonuçlarını düşünmüyor. Hayır ben anlamıyorum ki, bunların akli ne zaman başlarına gelecek? Ömer de öyle mesela, abin. İdil'le kaç defa kavga ettiler aynı muhabbetten. Tamam Ömer harbi çocuk, İdil'e yamuk yapmaz ama etrafındaki kızları da bir uyarması gerekiyor. Ağzının içine düşecekler. Ben bile rahatsız oluyorum bazen."

110

"Barlas seninleyken seni aldattı mı?" diye sordum dank diye.

30

Melina'nın, sözlerim karşısında dumura uğramış ifadesinin karşısına bir sandalye çekip oturmak ve saatlerce izlemek isterdim. Belki o zaman, kendisinden bir zamanlar için konuşuyor olsa da *aşık olduğum*

***kadın* diye bahseden eski sevgilisi hakkında bu kadar rahat konuşmaması gerektiğini o küçük kafasının içine sokabilirdim.**

33

"H-Hayır," dedi Melina, ifademden korkmuş gibi. Korkmamıştı, sadece bir anlığına beni tanıyamamıştı. Bazen böyle oluyordu... Birilerine numara çekerken, çıkar ilişkisi kurarken, gerçekten sinirlendiğimde maskem kayabiliyordu. Ama ben o maskeyi her seferinde daha iyi oturtuyordum yerine. İnsanları çözebilmek, neye nasıl tepki vereceklerini anlayabilmek için yapılması gereken buydu belki de.

64

"E o zaman öyle konuşma," dedim rahat bir ifadeyle, omuz silkerek geriye yaslanırken. "Alınıyorum. Abimle birlikte büyürken Barlas da yanımdaydı sonuçta. Ne kadar çapkın olduklarını bir ben bilirim, merak etme." Güldüm. İfademle birlikte

Melina da rahatlamıştı. Hâlâ önümde duran telefonunun ekranını yüzüne kaldırıp kilidi açtım, ardından kızın Instagram kullanıcı adını kontrol edip kendi hesabımdan baktım. Tahmin ettiğim gibi, *sen de onu takip et* ibaresi çıkmıştı mavi butonun üzerinde. "Bak ne diyeceğim... Şu çocukla sevgilisi. Onları bu hafta bize davet etmeye ne dersin? Akşam hava kararınca bahçeye projeksiyon kurup film izleyecektik. Sen çocuğu davet et, ben de kızı. Ufak bir oyun oynar eğleniriz. Takipçimmiş." Fikrim, kendi keyfimi de yerine getirmişti. "Barlas'a bahsetme kızdan ama, onun suratındaki dumur ifadesi görülmeye değer olacak."

"Oyun mu?" Ama tabii ki Melina, saf Melina, masum kızımız, birileri eğlenirken diğerlerinin hüsrana uğradığı oyunlar oynamak istemeyecekti. Daha doğrusu, ismi Naz olan ben olmama rağmen yine

benden başka herkes naz çekecekti. Kötülüğü ben yapmış olacaktım, onlar kem küm edecek ve bana yıkacaklardı günün sonunda bütün suçu, halbuki oyun sırasında eğlenecek ve güleceklerdi. Bu da onların vicdan rahatlatma şekliydi. En büyük örneği de Melina olacaktı tabii... Çünkü o böyle biriydi. Ne kadar iyi ve düşünceli olduğu hakkında nareler atar, kötü olduğunu düşündüğü bir olayda yer almak istemez ama sadece istemezdi; çünkü olayı engelleyecek gücü ya da cesareti yoktu.

95

Benim vardı. O olayı yaratacak gücüm de, sorumluluğu alacak cesaretim de vardı. Ama işte... Karşımdaki ideal aşık olunacak kızdı, ben ise aptal bir platonik. *Bazen dünyanın hâlâ döndüğüne şaşıyorum.*

90

"Yapmayalım ya... Zaten ikisi de üzülecek ayrılacak sonuçta. En çok

da flörtüm üzölür... Sonuçta kız bayağı aktif aldatmış yani, en azından biz sadece konuştuk."

65

Kaşlarımı kaldırıp başımı eğerken ona her zamanki *emin misin, öyle mi olmuş?* bakışımı attım. "Aaa, ama ben bunu kaldıramam. Sonuçta benim arkadaşımı kandırmış o kız, Barlas da eminim kötü hisseder öğrenirse. Öğrensin de. İnsan uzuvunu bulduğu her deliğe sokmaması gerektiğini bilmeli."

167

Kırık sesi geldi içeriden bir yerden, duydunuz mu? Duymadınız. Siz duymadıysanız, buradaki kimsenin de ruhu duymaz.

198

Devam edebiliriz.

9

"Burada olduklarını söylemiştim..."

10

Uzaktan gelen İdil'in sesini duyduğumda pozisyonumu

bozmadan kahveme uzandım ve bir yudum aldım. Anında suratım buruşmuştu çünkü soğumuştı. Karton bardak elimden alınırken çatık kaşlarımı kaldırıp yanımda dikilen sırığa baktım; Barlas, bardaktan bir yudum aldıktan sonra yüzünü buruşturarak masaya bırakırken yanımdaki sandalyeye oturdu. "Kızım bu ne ya hem şekerli hem soğuk..."

234

"Kalk kendine istediğin gibi al o zaman Barlas," dedim ters bir ifadeyle, öyle ki bardağa uzanıp sanki soğukluğundan keyif alıyormuşcasına koca bir yudum almış ve yüzümü buruşturmamak için zor tutmuştum kendimi. Üç gün sonra ilk defa karşılaşıyorduk ve bu muydu yani? Bazı insanlar bir şeyleri aşmak konusunda bir numaraydı gerçekten, hızlarına yetişilmiyordu.

73

"Bunun sinirini tepesine kim çıkardı yine ya?" diye söylendi Barlas beni

işaret ederek, ardından Melina'ya dönüp kaş göz işareti yaptı. Aslında birinin *yine* sinirimi başıma çıkardığı yoktu, ben onun yanındayken böyle davranıyordum. Böylece hiçbir şeyi anlamıyordu. *Hiçbir hareketimi, hiçbir bakışımı, hiçbir lafımı...* Anladı sanmıştım. Sıçtım sanmıştım. Bulutların üzerindeyim sanmıştım. *Palandöken'de.* Ama hayır... Nasıl unutturdum, hayat beni o kadar yükseğe çıkarıyorsa bile bu bir anlığınaydı, bir yanılsamaydı ve yalnızca düşüşümü sertleştirmek içindi. Her zaman öyle olmuştu. *Ne kadar yükseğe tırmanırsan, düşüşün o kadar sert olur.* Hayat felsefem buydu. Öte yandan düşüşler engellenemezdi; ama emniyet ipi kullanabilirdik. Ben de bunu yapıyordum onunlayken. Emniyet ipi kullanıyordum. Duygularım yoğunlaşırsa Akşam'ı arıyordum. Akşam benim emniyet ipimdi.

Melina, planımı kimseyle paylaşmak istemeyeceğimi bilecek kadar beni tanıdığından aldatılma muhabbetini açmadı. İdil, Melina'nın yanındaki sandalyeyi çekip otururken abimin kasada kahveleri aldığını görebilmiştım. "Elleme kıza, bayağı yoruldu bugün," dedi İdil ceketini omuzlarına bırakırken. "Tanju hoca en çok ona yükleniyor. Ben olsam çıkıp gitmiştım şu kapıdan. Yalnız... Harbiden ya," diye devam etti aydınlanmış gibi. "Kızım seni bu okula bağlayan bir şey de yok, hem paranı da kazanıyorsun projelerden Instagram'dan oradan buradan. Ne çekiyorsun sınıftakilerin ağız kokusunu? Bütün iş sendeyken bir de mızızlanıyorlar hocaya."

23

Geri sar İdilcim... Geri sar... Heh, dur. *Seni bu okula bağlayan bir şey yok. Var. Sadece sen bilmiyorsun. Ve muhtemelen hiç bilmeyeceksin.*

137

"Hoşuma gidiyor okul," dedim gözlerimi etrafta gezdirirken. "Bol bol boş vaktim var. Salsam her şeyi salarım... Gerek yok." Gözüm kaymasa da, aklım kayıyordu yanımdakine. Mesela nasıl, gerçekten de hiçbir şey olmamış gibi davranabiliyordu? Ya da sadece öyle mi gösteriyordu dışarıya çünkü bu sefer büyük sıçtığını biliyor muydu? Ben böyle bir halt yesem bunu yapardım çünkü. Öyle güzel oynardım ki dışarıya, kimse içeride nereye ne hesap verdiğimin farkında varmazdı. Ama canımı yakıyordu.

89

"Bırak İdil ya, çalışsın yatmaya alışmasın. Daha yaşı kaç?" diye söylendi abim muhabbeti uzaktan duyduğunu belli ederek masaya yaklaştığında, elindeki karton tutacakta beş bardak kahve vardı. Bu, kahvemi soğuttuğumu ve içmeyeceğimi bildiğinden de yenisini aldığını gösteriyordu. Kahveleri

masaya bırakırken İdil'in yanına oturdu. "Tamam bu yaşta ne işler başardı yaşımdan aşkın ama bu internet işi tek bir yanılsına bakar. Tek bir yanlış. Herkes siler. O zaman diplomasız işsiz kalakalır ortada."

41

Kahvemin kapağını açarken "Hııı," dedim tepkimi ortaya koyarak. "Ben kimlere neler yaptım kimse ağzını açıp da tek kelime etmeye cesaret edemedi. Şimdi internet cemiyetinden, markalardan bahsetme bana onlar zaten en çok kaos kimde ona yöneliyorlar etkileşimleri de yükseldiğinden. Ayrıca ben sana diploma alacağım dedim abi, sadece hangi bölümü okumak istediğime karar vermediğim için girmedim henüz üniversite sınavına. Ve de..." Öne eğildim. "Senin aksine amcam beni ortada bırakmaz. Her türlü desteği verir. Onun ağzına yapışmış bir diploma lafı yok sonuçta."

71

Barlas'ın bakışlarının kapağını açtığım kahve bardağıma döndüğünü hissettim. Kızıl kahve gözlerini maviliklerime kaldırdığında göz göze geldik. "Ne?" diye patladım suratına. Gözlerimi dudaklarına düşürmemek için öyle büyük bir çaba sarf ediyordum ki kullandığım beyin gücüne kim bilir kaç kalori yakmıştım saniyeler içinde.

63

"Kapağını açıp bir iki yuduma soğutuyorsun, sonra da içmiyorsun. Toptan zararsın be kızım," diye homurdandı önüne dönerek gülerken.

140

"Ben sana bendeki faturanı çıkartayım Barlas, kim ne kadar zararlı bir hesap edelim."

104

"Sende ne zararı var ki Barlas'ın?" diye sordu Melina sonunda, sabahtan beri kapattığı ağzını açma kararıyla bizi şaşırtarak.

62

"Öyle deme Melinacığım, sen bir şey bilmiyorsun. Ben—"

47

Bir anda sandalyem ona doğru çekildiğinde neye uğradığımı şaşırarak sıçramıştım ki kolu başımdan dolanıp elini ağızma bastırdı, istemsizce kendine doğru çekmişti beni. "Kızım sussana ya, el alemle benim dedikodumu mu yapacaksın ben masadayken?"

257

"El alem dediğin de..." diye söylendim dalga geçer bir tınıyla, elini güçlkle ağızımdan ittirdiğimde. Halbuki o sırada göğüs kafesimdeki ufak bir problemle yüzleşiyordum aynı zamanda, cevabım tamamen reflekti. Şey de diyebilirdim, *alooo sen bu kıza aşıktın şimdi el mi oldu?* deseydim asıl o zaman gerilirdi masa. Bir yandan da dememe gerek yoktu çünkü abim de İdil de bunu biliyordu.

32

Kolunu çektiğinde sandalyemi ondan uzaklaştırdım, kokusundan nefret ediyordum. En çok kokusundan.

80

"Ooo meclis toplanmış," diye bir ses geldi arkamdan, gözlerimi devirdim. Ege'nin sarı tutamları kadrajıma girdiğinde diğer yanımdaki sandalyeyi biraz masa başına çekmiş ve uzun bacaklarını ileri uzatmıştı.

265

"Nasıl gidiyor işler Ege?"
Samimilikten uzak bir gülümsemeyle kollarımı göğsümde birleştirerek ona çevirdim bakışlarımı. Ege, masadaki diğer iki mahlukatla birlikte aynı bölümdeydi; abim ve Barlas'la birlikte makine mühendisliği okuyorlardı. İdil işletme, Melina ise ekonomi. Ben ise dış kapının mandalıydım aslında bu okulda.

57

"İşler kesat be sarışın," dedi Ege elini saçlarından geçirip tutamlarını çekiştirerek. Seslice nefes verdi.

23

"Eee," dedim önüme dönerek kahvemden bir yudum alırken. "Ben de dünya güzeli zeka küpü sevgilimi aldatsaydım, benim de işlerim rast gitmezdi. Beter ol inşallah Egecim."

225

"Nas biz bunu kaç kere konuştuk?"

16

"Benimle değil, Akşam'la konuşmak gerekiyor Ege. Farkındasındır umarım."

11

"Telefonlarımı açmıyor. Kalktım peşinden İngiltere'ye gittim evini buldum polisi aradı tutuklandım amina koyayım. Ya ne yapayım ben daha? Palandöken'de her dakika seninle gezdim *3940 virgül 5 kilometre* öteden bir çapkınlık yaptığımı düşünmesin diye! Boş adam değilim ben sevgilim var lan benim!" Abimler katıla katıla gülerken başını eğip elini alnına yasladı Ege. "Tabii kendisinin haberi var mı bundan bilmiyorum. Sevgilim olduğundan

yani. Malum kaç aydır haber alamıyoruz hanımefendiden. Sen de bir şey anlatmıyorsun."

292

"İngiltere-Türkiye arası 3940 kilometre miymiş?" diye sordu İdil.
"Nasıl tuttun aklında? Gelmeden baktın değil mi Google'dan?"

20

Ege'nin sesi itiraz eder nitelikteydi.
"3940 *virgül* 5 kilometre bir kere o! Virgülü unutma!"

65

"Bir insan sevgilisini karıştırıp başka bir kızın boğazına nasıl dilini sokar lan?" dedi Barlas geriye yaslanırken.
"İğrençsin Ege ya. İnsan bir ışıkları açar yüzüne bakar kimi vakumladığını görür amına koyayım... Nasıl anlamadın lan?"

199

"Ne bileyim abicim, parti karanlıktı... Aynı parfümü kullanıyorlarmış."

127

"Koklayarak bulmuş lan kızı," dedi

abim koca bir kahkahayı patlatırken.
"Bari magazin sayfalarına
düşmeseydin geri zekâlı bir de millete
rezil oldunuz."

103

"Aynen," diye lafa girdi İdil. "Kendini
de kızı da rezil ettin. Ben olsam
İngiltere'den hiç dönmem. Bulurum
kendime başka bir mavi gözlü sarışın,
üstelik upgraded versiyonun da vardır
senin orada he, yoluma onunla devam
ederim valla..."

39

"Kiminle devam ediyorsun pardon
yoluna sen fıstık?" Abim kolunu İdil'in
omzuna sararak sorarcasına bir
ifadeyle İdil'in yanağından makas
aldığında, Ege'nin suratında kolay
kolay üzerinden atamayacağı bir ifade
peydah olmuştu.

30

"İdil sağ ol anasını satayım, çok
yardımcı oldun..."

44

"Rica ederim Egecim," dedi İdil

gölerek.

2

"Sen ne yapardın Nas?" Ege'nin bakışları herkesin üzerinde gezindikten sonra bana döndüğünde ilgisiz bir şekilde kahvemi yudumluyordum. Barlas haklıydı. Kapağı bir dakika çalk tutsam yeterdi, ben fazla açık tuttuğum için soğuyordu... "Asıl senin cevabın önemli. İkiz gibisiniz lan. Akşam İngiltere'de ama yediğiniz içtiğiniz ayrı gitmiyor buna rağmen... Sen ne yapardın onu söyle bir bana. Yol göster ne olur ya."

26

"Sürüm sürüm süründürürdüm Ege, ne yapacağım?" dedim kahve bardağımı masaya bırakıp kapağını kapatırken. "Anasından emdiği sütü anüsünden getirirdim. Yanlışlıkla başka birini öpmek ne demek? Ayrıca tuvaleti arayan kızlar odanın ışığını yakmasaydı ne olacaktı? Soymaya devam mı edecektin kızı? Ne

yapacaktın yanlışlıkla düdükledim mi diyecektin? Bunlar daha senin iyi günlerin. Bir dönsün İstanbul'a, o zaman başlayacak senin cefan."

148

"Çok yanlış adama soruyorsun kardeşim. Nazenin'in bir çocuğu süründürmek için birlikte olmalarına gerek yok, göz koysa da yeter. Yazık şimdiden bunun kahrını çekecek sevgiliye," dedi abim bir kolunu İdil'in sandalyesinin arkasına uzatarak. Sigara yakmıştı. "Allah'tan kalbi taştan da çıkarsız ilişki kurmuyor milletle. Bu yaşta katil olmak istemem, geleceğim parlak... Daha Tesla'ya başvurumu yollayacağım..."

164

"Doğru söylüyorsun kardeşim, Akşam orada sakinleştiyse de uçağı iner inmez besler bu fitneci onu döndürür yine sırtını bana," dedi Ege masanın üzerinden *ben diyorum ama bak* ifadesi atan ve elini uzatan abimin elini kavrayıp tokalaşırken. "Kadın

milletine güven mi olur..."

75

"Ulan aldatan sensin şerefsiz!" Elimi kaldırıp şaşkınlıkla Ege'ye döndüm. "Ne bu suçlu koalisyonu mu? Abi sen ne çabuk unutturdun İdil'e Banu olayını ya? Hani kızın üzerine çay döküldü diye üst kata çıkarıp soymuştun banyoda hatırlıyor musun? Soğuk duş almıştınız oracıkta birlikte." İdil'e çevrildi bakışlarım. "Kızım sen gavat mısın? Nasıl ağzını açmadın da unutuldu gitti bu ya? Ben var ya, bırak sevgilim öpmeyi soymayı başka birini, dokunsa bile yer yerinden oynar!"

294

"Birlikte değildik bile, konuşuyorduk sadece," dedi İdil sakın bir sesle, abimin dudaklarının arasındaki sigaraya uzanıp bir nefes çekerken. "Hem bir şey yapmamışlar Nas, sen de biliyorsun karıştırma şimdi ortalığı. Kız ayakları üzerinde duramayınca kucağına alıp küvete sokmuş, acıdan

da bırakmamış Ömer'i o yüzden Ömer de islanmış duş başlığının altında. Yardım etmiş, ne var bunda?"

241

"Hepiniz gavatsınız, hepiniz," dedim geriye yaslanırken. Normalde içmezdim ama efkâr bastığından sigara istiyordum şimdi. Abimi es geçerek masanın altından Barlas'ın ceplerini yokladım ellerimle. Barlas şokla kaşlarını ve ellerini kaldırırken "Ne yapıyorsun Naz?" diye sordu.

192

"Naz değil Nas," dedim düz bir sesle, ceketinin cebinde bulduğum sigara paketini çıkartırken. Ona bakmıyordum. Baksam içimde saçma sapan kimyasal şeyler olacaktı çünkü. Nefesimi de tutmuştum. *Aşk kimyasal bir reaksiyondur Nazenin. Maddelerin etkileşime geçmesine izin vermezsen, kontrol sende kalır.* Bende kalmamıştı. O dağın başında, Palandöken'deki otelde, kontrol bende falan kalmamıştı!

120

"Oldu o zaman gidip tabanca siparişimi vereyim," dedi Ege o sırada. "Çeneme dayar hallederim hemen bir yüz beş derecelik açıyla, Akşam'ı yormayalım şimdi... Nas'ı da sinirlendirdiğimize göre bu Perşembe cenaze namazımı kılarsınız artık."

58

"Ön safta olacağım Egeciğim," dedim tatlı bir sesle dudaklarımın arasındaki sigarayı masadaki çakmakla yakarken. "Fikir olarak Akşam'ı aldatmamış olsan da tensel temas düşüncesine kimse katlanamaz. Senin suçun Akşam'ın o hâlde İngiltere'ye gitmesine izin vermektir. Tutup kolundan döndüremedin kızı. İngiltere'ye gitmişmiş peşinden. Ne zaman gittin lan ne zaman? Bir hafta sonra. Bir hafta! Bence sen hiç boşuna öldürme kendini Ege. Çünkü ben de Akşam'ı birazcık tanıyorsam, döndüğünde geri diriltir seni, hıncını almadan da bırakmaz."

60

"Ağlamak istiyorum anasını satayım," diye homurdandı Ege sandalyede kayarak sweatshirt'ünün kapüşonunu başına geçirirken. Kollarını da göğsünde birleştirmiş ve gözlerini kapatmıştı. "Öleyim o zaman ben."

92

"Ölme dedim ya."

13

"Ölmeyeyim o zaman," dedi Ege düzelterek. "Ne yaptım lan ben? Nerelere gidem..."

71

"Kız da dünden razıymış yalnız, gelsin Atlas Ege Karademir beni s..." Derin bir nefes aldı İdil arada. "Diye bekliyormuş..."

57

"Kimdi o ya harbiden?" diye sordum ortaya. Akşam döndüğünde o kızla bir yerde karşılaşırsak ortalık fena dağılırdı. Şahsen kızın suçunun olmadığını söyleyemezdim çünkü Ege başka bir ismi kulağına fısıldadığı

hâlde yanlışını düzeltmemiştir. Bu durumda Ege o kızdan daha masum olabilirdi bile bu olayda çünkü herkes biliyordu birlikte olduklarını. Akşam da Ege de modelik yaptıklarından hatırı sayılır bir takipçi kitleleri vardı sonuçta.

61

"Ne bileyim ben ya... O kadar umrumda değil ki şu an Nas," diye söylendi Ege. "Efkâr bastı bana da bir tane yakın şu zıkkımdan."

11

"Sana yok," dedim abim paketi önüne attığında ondan önce el koyarak. "Git kahve al onu iç efkârlan."

15

"Of Nas, OF." Ege masadan kalkıp kasadaki sıraya girdi söylenerek. Umrumda bile değildi, istediği kadar söylenebilirdi. Ona şimdi böyle davranmazsam en yakın arkadaşım yurtdışından döndüğünde yüzüne bakmazdım ben. En azından şimdi, çok süründürdüm çocuğu sen de

fazla uzatma seviyor bence,
diyebilirdim. Tabii bu da, Akşam'ın
hiçbir şekilde "*uzatma*" kısmını
dikkate almayacağını bilmemden idi.
Uzatacaktı. Burnundan getirecekti.

33

"Akşam'a kalmadan sıçtın çocuğun
ağızına Nas haftalarca," dedi abim
dirseklerini masaya yaslamış, karton
bardaktan çayını içerken. "Sanki
senin sevgilin amına koyayım. Sana
ne?"

71

"Banu meselesini açtığıma kızıp üstü
kapalı azarlamaya kalkma beni şimdi
abi. Ege benim de arkadaşım. Bu
olayın bizim aramıza yansıyan tarafı.
Ayrıca tabii ki arkadaşımı gece
gündüz ağlatan çocuğa demediğimi
bırakmayacağım, o zaman nasıl bir
arkadaş olurum ben?"

26

"Ağladı mı o kadar ya?" diye sordu
İdil yüzünü buruşturarak. "Canım
ya..."

67

"Kimsenin suçu yok," dedi Melina.

**"Üzüldüm böyle bir duruma
düşmelerine. Çok imrenilesi bir çift."**

52

**"Öylelerdir," dedim samimiyetsiz
gülümseyişimle, Melina'ya bakarken.
Akşam da, Ege de benim canım
ciğerimdi. Şimdi Ege'ye demediğimi
bırakmıyor olmamın tek sebebi, çok
iyi biliyordum ki eğer aynısını Akşam
yapsaydı ondan da lafımı
esirgemezdim. Onları çok
seviyordum. Tek sebep buydu. Başka
bir şey yoktu.**

52

**Abimi de çok seviyordum her ne
kadar birbirimize takılsak da. İdil'i de
seviyordum. Melina'yı sevmiyordum
ama onunla iyi geçinmek
zorundaydım, o bir piyondu benim
için, hükmedebildiğim. Böyle insanları
dönem dönem hayatıma alır ve daha
sonra onların ne yaptığını ruhları
duymadan geri postalardım.**

87

Dirseğimi masaya yaslamış, avucumu
çeneme yerleştirmiş, biten sigarayı
küllüğe bastırırken çıkan dumanı
izliyordum. Abimle Barlas
bölümleriyle ilgili bir sohbeta
girmişlerdi ve İdil'le Melina da kuaföre
gitmekten bahsediyorlardı. Ege
kahveyle dönmüş, yanımda Akşam'ın
Instagram hesabını stalklıyordu. Eve
gitmek istiyordum.

29

"Eve gideceğim ben," dedim sonunda
çantamı da alıp ayaklanırken.
Ceketimin cebindeki çilekli
mentostan bir tane ağzıma atarken
masadakilere de tutmuştum ama
kimse istememişti.

58

"Yarım saat daha otur bizimle
dönersin," dedi abim. "Bir fotokopi
almamız lazım öğrenci merkezinden."

3

"Gerek yok. Kendim dönerim." Abimle
İdil'in okul çıkışı direkt eve döndüğü
nerede görülmüştü? Kesin bir

yerlerde takılacaklardı yine, o yüzden direkt reddetmek en iyisiydi, sonra söylenmesini çekemezdim.

3

"Ben bırakırım." *Barlas*.

232

Şaşkınca ona döndüm. İstemsizce kaşlarım çatılmıştı. Ceketini giyerek ayağa kalkarken bana bir bakış atmış, başıyla otoparka giden yolu işaret etmişti. Masadakiler sohbetlerine devam ederken Barlas'ı bozmadan onunla birlikte kafe bahçesinden çıktım ve otoparka yürümeye başladık. Söylemem gerekiyordu ki, bugün, Palandöken'den sonra ilk defa yeniden karşı karşıya gelmiştik. Üç gündür saklandığım yoktu, sadece sürekli işim olduğundan denk gelmemiştik. Abim de dışarıda takılmıştı hep, o yüzden o da bize gelmemişti. Sanki çocukluğumdan beri süregelen zincir kırılmıştı.

25

İlk aşk, fırtına gibidir derler. Ne zaman

başladığını bilemezsin, ne zaman
başladığını bilmediğin duyguların
içindeyken de zamanın nasıl geçtiğini
duymaz ruhun. Ne söyleyebilirim ki?
Haklılar. Ama unuttukları bir şey var.
Okyanusta savrulan bir yelkenlinin
yönünü fırtınanın rüzgârı belirler.
Birini sevebilirsiniz, ama birini ne
derece sevebileceğinizi bilemezsiniz.
Herkesin tarzı farklıdır. Benimki de
böyle. Saklıyorum, çünkü söylersem
her şeyi batıracağımı biliyorum.
Barlas benim abimin çocukluktan bu
yana en yakın arkadaşı; evimiz onun
ikinci eviydi biz büyürken. Yeri geldi
bizimle tatile çıktı, yeri geldi bizimle
uyudu. Yıllarca yanımdaydı ama elimi
uzatamadım. Kızlar oldu, bir sürü
güzel kızlar... Gıkımı çıkarmadım. Bir
köşede oturdum ve hepsiyle arasının
bozuluşunu izledim; kılımı
kıpırdatmadım çünkü hiçbirinin onu
gerçekten sevmediğini biliyordum.
Ayrılacaklarını biliyordum. Bir sene,
yalnızca bir sene, Amerika'ya değişim

öğrencisi olarak gittim ve döndüğümde aşık olmuş, üstüne bir de ayrılmıştı.

115

Ben onun gözünde hep en yakın arkadaşının kız kardeşi olarak kaldım; sarışın, vurdumduymaz, laf dinlemez, bildiğini okuyan, asi, popüler, sinsî... Yeri geldi kolladı, yeri geldi kızdı. Akşam diyor ki, "*Şimdiye kadar olsa aşık olurdu sana, olmadı.*" Olmadı diyorum ben de, ama ne kalbimin sesini susturacak kadar istekli ne de köşemde oturabilecek kadar iyi bir kız değilim.

86

Eğer benim gibi birine, ormanındaki ağaçlardan birinin bile yaprağı kımıldamıyorsa; tamam, eyvallah. Ama o zinciri kırdı. Ve bana asıl sorunun o olduğunu, kafasının içinde kendi kendini engellediği gerçeğini gösterdi. Şimdi o düşünsün. Çünkü ben yıllarca, yeterince düşündüm.

+

Kapalı otoparka girdiğimizde etraf boştu. Barlas'ın Mercedes kullandığını ve modelini biliyordum, bu yüzden bakışlarımı etrafta gezdiriyordum düşünürken. Hemen yanımdaydı ve bakışları ileriye odaklıydı. Onu bu kadar farklı yapan neydi bilmiyordum. Tamam, yakışıklıydı. Onu geçebilirdik, etrafımda bir sürü yakışıklı erkek vardı... Onu o yapan neydi? Koyu kahve gözleri vardı, güneş vurunca ateş kızılı oluyorlardı. Kumral saçlarıydı belki de beni çeken. Ya da eğer bir gün sarılırsak başımın tam sol göğsünde kalbinin hizasına düşecek olmasıydı. *Matematik yapma Nazenin! Hele aşk matematiği hiç yapma!* Neden normalde iğrendiğim vicık vicık şeyler konu o olduğunda gözüme çok derin görünüyordu ki? Sanki beni benden uzaklaştırıyordu.

Eli bileğime dolandığında şaşırdım

Eli bileğime dolandığında şaşırdım ama beni araçların arasından geçirip asansörün hemen arkasında kalan karanlık bölgeye çektiğinde yeterince idrak edememiştim ne yaptığını, engel olamamıştım da. Belki de olmamıştım, bilmiyorum. Konuşmak isteyeceğini biliyordum, masadan benimle kalkması zaten bunun için yer aradığının ispatıydı. Hatta sabah kürek çekmeden geldiğini de biliyordum okula erkenden, sırf benimle konuşmak için. Ama beni bulamamıştı çünkü o sırada çatıya çıkmış, ayaklarımı aşağıya uzatmış, kalabalığı izliyordum. İdil'e beni sorduğunu biliyordum, sınıftan birkaç kişiye de...

"Kızla nasıl dans etti görmen lazım Akşam! Delireceğim ya!" diye çığlık attım telefonuma doğru. AirPods larım kulağımdaydı ve höparlör açıktı odada, bas bas şarkı dinliyordum sanki kulüpteymişim gibi. Halbuki geleli bir saati geçiyordu.

"Dayanamıyorum ben! Amerika'daki dans stüdyosundan gelen teklifi kabul edeceğim! Basıp gideceğim buradan!"

"Nas, Allah aşkına kıs şu müziği kulaklığını aşip senin sesinden daha çok geliyor ya!"

"Ya ben ne diyorum burada sen dinliyor musun beni?" Bir yandan da sipariş ettiğim şarap şişelerinden birini açmış, kafama dikiyordum sanki barda içtiklerim yetmemiş gibi. "Yedi

bitirdi diyorum kızı ya!" Çilekli mentos paketini açarken şaraba davrandığım gibi insafli davranmadığım için ağzıma attığım bir tanesi hariç kalanları her yere saçılmıştı.

34

"Biliyorum, FaceTime arayıp çaktırmadan gösterdin ya, sen de o sırada abinle pistte dans ediyordun hani," dedi Akşam. "Ama bence o kadar da yakın değillerdi, sohbet ediyorlardı. Sen abartıyorsun şu an. Kıskançlıktan gözün dönmüş— OF! Bak kıs şu müziğin sesini kapatacağım ha!"

27

"Ne zaman döneceksin ya? Çok sıkıldım artık! Sensiz çekilmiyor İstanbul... Şu salak Milena ile de uğraşıyorum bir yandan, ne diye başıma bela ettiysem kızı."

60

Akşam güldü. "Melina o, Melina. Ayrıca geçmiş gitmiş aşk... Sen yokluğumda iyice delirmişsin kızım,

çocuğun eskisiyle kanka olmak nedir? Tamam göz hapsinde tut falan ama o kız zararsız yani söyleyeyim ben sana. Son kullanma tarihi geçmiş o aşkın bir kere."

17

"Bir kere seven bir daha sever, bana ne? Hem Barlas için geçmiş, ya Melisalakena için geçmediyse? Ya geri dönmek isterse? O zaman Barlas ne der?"

125

Akşam'ın türettiğim isme kahkahası büyüktü. "Sence Barlas'ta ondan geçip gitmiş aşkı yeniden yaşayacak tip mi var? Adam 22 yaşında Nas, ne yapsın liseli aşkını? O köprünün altından çok sular geçmiş! Tamam korumuş kollamış kızın başı belaya girince ama sırf bu yüzden endişelenmen gereken bir şey yok bence."

6

"Ben de saldırıya uğramak istiyorum anasını satayım," dedim pis bir sesle.

"Benim de çantamı almaya çalışıp sokaklarca srklesinler, kaburgalarımaya tekme atsınlar ulan! Bana da sarılsın kucaklasın yle! Beni de sevsin bana ne!"

166

"Nas... Bırak o içki şişesini yerine..."

4

"Sen benim şarap içtiğimi ne biliyorsun ya?"

8

"Ayık kafa Nas'ı değil bu, bildiğin kr kütük sarhoş olacaksın bir sakatlık çıkacak bak... Ben gittim gideli bu kadar sarhoş olduğunu hatırlamıyorum bile..."

5

"Sence abim yüzünden mi?" diye sordum yatağa otururken. Omuzlarım kmşt, bağırmıyordum artık. "Yani sence abim yüzünden mi yoksa ciddi den seilmeyecek kız mıyım ben? Hiç mi gözün kaymaz be adam! Hiç mi ya! Gönlün kaymasa gözün kayar ya!"

72

"Hay sikeyim ne yaptı bu çocuk seni kendini bu kadar sorgulatacak kadar?!"

43

"O esmer kızın burnunda benim akşam yemeğinde yediğim but kadar et var be! Domuz gibi gülüyor bir görsen... Ama gitti onunla dans etti! Of, Akşam... Of! Haklısın. Ben çıtırım. Hem de böyle, çıtır çıtırım... Ben cips çıtırıyorum, o kız bayat McDonalds patatesi çıtırı! Şimdi dışarı çıkacağım ve kulübe döneceğim, kendimi de bulduğum ilk yakışıklının kollarına atacağım..."

106

"Saçma sapan bir şey yapma bak biner uçağa gelirim Nas," dedi Akşam sert bir sesle. "Bak kafan yerinde değil doğru düzgün düşünemiyorsun."

16

Ellerimle yüzümü sıvazladım şarabı yatağın üzerine bırakıp. Rimelim aktıysa da umrumda değildi, zaten bu

kafayla bütün geceyi resetleyip uyanmak istiyordum yarın sabah. Bir yandan saçmalıyor, bir yandan da ne kadar büyük saçmaladığımı biliyordum. Kendimi sorgulayacak kadar düşmüştüm bu gece. Bu ben değildim. Acilen bir duş alıp kahve yapmam gerekiyordu.

3

Kapı tıklatıldığında Akşam yeni bir motivasyon konuşmasına başlamıştı ki "Bir dakika, abim geldi galiba kontrol etmek için, kapatıyorum sonra ararım," dedim hızlıca ve telefonu kapatıp şarabı yatağın kenarına bıraktım. Kulaklıklarımı komodinin üzerine atmış, müziğin sesini kısamıştım, zaten hep yüksek sesle müzik dinlerdim.

18

Kapıyı açtım. Karşımda Barlas Koraslan vardı. Kahrolasınca. Beyaz gömleğinin yakaları iliklenmemişti ve saçları dağılmıştı, viski ve parfüm kokuyordu. Uzun bacaklarını saran

basit bir siyah pantolonu bile bu kadar iyi taşıyabilmesi haksızlıktı. "Neden burada olduğunu biliyorum," dedim gözlerimi devirirken gülerek. Tehlike abimdi ve abim burada olmadığına göre, şarap şişesi yeniden ortaya çıkabilirdi. "Abim seni, beni kontrol etmeye gönderdi..." Eğilip şişeyi aldım ve kafama diktim. Bir yandan da içimden *kendin merak ettiğinden gelecek hâlin yok ya, sana kalsa o esmerle dönerdin çünkü... ve buraya değil, çarprazımdaki kendi odana giderdin,* diye geçiriyordum.

29

Barlas kapıyı kapattı. "Naz ne halt yiyorsun burada? Ne bokuna içiyorsun bu kadar anlamıyorum ki? Bırak o şişeyi git bir duş al kendine gel," dedi sert bir sesle yanıma yürürken.

53

Kafamı olumsuz anlamda salladım. Sıcak olmuştu. Üzerimde askılı siyah bir elbise vardı, nasıl sıcak olabilirdi

**ki? Elimini tersini yanağıma yasladım,
ardından balkona yürüdüm ve kapıyı
açıp yalın ayak dışarı çıktım.**

12

The Weeknd, Save Your Tears ♪

26

**"Manzaraya bak be!" diye bağırdım
bir elimde şarap şişesiyle, balkon
duvarına çıkıp otururken. Palandöken
gerçekten de harika bir yerdi ama
otel seçimi için tebrik edilmesi
gereken kişi bendim.**

13

**"Naz saçmalama in şuradan!" diye
bağırdı peşimden gelen Barlas, sanki
düşecekmişim gibi iki adım geride
durmuştu. Omzumun üzerinden
dönüp ona baktım ve "Naz değil Nas!"
diye bağırdım karşılık olarak. "Şunu
bir öğrenemedin!"**

40

Bir elini beline koydu, diğeriyle de alnını ovalamaya başlamıştı.

Burnundan nefes verdiğini görebilmiştim, sinirleniyordu.

"Tamam, lanet olsun, Nas! İn şuradan yeter ki, düşeceksin," dedi yumuşak çıkarmaya çalıştığı ama öfkenin tınısını okşadığı sesiyle. "Üşümüyor musun? Hava eksi on derece anasını satayım ince askılı var sadece üstünde! Gel buraya!"

16

"Ben daha iyi dans ederim," dedim şarabı kafama dikip, duvarın üzerine koyarak. Ardından iki kolumu kaldırıp dengede durmaya çalışarak çıplak ayaklarımın üzerinde ayağa kalktım.

"Ben o kızıdan daha iyi dans ederim..."

167

"Aklımı kaçıracağım Naz şimdi, aklımı," dedi Barlas her kelimenin üstüne basa basa. "Ne yapıyorsun amina koyayım?!"

48

"Küfür etme, küfür yok," dedim tatlı

**bir sesle, ardından ileri yürümeye
çalıştım dengede. Eğer ayağım
kayarsa sekizinci kattan düşer ve
ölürdüm ama umrumda değildi. "/**
don't know why, I wanna run away...
(Neden bilmiyorum, kaçmak istiyorum...)

**Bir yandan da şarkıyı
mırıldanıyordum.**

47

**"Naz iner misin şuradan? Lütfen?"
dedi Barlas, ben duvarda dönerken.
Halbuki bilmiyordu, ben kondisyonu
çok iyi bir dansçıydım ve asla
düşmezdim. "Lütfen, hadi güzelim...
Bak gelirsem panik olur düşersin diye
yaklaşmıyorum sana." Ama
düşmüştüm. Bir keresinde. O günden
beri çok sıkı çalışıyordum. "Naz
gelıyorum bak."**

122

**Barlas tam bana doğru bir adım attığı
sırada duvardan balkonun içine
atladım, ardından şarap şişesini de
alıp omuzlarımı hareket ettirerek onu
görmezden gelerek odanın içine**

yürüdüm.

35

"Aklımı siktin ya!" diye bağırdı arkamdan ama bu benim hiç umrumda değildi. *Sen de benim kalbimi siktin!* diye bağırarak istiyordum ama bunun yerine yatağın üzerine çıkmış kafamı ve omuzlarımı sallayarak dans ediyordum. "Sen git istersen Barlas," dedim keyifli bir tonla, gülerek. "Ben *gaaayet* iyiyim..."

33

"Evet, gördük onu," diye cevapladı beni, balkon kapısını sımsıkı kapatmış, üstüne kilitleyip anahtarı da cebine atmıştı.

3

"Ya!" Bağırarak atladım yataktan. "Ver o anahtarı!"

4

"Ne anahtarı?" dedi bilmezden gelirken. Anahtar için üzerine gittiğim sırada beni hazırlıksız yakalamış, "Asıl sen şunu ver yeter bu kadar içtiğin," diyerek elimdeki şarap

şişesine el koymuştu. Şişeyi geri almak için üzerine doğru yürüdüm, arkasında koltuk vardı ve onu koltuğa düşürmüştüm. "Naz saçmalama bırak," dedi kolunu kaldırıp şişeyi arkasına uzatırken ama ben çoktan kucağına çıkmış, göğsüne yapışmış, bir elim omzunda, diğeriyle şişeye uzanıyordum. Ne yaptığımın farkında bile değildim.

116

"Ver şunu!" diye bağırdım başımı ona doğru eğerken, bu kadar yakın yüz yüze geleceğimizi hesap edememiştim. Sesimin yüksek çıkışından dolayı kaşlarını çatmıştı ve kızıl kahve gözleri maviliklerime bakıyordu. Kokusunu duyuyordum. *Nefret ediyorum.* Kokusundan nefret ediyordum. Göğsüm inip kalkıyordu adrenalinden dolayı, balkon duvarına çıkmış ve ölüme meydan okumuştum, kutup soğuğu havasına askılıyla çıkıp hiçbir şey hissetmemiştim kanıma karışmış alkolden dolayı, ardından

deli gibi dans etmiştim yatakta zıplarken. Ama o neden bu kadar derin nefes alıp veriyordu, işte bunu bilmiyordum.

96

Göz temasını kesmeden, çaktırmadan uzandım şarap şişesine, o da gözlerini gözlerimden çekmedi. Yazılmamış, söz edilmemiş sessiz bir yemindi aramızdaki. Parmaklarım elinin üzerine kapandı, şişeyi bırakmadı ama benimle birlikte koltuğun hemen yanındaki masaya indirdi. Sık nefes alışlarımızdan dolayı ikimizin de dudakları aralıktı, senelerdir bir adım ötemde duran kahrolası dudaklarıyla aramda santimetreler vardı sadece. Neden bir şey söylemiyordu? şarkı değişmişti ama bu dikkatimin kalan son kırıntısıydı.

46

Wafia, Heartburn ♪

29

**Ve kızıl kahve gözleri dudaklarıma
düştü. Göğsüne kayan elim
gömleğinin altında alev almış teninin
hemen üzerindeydi, diğer elimi ise
biraz aşağıya kaldırmış ve cebine
sokmayı, balkon kapısının anahtarını
almayı hedefliyordum. Dürüst olmak
gerekirse, ne yaptığımı bilmiyordum;
anahtar umrumda falan değildi,
umrumda olan tek şey yıllar sonra ilk
defa ince bir çizgide iki cambaz
yürüdüğümüzü görmekti.**

54

*Beni en çok neyin kıldığını biliyorum
sanırsam*

2

Kalbimle oynuyordun

9

Neden duygusalım ki?

2

Başından beri biliyordum

5

İki dudağı, ağızımdan kaçan sıcak nefesle soluğumu kestiğinde aldığım nefesin gerçekten de içeride bir yerlere kaçtığını, ciğerlerimde asılı kaldığını hissettim. Dudaklarının tadı tam da tahmin ettiğim gibiydi; bir saat önce abimle kapıda içtiği sigaranın tadı ile içki harmanlanmıştı. Karşılık verdiğim ilk saniye başı koltuğa yaslandı çünkü omuzlarındaki ellerimle ittirmiştim onu. Bir eli belime sarılırken beni kendine yasladı, dudaklarımız bir saniyeliğine ayrıldı; göz teması kurmadık, yeniden buluştular.

*Söyle bana, neden yüzünü gördüğünde
kalbim yanıyor?*

2

*Sen kararını verdin, ağzımın payını verdin
benim*

5

Sakladığın yalanlar yerini dolduruyor

1

*Söyle bana, yüzünü gördüğümde neden
kalbim böyle yanıyor?*

39

**Tamamen ayık olmayı ve elinin
belimin oyuğuna yerleştiğinde
hissettiğim hazzı sonuna kadar
hissetmeyi dilerdim. Bacaklarımı
belinin iki yanına sabitlediğinde
kollarımı boynuna doladım,
parmaklarımı uzun bir süre yalnızca
uzaktan izlediğim kumral tutamlarına
daldırmış çekiştiriyordum. Ben mi iyi
öpüşüyordum yoksa boğazından
dökülen hırıltılar mı ateşimi
körüklüyordu bilmiyordum ama tek**

bildiğim, bir kez tattığım bu dudakları bırakırsam, uzun süre ayrı kalırsam o zaman ne halt yiyeceğimi bilmiyordum işte.

64

Sırtımı yatağa yasladığında bir elini sıyrılan elbisemin eteğinden içeri, bacağım boyunca yukarıya kaydırılmış, daha sonra dizimi ayırarak bacaklarımın arasına yerleşmişti. Ellerimi üzerime çıkartıp gömleğinin düğmelerini çözmeye başladım, sonuna yaklaşırken dayanamayıp düğmeleri koparmıştım ama kurtulmayı başarmıştım gömlekten. Göğüs kasları boyunca kayan tırnaklarım tenini çizdiğinde bir elini yanağıma yaslamış, nefesi kesildiğinden geri çekilmiş, sıcak nefesini kulağıma üflüyordu. Ellerim kemerine gitti, dudaklarımız ayrılırken kendini bana, alnını alnıma mıhlamıştı; düşünemiyordum. Hiçbir şey düşünemiyordum. Yoktan bir alev var etmisti içimde ve o alevleri

varlığıyla harlıyordu, söndürmesi gerekiyordu. Söndürmesi gerekiyordu yoksa yangın çıkacaktı.

215

Sıcak nefesi yüzüme çarparken ne yaptığının yeni farkına varmış gibi kemerini çözen ellerimi bileklerimden yakaladı ve başımın üzerinde yatağa sabitledi. "Naz," dedi gözlerimin içine bakarken. "Naz," dedi yeniden. "Naz." Sanki kendine bir şeyleri hatırlatmaya, emin olmaya, durdurmaya çalışıyordu. "Naz," dedi bir kez daha biraz önce benimkilerin üzerinde tutkuyla dans ettiğinden kızarmış dudakları, bileklerimi bir saniye bıraksa uzanıp kollarımı boynuna dolayacak ve *ne saçmalıyorsun?* dedikten hemen sonra tekrar gömülecektim. Bileklerimi bırakmadı ama ben kendimi yukarı kaldırarak dudaklarına uzandım, üst dudağını dudaklarımın arasına aldıktan saniyeler sonra bileklerimdeki gücü kesilmiş ve teslim

olmuştı. Kollarımı boynuna dolayarak onu kendime çektiğimde ağzının içinde inledi, bir eli dekoltemden kayarak boynuma sabitlenmişti ve bu beni deli ediyordu.

141

Bacaklarımı beline doladığımda kendini bana yasladı, aramızda yalnızca gereksiz kumaş parçaları vardı ve bunu o da biliyordu. Yalnızca kurtulmamız gerekiyordu. Onu aşağıda hissedebiliyordum, onu içimde de hissetmek istiyordum. Saçlarını çekiştirerek dudaklarının üzerine inledim, beni dinlemesi gerekiyordu. *Beni dinlemeliydi.* Kahrolasica. Düşünüyordu. *Hayır.* Beni dinlemesi gerekiyordu. Dudaklarımız yeniden ayrıldığında bu sefer saçlarını çekiştirdiğim elimi ayrı, ensesine yasladığım avucumu ayrı alıp başımın üzerinde birleştirdi ve kendini üzerimden kaldırarak gözlerimin içine baktı. "Naz, hayır," dedi fısıldar bir sesle, sanki kendine

bile zor söz geçirebiliyordu.

Geçirmesine gerek yoktu. Yoktu. "Bu yanlış," diye devam etti. "Özür dilerim..."

380

*Bunca zaman beni daha fazlasını
isterken bıraktın*

6

Bütün gururumu yutmak zorunda kaldım

13

*Bu yönünün nereden geldiğini merak
ediyorum*

1

Gizlenmiş, gözlerinin gölgesinde

4

**Bacaklarımın arasından kalktığı gibi
yataktan da çekilirken söyleyecek
hiçbir sözümün olmadığını belli
edercesine boş bir ifadeyle
doğrularak oturdum, elbisemin
belime kadar sıyrılmış olması**

umrumda bile değildi. Fırlattığım gömleğini aldı, yüzüme bile bakamıyordu. "Özür dilerim," diye mırıldandı yeniden, kapının hemen önündeydi elinde top yaptığı beyaz gömleğiyle. Benim gibi derin nefesler alıp veriyor, göğsü ağır ağır kalkıp iniyordu. "Naz," dedi bir kez daha. Göz gözeydik. Fırtınalar kopuyordu kafamın içinde, günlerce susuz kalmışçasına kurumuştı boğazım. "Git," kelimesi döküldü dudaklarımdan, başka ne söyleyebilirdim bilmiyordum. Arkasında bıraktığı döküntüyü nasıl toplayabilirdim bilmiyordum. Bir daha gözlerim dudaklarına kaymadan ona nasıl bakabilirdim bilmiyordum. Bu geceyi nasıl aklımdan, bu odadan, bu şarkıdan silebilirdim bilmiyordum.

Gitti. Kapıyı açıp çıkarken arkasına bile bakmamıştı, sertçe kapanan kapı ben gözlerimi kapatmış olsam da gittiğinin kanıtıydı.

Sevgilim, neden saklanıyordun?

1

Gittiğimiz yerlerden

39

Otopark, Günümüz

35

**Normalde kolay kolay sarhoş
olmazdım ama o gece içesim
tutmuştu. Alkolün tadı çok da tiryakisi
olduğum bir şey değildi, ben daha
çok ağzıma çilekli mentos atıp
üzerine bir kadeh şarapla bütün
gecelerimi kapatan biriydim nerede
olursam olayım ama o gece, en yakın
arkadaşım kilometrelerce ötedeyken
ve sevdiğim adam birkaç kat
aşağıdaki kulüpte sevgilisini aldatan**

irkin bir domuzla dans ediyorken kaabileceğim başka bir köşe yokmuş gibi gelmişti. Ben de saklandığım köşeleri yok eden ve bütün dünyayı kucağıma bırakan alkol tercih etmiştim, aşağıdaki insanların yerine. Yerinde bir tercihti.

14

Ama kahrolsun ki her saniyesini hatırlıyordum. Alkol işimi görmemişti.

2

Sırtım soğuk otopark kolonuna yaslanırken çatılmış kaşlarım kızıl kahve gözlerine sabitlendi. Konuşacaklarımızın zel olduğunun farkındalığıyla üzerime eğilmiş, doğrudan göz teması kurmuş, bir elini başımın üzerinden yana uzatmış ve kolonun soğuk mermerine yaslamıştı. "Konuşmadık Naz," dedi derin bir nefes alırken. Lafı ağzından çıkar çıkmaz daha fazla gözlerimi dudaklarından ırak tutamamıştım, onun kızıl kahveleri de beni takip etmiş ama hemen; şimdi hiç

yaşanmaması gereken bir gecenin
gölgesinin altında ikimiz de
kavruluyorduk. Ve Güneş'in yakıcı
ışınları, üzerimize değmiyordu bile.

21

Yutkunarak dudaklarımı ıslattıktan
sonra derin bir nefes çektim
ciğerlerime, ardından kollarımı
göğsümde birleştirdim ve boş
bakışlarımı kızıl kahve gözlerine
diktim. "Ne konuşmak istiyorsun?
Konuşacak bir şey mi var Barlas?"

7

"Yok mu Naz?" diye sordu sert bir
ifadeyle, kaşları çatılmıştı ve o güzel
kaşlarının altındaki gözleri, benim
maviliklerime odaklanmıştı.

63

"Yok Barlas," dedim düz bir sesle.
"Bir şey yapmadık bunu sen de
biliyorsun. Ayrıca neyden bahsettiğini
bile zar zor hatırlayabiliyorum,
istersen kalanını da çok kolay
unutabilirim sorun değil. İkimiz de
sarhoştuk sonuçta, belki benim kafa

biraz daha uçtu. Aklını başına alıp çıkman iyi olmuş, ben de ertesi gün abim çıkışımızı gerçekleştirene kadar ölü gibi uyumuştum zaten."

93

"Nasıl ya?" diye sordu inanamaz bir sesle, dudakları aralıktı ve ciddi olup olmadığımı sorgularcasına bakıyordu. "Nasıl umrunda olmaz senin böyle bir şey?"

211

"Seks bu Barlas, sen çok iyi biliyorsundur benim açıklamama gerek yok ama yine de anlatayım," dedim bıkkın bir sesle. "İki birey birbirinden etkilenir ve bir araya gelip bir olmak isterler, önceden tanışıyor olmalarının ya da iki yabancı olmalarının bir önemi yoktur iki tarafın da rızası varsa. Zevk işi sonuçta. Hele alkol de işin içindeyse..." Gülerek gözlerimi devirdim. "Alkol de işin içindeyse yok sen benim sağ kolumun kız kardeşisin, ben senin kaç yıllık

arkadaşınım falan dinlemez. O yüzden sen çok takmamaya bak. Masaya oturduğunda girişin gayet inandırıcıydı aslında, dedim pek bir şey ifade etmediğinden takmadı o da herhalde ama dert olmuş içine galiba?"

272

Pes Nazenin. Pes.

82

Barlas birkaç saniye gözlerimin içine baktı sıfır duyguyla, ne arıyordu bilmiyordum ama benimle "*Sen benim en yakın arkadaşımın kız kardeşisin, bu iş olmaz,*" konuşması yapamayacaktı. Buna izin vermeyecektim. Eğer öyle bir şey olursa gururuma yediğim tekmenin izi ölene kadar benimle kalır, mezara gelirdi. Böyle bir darbeye insan kendini asla hazırlayamazdı da, o yüzden söz konusu bile olamazdı. Ben Bergüzar Asilkaya'nın kızı, Dilrüba Asilkaya'nın torunuydum. Bana uzanacak eli de, dili de çıplak

elimle koparır; sevdiğim adam da olsa
gözünün yaşında bakmazdım. Aşk o
kadar yüce bir şey değildi. Aşk
sadece bir hastalıktı, kurtulmak
istersen yalnızca bağını
kuvvetlendirirdi bu; o yüzden sakince
bekleyecektin etkisini yitirmesini.
Benim yaşadığım söz konusu
olduğundaysa bu yıllar sürecektir olsa
bile... Çünkü şimdiden, fazla uzamıştı. 95

Güldü Barlas. Gülüşünü seviyordum,
kokusuna nazaran. Gülüşü beni de
güldürüyordu. Öyle uzaktan, başka
birinin onu güldürdüğünü görsem bile
gocunmazdım; hediye almış küçük bir
çocuk gibi sevinirdim içimden. Belki
de bu yüzden ergenliğim boyunca o
gülerken fotoğraflarını çekmeye
çalışmışım hep, en mutsuz anlarımda
çıkartıp bakabilmek ve
gülümseyebilmek için. Yanına gider
ve göğüs kafesim depremlere gebe
değilmiş gibi fotoğraflar çekinirdim
onunla, hiç umrunda olmazdı, poz

verirdi. Keşke ittirseydi o günlerin birinde beni, *istemiyorum ya gitsene kızım çocuk musun* dese ydi. Çünkü evvel zaman içinde, kalbur saman içinde... ben ona aşık olmuştum.

63

Gülerek "Ne derdi ya? Ben de sabahtan beri düşünüyorum ne diyeceğim kıza da yanlış anlamayacak diye... Atla karayı seçtim amına koyayım sabah bir de arayıp üstüne seni bulamayınca, dedim sağlam sıçtın Barlas. Oh be!" çekti geri çekilip kahkaha atarak. Bu kadar sevineceğini bilsem umursamaz maskeme, yüzüme yapıştırırken tutkalını bol sürerdim. Çünkü çok iyi biliyordum ki eve gittiğimde, sıcak suyun altında dizlerimi kendime çekerek oturduğumda ve gözlerimi kapattığımda, hep *oh* çekişini görecektim.

641

Bitmek bilmeyen bir tiyatroydu

zihnimde oynattığı. Başrolü ben değildim. Başrol kimdi, bilmiyordum... Sadece bir zamanlar Melina'ydı, tek bildiğim buydu. Akşam yanıliyordu, ben o kızı, Barlas'ın eskiden aşık olduğu kız olduğu için çekmemiştim bu resmin içine. Ben o kız olmak istiyordum ama asla olamayacaktım, bunu kendime hatırlatmak için yapmışım. Ve bu sessiz otopark şahidim olsun ki, bunu fark ettiğim şu an'ı asla unutmayacaktım.

43

"Hadi gidelim ya daha işim var benim, bir ton ödev birikti," dedi Barlas kolunu omzuma atarak beni Mercedes'ine doğru yürütürken.

99

"Üf uzak dur be yılışık," diye homurdandım tanıdık arabaya önden binerek. Kapıyı kapattım, geriye yaslandım, emniyet kemerimi taktım, kollarımı göğsümde birleştirdim ve kafamı da yaslayıp gözlerimi kapattım. "Eve gidene kadar

uyandırma beni çok yoruldu pratik yaparken."

9

"Tamam tamam, uyu sen."

28

Uyumak ne mümkündü? Ama açmamayı becermişim gözlerimi gerçekten eve varana dek. Amcam, yengem ve Ömer abimle birlikte bahçeli, iki katlı, ferah bir evde yaşıyorduk. Birçok kez kendi daireme çıkmaya niyetlenmişim ve bunu karşılayacak gücüm de vardı ama gidemiyordum çünkü gidersem onu daha az göreceğim gerçeğiyle yüzleşemiyordum. Barlas hayatımdaydı çünkü abim hayatımdaydı, eğer abimi uzaklaştırırsam Barlas da uzaklaşırdı ve eğer uzakta olursa onu kontrol edemez, ne yaptığından haberdar olamazdım. Bu beni kıskançlık krizlerine sokardı ve önünde sonunda tökezlerdim.

25

Eve yaklaşırken gözlerimi açtım,
Barlas bahçe kapısının önüne
çekmişti. Teşekkür edip kısaca veda
ettim ona, ben kapıdan içeri girene
kadar gitmemiştii. Odama çıktım,
üzerimdekileri teker teker çıkartıp
attım ve daha bir saat önce duşa
girmiş olmama rağmen sıcak suyun
altına attım kendimi. İşim vardı,
yapmam gerekenler... Hiçbirini
yapmak istemiyordum. Bugün hiçbir
şey paylaşmamıştım sosyal medyada,
aktif olmam gerekiyordu.
İstemiyordum. Ben sadece yatağımin
içinde Mörfi'ye sarılarak uyumak
istiyordum ölene dek.

16

Mörfi, peluş filimin adıydı. Murphy
Kanunları'ndan geliyordu ismi,
Murphy'nin okunduğı şekilde
yazılışıydı. *Bir şeyin ters gitme
olasılığı varsa, ters gidecektir. Bir
şeyin birkaç şekilde ters gitme
olasılığı varsa, hep en kötü sonuç
doğuracak şekilde ters gidecektir. Bir*

şeyin ters gidebileceği olasılıkları engelleseniz bile, anında yeni bir olasılık ortaya çıkacaktır. Eğer Barlas'a yıllardır ona aşık olduğunu söylersem, beni kibar bir şekilde reddetmenin bir yolunu bulacaktı. Eğer abime yıllardır Barlas'a aşık olduğumu söylersem, bana beni kibar bir şekilde reddedeceğini söyledikten sonra yurtdışından gelen tekliflerden birini kabul etmem için cesaretlendirecekti.

54

Yeter, dedim sonu gelmez ihtimallerin arasında can çekişirken. Bir insanı nasıl içinizden söküp atarsınız? Ya içiniz çıkar ya da o da içindeyken öldürürsünüz içeridekini. Bir insanın düşünüyü nasıl öldürebilirsiniz peki? Çünkü hayaller kurşun geçirmez, tıpkı fikirler gibi...

51

Duştan bornozla çıktığımda aklıma gelen fikirle yalnızca hareket ediyor, düşünmüyordum. Instagram'a yeni bir

kullanıcı adıyla kaydoldum:
morfihasyournecklace. Bilekliğin
Mörfi'de. Ama onun bunu bilmesine
gerek yoktu.

95

Bundan iki hafta önce bir partide
topuklu ayakkabım canımı
yaktığından çıkartıp kenara atmıştım
ve salonda ayağıma sivri bir şey
batmıştı; bu, Barlas'ın boynundan hiç
çıkarmadığı, annesinin kolyesiydi.
Barlas'ın annesi onu çocukken terk
etmişti ve ondan geriye kalan tek şey
bu kolyeydi. Kadının terk ettiği
aslında çocukları değildi, kocasıydı.
Ama o kadar bencildi ki yanına almak
istememişti Barlas'ı ya da kız kardeşi
Yase'yi. *Yasemin yani.* Barlas kolyeyi
kaybettiğini ertesi gün fark ettiğinde
çok üzülmüştü ve ben de o masada
oturuyordum ama bulduğuma dair
ağzımı açmamıştım. Neden
bilmiyordum ama ben annesinden
daha bencildim, çünkü onu terk eden
kadına duyduğu şefkati görmezden

gelip en değerli eşyasını kendime istemiştim. Böylece bir parçası hep benimle olacaktı. Yıllarca üzerinde taşıdığı bir kolye...

110

Ve o kolye, şimdi büyük bir amaca hizmet edecekti. nce dşn yok edecektim, sonra hatırasını.

27

Arama kısmına adını girdim.

barlaskoraslan mesaj sekmesi

açılmıştı. Kolyenin fotoğrafını A4 kağıdın üzerinde yakından çekip ona gönderdim.

21

Bak Barlas, bende ne var =>

123

Bekledim. Bekledim. Bekledim. Bu mesajı gördüğü taktirde görmezden gelmeyeceğini biliyordum çünkü elimdeki şey çok değerliydi. Bornozum ve iki yanıma dökülen kurumaya yüz tutmuş nemli saçlarımla yatağımda oturmuş, mesajın görüldü olmasını

**bekliyordum. Ve oldu. Yazıyor... ibaresi
beni ilk defa bu kadar
heyecanlandırıyordu.**

1

Bunun sende ne işi var?

3

*Geçen partide buldum, ayağıma battı.
Kolyenin değerini öğrendiğim gün, senin
olduğunu da öğrenmiş oldum bir
arkadaş sayesinde, fotoğraflarında
görünüyor boynunda...*

10

*Sahte hesap açıp bana mesaj attığına
göre bir derdin var. Ne kadar istiyorsun
kolye için?*

15

İstediğim şey para değil...

2

Ne o zaman?

1

Konuş benimle.

19

Bu kadar mı? Başka?

2

Yat benimle.

264

Şaka mı bu?

2

Ben jigolo değilim.

72

Bir kere.

46

(Görüldü)

1

Farkında mısın bilmiyorum ama ben ciddiylim. Yoksa kolyeni eritip satacağım.

Eriteceğim ki bir daha bulma şansın olmasın! Çok değerli olduğunu duydum

Koraslan... Çok. :)

27

Kim olduğumu bile bilmiyorsun.

Beğendiği bedene fantezi dünyandaki karakteri giydirmişsin, aklın bir karış havada. Tanımadığın, seni tanımayan, sevmeyen, hiç sevmeyecek bir adamla birlikte mi olmak istiyorsun? Çünkü o kolye için bunu yapacak sinir sistemi var bende, inan umrumda bile olmaz.

65

Olmasın...

129

Görüldü. Görüldü'de bırakmıştı beni.
Ama önemli değildi, istediğim sinyali
almıştım ben. Böyle bir şey tabii ki de
onun umrunda olmazdı, bu kolye
onun en değer verdiği şeydi şu
hayatta ve benim elime düşmüştü.
Artık aşkın geçmesini
beklemeyecektim, kendim atacaktım
onu içimden... İçimi sökmem gerekse
bile. Gözlerini bağlayıp karanlık bir
odada onunla sevişecektim,
karşısında kim olduğunu bilmeyecekti
bile. Kolyeyle birlikte bırakacaktım
onu orada, sonra da ertesi gün
gözümün içine bakışını
seyredecektim. Bilmeyecekti.
Hiçbirini öğrenmeyecekti. Eğer bunu
başka biri yapıyor olsaydı, yine kabul
edecekti. Eğer o gün kendi yerime
başka birini gönderirsem, hiçbir şey
değişmeyecekti. Benim kendime
bunu kanıtlamam gerekiyordu artık.
Benim sevdiğim adam bir hayaletle
sevişecekti ve ertesi gün hiçbir
şeyden haberi olmayan ben yine

kendi kafamdaki düşünle eziyete devam edecektim kendime. 19 yaşındaydım, 20 olacaktım çok yakında... Kimseyi sevmemiştim başka. Kimseye değmemişti elim, tenim, nefesim, kokum... Kimseyi istememiştim. Herkesi, her anı, her yeri, her şehri zehir etmiştim kendime. Birçok şeyim olabilirdi ama bu hiçbir anlam ifade etmiyordu benim için, çünkü en çok benim olsun istediğim şey hiçbir zaman benim olmayacaktı. Mızımız bir çocuk gibiydim ama onlar bile hüngür hüngür ağladıklarında şekerini veriyordu anne babaları, bu hayat önce anne babamı almıştı benden şimdi de şekerimi terk ediyordum ben.

203

Kendi kaleme gol atıyordum.

9

Düşmeden kalkmayı bilemez insan ama, değil mi? Öyle değil mi? Biriniz bir şey söylesin. Bilemezsiniz değil

mi? Hiç düşmemiş, hiç kalkmamış bir insan peki yaşayabilir mi? Sağ kalabilir mi bu dünyada? Kalamaz. Ben de böyle bir dünyaya doğdum. *Kaderim buymuş, der geçmem, o kaderin üzerine imzamı atar geçerim.*

57

Saçlarımı kurutmuş, üzerime rahat bir şeyler giyinmiş, Mörfi'ye sarılmış, uyumak için hazırlanıyordum ki komodinin üzerindeki telefonum bir mesajla titredi. Kişi kayıtlı değildi ve *Bilinmeyen Numara* olarak geçiyordu, bu nasıl mümkün olabilirdi?

21

Bilinmeyen Numara: İyi günler Nazenin Hanım. Hayatımı sikmiştin, vaden doldu. Geri ödeme vakti.

1,24K

94

2. BÖLÜM: "İnce İpte İki Deli Cambaz"

1,06K

★ 446

659

2. BÖLÜM: "İnce İpte İki Deli Cambaz"

203

Skott, Kodak & Codeine

1

*(Playlist'e kitabın veya benim adımlı Spotify'da
aratarak ulaşabilirsiniz.)*

17

**Hayatın terazisi bozuk. Öyle olmalı. İnsan,
dünyada geçirdiğı her anında böyle kayıplar
yaşıyor olmamalı; biraz da kazanmalı...
Üzülecekse biraz da mutlu olmalı, gözyaşları hep
acıdan akmamalı.**

14

Hayatın terazisi bozuk... öyle olmalı.

10

"Aklın nerede Nas?"

18

Tanju hoca el çırtığında yardımcı öğrenci müziği kapattı, bir anda pratik odasına çekildim; bundan önce neredeydin diye sorarsanız... aklım burada değildi, gerekçem sağlandı. Hayatımı altına almak için süratle ilerleyen bir buldozer vardı yakınlarda, sesini duyuyordum; ben yaya koşarken, o saatte 200 kilometre hızla ilerliyordu.

2

Bilinmeyen numara kişisi sürücü koltuğundaydı.

8

"Hocam Nas'ın biraz hava almaya ihtiyacı var bence," dedi Tamer. "Sabah da başı dönüyordu zaten, bugün erken bitirsek?" O an koreografiyi bitirdiğimiz hâlde kolunun hâlâ belime sarılı olduğunu fark ettim. Bakışlarımı Tanju Hoca'dan çekmeden tırnaklarımı Tamer'in çıplak koluna geçirdiğimde irkilerek kolunu çekti. Temas bağımlısının tekiydi.

28

"Öyle mi?" diye sordu Tanju Hoca beni baştan aşağı süzerek. Üzerimde sporcu atleti ve bir tayt vardı takım, ten renginde. Tanju Hoca ise her zamanki gibi çuval eşofmanlarından ve renkli tişörtlerinden giyinmişti, bilekleri renkli bilekliklerle doluydu ve zincir bir kolye takıyordu.

5

"Ben iyiyim hocam, devam edebiliriz. Dans eşimin endişeleri yersiz." Hafifçe tebessüm ettim. Başımın döndüğü falan yoktu, Tamer huyuma gitmek için uyduruyordu. Tanju hoca dersi burada bitirirse Tamer muhtemelen kalan vaktimizde kahve içmeyi ya da bir şeyler atıştırmayı teklif edecekti çünkü o böyle biriydi, özellikle bir kıza yardım ediyorsa bundan elde edeceği bir şey elbette vardı.

15

Tamer gözlerini kısarak bana baktığında onu göz ucuyla görebiliyordum ama Tanju hocaya bakmaya devam ettim. En sonunda hoca bir karara varmış olmalı ki "Bugünlük yeter," dedi aksi bir tavırla. "Zaten akşam gençlerin partisi olduğunu duydum, gidin biraz kafa dağıtın kendinize gelin. Dans birçok açıdan psikolojik ve duygusal kenetlenmeyle harmanlanırsa ancak seyirciye hissiyatı geçirebilir, sizin uyumunuz olmadığı gibi bir de kendinize iyi bakmıyorsunuz. Hasta olanı yakarım gençler, iki hafta sonra sahne alacaksınız unutmayın. Yurtdışı masraflarınız okulun cebinden çıkıyor, komiteye nankörlük etmeyin."

21

Gözlerimi devirdim, karanlık köşelere oturmuş provayı seyreden üyelerden birkaçı Tanju Hoca'nın ters çıkışına keyiflenmiş görünüyordu. Melina *sorun yok* dercesine göz kırpıp gülümsedi ama ben ona cevap vermeden önüme döndüm. İdil aksi tavrımı fark edip bana ters ters bakmıştı ama umrumda değildi. Huzursuzken

önüme gelene çatabiliyordum ve bu kontrol edemediğim bir şeydi.

19

"Akşam beraber gitmeye ne dersin?" diye sordu Tamer, hocanın önünde. *Pislik*. Tanju Hoca zaten bizi bir araya getirmek için fırsat arıyordu çünkü dans çifti olarak takılmamız ve birbirimizi tanımamız gerektiğini düşünüyordu. Madem bunu yapacaktı, kendi dans eşimi kendim seçmeme izin vermeliydi. Barlas'a bir iki hareket öğretmek çok da zor olmazdı. En azından Tamer'in ağız kokusunu çekmezdim.

5

"Harika bir fikir," dedi Tanju Hoca gözleriyle kabul etmemi ima ederek. "Bir iki bir şeyler içer sohbet eder, bugünkü eksikliklerinizi ve nasıl işleri batırmayacağınızı öğrenirsiniz. Nas, kabul et."

17

Bana bu hayatta zorla bir şey yaptırabilecek kimse yok.

4

Ama Tanju hocanın elinde bir dansçı olarak tüm geleceğim var ve bunun bilincindeyim. İşleri batıramam. Burada olmaz. Dans... her şeyim.

Arkadan "*Kabul et!*" diye fısıldayan dansçıların sesini duyduğumda bir cevap vermem gerektiğinin farkındaydım. Kollarımı göğsümde bağlayarak isteksizce "Tamam," dedim, bu meselenin daha fazla uzamasını istemiyordum. Zaten Tamer'le dedikodumuz çıkmıştı. Peki

teklifini kabul ederek ne mi yapmıştım? Tam olarak, o dedikoduları besleyecek hamleyi.

10

Ama dedikodular umrumda değildi. Herkes hakkında birçok şey söyleniyordu, bu doğru oldukları anlamına gelmiyordu. Öte yandan Tanju hocanın memnuniyeti çok daha önemliydi.

1

Ya da kafam karıştığından ve bitkinliğimden dolayı doğru düzgün düşünemiyordum.

1

Kime ne yapmış olabilirdim de vadem dolmuştu ve bana bunu nasıl ödetecekti? Dün akşamdan beri aklımdan başka bir şey geçmiyordu. Doğru düzgün hiçbir şey yiyememiş, doğru düzgün uyuyamamıştım bile ve şimdi de iyi dans edemiyordum; insanın hayatının ortasına oturan bilinmezlik onu birçok şeyi yapmaktan alıkoyuyordu.

2

"Dağılabilirsiniz sınıf," dedi Tanju Hoca, cevabım hoşuna gitmişti. Hocanın sınıf dışına ilerlemesiyle herkes oturduğu yerden kalktı ve dağılmaya başladılar. Gözlerimi dedikoducu Eda'nın bizi dikkatle izleyen gözlerine çevirdim ve ona dik dik baktım, sanki başından beri burada odaklanmamış gibi gülerek yanındaki kızın omzuna vurduğunda bana vermek istediği izlenim *seninle ilgilenmiyorum aslında yanımdakiyle konuşuyorum ben'di* ama oyunculuğu her zamanki gibi berbattı. Dün soyunma odasında konuştuğu tiz sesli kız

yanımdakiyle konuşuyorum ben'di ama oyunculuğu her zamanki gibi berbattı. Dün soyunma odasında konuştuğu tiz sesli kız neredeydi?

6

İdil'in yanına ilerleyecekken kolumdan tutulmamla omzumun üzerinden Tamer'e baktım, elbette ki söyleyecekleri bitmemiştir. "Bir kahve içmek ister misin? Sınıf erken dağıldı, eminim vaktin vardır."

16

Dudaklarımı birbirine bastırarak sahte bir tavırla gülümsedim, ardından iki parmağımla elini kolumdan çektim. Her zaman tahmin edilebilir biri olacaksın Tamer. "Zaten akşam sana fazlasıyla maruz kalacağım Tamer, şansını fazla zorlama bence."

6

Tamer güldü, onunla flört ettiğimi düşünüyordu. Başını eğerek sırtırken "Beni her lafınla bu kadar etkilemeyi nasıl beceriyorsun Nas?" diye mırıldandığında kusmak üzereydim. İstemediğim erkekler bana sarkınca gerçekten midem bulanıyordu. Tamer hakkında söylenen birçok şey vardı ve ben gerçekliklerini bilmesem de ondan hiç pozitif elektrik almıyordum. Özellikle dans ederken bazen eli kayıyordu ve fazlasıyla rahatsız oluyordum.

35

Ama lanet olası çocuk, erkek dansçılar arasında en iyisiydi.

1

Barlas bence hayatında bir gram oynamamış olsa da fit bir vücuda sahip olduğundan koreografinin altından kolayca kalkabilirdi. Belki de Tamer'in yemeğine iki hafta sonra müşil katıp onu tuvalete kilitlemeliydim, yeni eşimle şimdiden gizlice çalışmaya başlasak halledebilirdik. *Tanju hoca anlar ve olayı disiplin kuruluna götürürdü... Bam. Artık bursun yok ve okulla bir ilgin kalmadı, resmi olarak okulsuz ve işsizsin. Yeniden düşündüm de...*

4

"Ne diyor o muşmula surat yine?" diye sordu İdil yanıma geldiğinde, sınıftan çıkmıştık ve soyunma odalarına ilerliyorduk. "Pratik sırasında acı çekiyor gibiydin."

2

Melina koluma girdi. "Öyle deme İdil, gayet yakışıklı bir çocuk. Bence birlikte gözlere şenlik duruyorlar. Hem değişik bir aurası var..."

18

"Evet, potansiyel tacizci sinyalleri veren bir aura," diye homurdandım Melina'nın kolundan çıkararak soyunma odasından içeri girerken. Kendime engel olamamış ve kapıyı çarpmıştım.

2

Bir saniye herkes işiyle ilgileniyordu, bir saniye sonra ise sessizleşmişlerdi. Doğruca dolabıma ilerleyip şampuanımı, duş jelimi ve havlumu aldım; ardından kabinli duşlara ilerledim ve suyun altına girdim. O kadar sert davranmıştım ki kapılardan dolaplara kadar, etraftakilerin gerginliğini anlamamış olması imkânsızdı.

Soyunma odası ortak alandı ama doluyken kullanmaktan nefret ediyordum çünkü kalabalık içinde sanki herkes bir ağığımı arıyormuş gibi bakıyordu bana.

Ne yaparsam yapayım hep konuşacaklarının farkına vardığımda, ne konuştukları umrumda olmamaya başlamıştı. Göz önünde olmanın bedeliydi bu, hiç kimsenin yaptığını haklı çıkarmıyordu ama buna engel olacak bir şey de yoktu. Belki ölüm. Belki ölüm onları sustururdu. Ama bu da benim işime yaramazdı.

2

Beş dakikalık kısa bir duştan sonra havluya sarınarak dolabıma yürüdüğüm sırada İdil ve Melina da kabinlerinden çıkıyorlardı. İç çamaşırlarımı giyindikten sonra ispanyol paça pantolonum ve beyaz crop top'ımı üzerime geçirdim, "Ne demek istedin?" diye sordu İdil meraklı bir sesle. Tepemde dikiliyorlardı. "Tamer'in uygunsuz hareketleri mi var? Neden hiç bahsetmedin? Abinle konuştun m—"

"Beni rahatsız ediyor, her yönden," diye homurdandım makyaj çantamla birlikte dolabımı kapatıp aynaların önüne ilerlerken. "Ve şimdi onunla akşamki organizasyona gitmek zorundayım. Abimin haberi olsun istemiyorum çünkü nasıl biri olduğunu biliyorsun, hiç gocunmaz çocuğu öldürür. Bu bize ne kazandırır? Senin sevgilin, benim de abim hapse girer; en iyi ihtimalle ikimiz de okuldan atılırız.

Tamer sınırı geçerse haddini bildirecek biriyim ben, bunu biliyorsun. Size bahsetmemiş olmamın sebebi o yolunmuş tavuktan korkuyor olmam değil."

3

"Ege de kel diyor çocuğa, sen yolunmuş tavuk... niye ya?" Melina merakla kafasını uzattığında onu duymazdan geldim. "Şey... Neyse. Keşke reddetseydin, akşamki partiye birlikte gitme teklifini yani," diye devam etti lafına. Bu sefer ona ters ters baktım.

8

"Tanju Hoca bir şey söylediye üstüne laf söyleyemezsin Melina, yoksa kulüpte işler senin için hiç iyi gitmez." İdil yeterince açıklayıcı konuşmuştu. "Ayrıca az önce söylediğin şeyi de kabul etmiyorum. Tamer hakkında çok şey duydum ve sırf iyi görünüyor diye bu ne kadar berbat bir karakteri olduğu gerçeğini değiştirmiyor."

5

"Öyle mi? Neler duydun?"

Göz kalemini çekip fırçayla dağıtırken aynadan Melina'yı izledim. Kabarık, dalgalı saçlarını tepesinde toplamıştı ve her zaman yıkamıyordu çünkü onun için zor bir şeydi bu kadar saçla uğraşmak. Melina'nın bir sorunu vardı, saflığı yalnızca görünüşünde değildi; Barlas böyle kızlardan mı hoşlanıyordu? Melina'da olan ve bende olmayan ne vardı? Aptal mı olmalıydım? Bu muydu? Barlas, daha mı iyi hissediyordu

aptal; kendini savunmak ve korkmadan konuşmayı bilmeyen kızların yanında? *Pısırtık yani.* Melina öyleydi.

15

Belki de bu hikâyedeki aptal bendim. Onun gibi birini bunca zaman kalbimde taşıdığım için aptaldım. Dün görmüştüm işte yüzünü, sırf bir kolye için bile birlikte olabilirdi tanımadığı biriyle; Palandöken'den sonra. *Neye şaşıyorsun Nas? Seni odada bıraktıktan sonra o esmer kızla geçirmedi mi geceyi? Çok az kalmıştı, kusacaktım.*

13

"Tamer lisede berbat biriymiş, yalan taciz zorbalık ne ararsan var... Birçok lise arkadaşı şu an burada okuyor ve hakkında hiç iyi şeyler söylemediler. Özellikle eski dans kursundan bir çocuğun ayağını bilerek kaydırıp kariyerini elinden aldığı konusunda söylentiler var ve bana sorarsanız gerçek çünkü o dönem çıkan bir internet haberini okudum ve resmen aileyle muhabirlere para verip susturmuşlar. Klasik, şımarık zengin çocuğu yani. Biri bir iki silkelese sevap işlemiş olur. Her ne kadar Ömer'e bahsetsek seve seve yapacak olsa da..." Seslice nefes verdi İdil, haklı olduğunu biliyordu.

"Haklısın Nas, abartabilir. Ama başa çıkamayacağını düşündüğün noktada lütfen birimize haber ver. Senin ne kadar dik başlı olduğunu biliyorum, yardım istemeyi gururuna yediremediğini de."

2

Gözlerimi devirdim. Öyleydim.

"Oha, gerçekten mi?" Melina şaşkıındı. "Hiç öyle biri gibi görünmüyor..."

2

Alayla gülerek "Nasıl görünmeliydi?" diye sordum. "Çirkin ve obez olsa öyle biri gibi mi dururdu? O zaman inanır mıydın?" Rujumu sürdükten sonra kapatıp makyaj çantama attım ve arkamı dönerek Melina'ya baktım. "Toplumun güzellik standartlarına uyan çok güzel ve yakışıklı insanlar, en kötüler çıkabilir Melina. Görünüşe aldanma derim. Başın belaya girer." *Ve bu aptallığından olur.*

14

"Öyle demek istemedim." Sertçe yutkunduğunu görebiliyordum, benden büyük olsa da benden çekiniyordu. "Beni yanlış anladın. Dışarıdan bakınca... mesela Barlas'tan ya da Ömer'den bir farkı yok, ya da Ege'den... Onlar kadar alaycı en fazla. Kimin içinden ne çıkacağını bilemiyoruz ama, haklısın." Başını iki yana salladı, göz temasını keseli çok oluyordu. Muhtemelen üzerini giyinmek için yanımızdan ayrılmıştı.

1

"Ona biraz fazla sert davrandığını düşünmüyor musun?" İdil önüme dikildiğinde kollarını göğsünde birleştirmişti. Uzun, koyu kahve, dalgalı saçları omuzlarından aşağı sarkıyordu ve bornozlaydı. Gözlerini kısarak baktığında ona karşı negatif hisler besliyordum bazen ama her

şey bir yana, o benim abimin biricik sevgilisiydi. Her ne kadar dalga geçip aralarını bozmak için laf atsam da... eğlencesine yapıyordum. "Melina sana ya da bana benzemiyor Nas. Saf bir kalbi var. Fitne fesat düşünmüyor. Kafası oralara çalışmıyor. Bu onun aptal olduğu anlamına gelmez, o sadece böyle biri ve bize de kabullenmek düşer. Ayrıca madem ondan bu kadar hoşlanmıyordun neden bu kadar aramıza soktun? Dans kulübüne aldıldın?"

1

"Ben aldırmadım," dedim, yalan söylüyordum. "O kulübe girmek istedi, ben de yardımcı oldum." Hayır, kesinlikle onu yanımda tutmak istedim. Kontrol etmek istedim. Belki biraz da... merak ettim.

4

"İkimiz de biliyoruz ki aklına sen soktun," dedi İdil. Haklıydı ama bunu bilmesine gerek yoktu. "Ona çok sert davranıyorsun Nas." *Sanki normalde çok kibar biriyim de.*

"Öyle mi?" Bunun farkındaydım ama bazen kendime engel olamıyordum. Bir şekilde sinirlerime dokunuyordu, bunu bilinçli yapmasa ve yalnızca böyle biri olsa bile, kendime engel olamıyordum işte. Ne yapabilirdim? Ben de böyle biriydim. Beni de böyle kabul etsinlerdi o zaman.

1

"Öyle," dedi İdil, ardından aksi bir tavırla döndü ve dolabına ilerledi. İdil'in Melina'yı savunması kadar doğal bir şey yoktu ama benim abimin

kadar doğal bir Şey yoktu ama benim abimin sevgilisi olmasına rağmen her zaman Melina'nın yanında dikilmesi bazen canımı sıkıyordu. Kendimi insanların yanımda olmasını isteyeceğim durumlara sokmuyordum ama bazen, özellikle de Akşam bu kadar uzaktayken ve Ege'yle aramız limoniyken, birilerine ihtiyaç duyuyordum. Bu kişi İdil mi olmalıydı? Hayır ama bir Şekilde yakınlarımda hep o vardı.

10

Makyaj çantamı dolaba bırakıp soyunma odasından çıktığımda yalnızdım. İdil'le içeride tartışmamız hoş olmamıştı çünkü herkesin suspus kesilip dinlediğini biliyordum. Umrumda değildi. Hakkımda söyledikleri yalan yanlış, ucuz iftiralar artıkyle akıl almaz bir hâl almıştı ki dokunmuyorlardı kanıma.

Telefonumdaki grup sohbetlerini kontrol etmek için kilidi açtığım sırada merdivenlerden iniyordum. Muhtemelen kampüsteki kafede oturuyordu abimler, Barlas da orada olmalıydı. Akşam o da gelecek miydi?

Morfihasyournecklace hesabını nasıl kullanmalıydım bundan sonra? Belki de onunla oynamalıydım. Sonuçta söz konusu annesinin kolyesiydi, ne istersem yapmak zorundaydı.

1

Bir anlığına kalbim burkuldu. Barlas Şimdiye dek ben ne istemiştim de yapmamıştı? Ama bu sefer direktifler Nazenin Asilkaya'dan gelmeyecekti, anonim bir hesaptan gelecekti; dolayısıyla

direktifler Nazenin Asilkaya'dan gelmeyecekti, anonim bir hesaptan gelecekti; dolayısıyla istekler masum veya güvenli olmayacaktı.

Beni sevmediği için ondan intikam mı alıyordum? Hayır. Üç gün öncesinin acısını mı çıkartacaktım? Evet. Ve buna hakkım vardı. Hakkım olduğunu biliyordum. Ben sarhoştum ve ona kapılmışım, onun durma şansı vardı. Beni itirme şansı vardı. Ama dakikalarca beklemiş ve sonra da odada bırakıp gitmişti. Daha da kötüsü, başka birine gitmişti. Bir durum bundan daha boktan bir şekilde yönetilemezdi.

1

Mesajları kontrol ederken istemsizce bilinmeyen numaranın sohbetine girdim.

***Bilinmeyen Numara:** İyi günler Nazenin Hanım. Hayatımı sikmiştin, vaden doldu. Geri ödeme vakti.*

8

Bu mesajı kaçınıcı okuyuşumdu? Bir anda, karşı tarafın yazıyor olduğu üç nokta baloncucu çıktığında o kadar gerildim ki önüme bakmadan hızlı adımlarla yürüdüğümün farkında değildim kalabalık koridorda. Ardından yeni gelen mesaj ekranda belirdi ve kalbim olağanüstü hızlı bir ritimle göğüs kafesimi dövmeye başladı.

Bilinmeyen Numara: Akşam geliyorsun değil mi?

Sana bir sürpriz hazırladım :)

26

Ben mesaj hakkında bir şey düşünmeye kalmadan dünyam tepetaklak olduğunda bir an ne olduğunu anlayamadım bile... birine çarpmıştım. Evet. Tosladığım kişiyle beraber telefonum elimden fırladığında öyle bir güçle yere çakılmıştım ki kuyruk sokumumun kırıldığına emindim. İnsanlar koridor sonunda sağa veya sola dönerken en azından önüne bakardı değil mi? Hadi ben kapılmış ve bakmamıştım, karşımdaki ne yapıyordu o sırada? Papatya yaprağı mı sayıyordu seiyor sevmiyor diye?

5

Acıyla inleyerek dirseklerimin üzerinde doğruldum, çarptığım kişinin çoktan yerden kalktığını görmüştüm. Pencereden vuran güneş ışığı aramıza girmişti ve onu gölgede bırakıyordu bu yüzden yüzü görünmüyordu ama bir erkekti.

6

Yere düşmüş iki kalın kitabı alırken parmaklarına işlenmiş siyah mürekkebi fark ettim; metal yüzükler ve bir bileklik takıyordu. Bileklik örgüydü, sanki bir sevgiliden ya da değerli birinden hediye gibi... bir kızdan olmalıydı. Kitaplardan üstte olan maviydi ve matematikle ilgili bir kitap olduğunu anlayabilmişim. Bölümü matematikti. Daha sonra çok daha küçük bir

Kitaplardan üstte olan maviydi ve matematikle ilgili bir kitap olduğunu anlayabilmiştim. Bölümü matematikti. Daha sonra çok daha küçük bir şeyi aldı yerden; bir pena. Siyahtı. *Matematik ve müzik.*

27

"Önüne bakmaz mısın sen?" diye söylendi bıkkın bir sesle. Güneşe bir adım attığında ise yüzü ortaya serildi. Oldukça koyu kahve saçları vardı ve teni çikolata rengiydi, fakat güneşin huzuruna serildiği yeşil gözleri... gözleri mint yeşiliydi. Bir tablo gibiydi o an, Pinterest'ten fırlama; güneş ışığı üzerine vuruyor ve onunla ilgili her şeyi olduğundan daha göz alıcı gösteriyordu. Gözlerimi ardı ardına birkaç kere kırptırdım. Erkeklerin görünüşünden nadir de olsa etkilenebiliyordum, hormonlarım bozuk değildi; ama hiç bu kadar afallamamıştım çünkü beklemiyordum.

48

Klişe romantik kitaplardaki gibi çarpışmıştık.

6

"Şuna bak sen," dedi esmer çocuk, kafasını hafifçe eğerek alaycı bir tavırla yüzümü süzerken. "Nesin sen? Barbie mi?" Elini uzattı. Ne demişti? Barbie mi? Bu lafı birkaç kez daha duymuştum ama özellikle sosyal medyada yaygındı, her ne kadar kulağa harika geliyor olsa da sırf bu etiket yüzünden açık nefret mesajları aldığım göz önünde bulundurulursa... *Bunun neresi harika bilmiyorum.*

4

Hiç düşünmeden elini tutup kalkarken bir an fazla yakınlaştık. Portakal çiçeği gibi kokuyordu. Belki de kıyafetlerini yıkadığı deterjan esansından dolayıydı. "Sen Ken'e benzemiyorsun ama," diye mırıldandım elimi elinden çekerken. Etrafa bir göz attım; telefonum koridordaki dolaplardan birinin altına girmişti. Birkaç adımda ilerleyip eğilerek aldığımda, ekran koruyucu camının çatladığını gördüm bu yüzden tırnağımla söküp çıkardım ve cam olmasına rağmen avucumda parçaladım.

5

Sıktığım yumruğuma kaşlarını kaldırarak baktı. "Mazoşist bir Barbie."

7

"Hayat işte, ne yaparsın," diye mırıldandım omuz silkerek. Küçük parçaların elime battığını hissediyordum ama zarar vermediklerini biliyordum çünkü bunu daha önce de yapmıştım ve hoşuma giden bir şeydi. "Bu arada ben önüme bakmıyorken sen ne yapıyordun tam olarak? Güzel olduğumu söyleyecek kadar görme yetin varsa beni de fark edebilirdin." Üzerimi silkeledim.

2

"Güzel olduğunu söylemedim, bence standartlara bu kadar uyan bir görüntü çok da hoş değil," dedi kısmen bana hakaret ederek. Kitapları kolunun altındaydı ve siyah kumaş ceketle kombinlediği siyah deri pantolonuyla gerçekten çok iyi görünüyordu. "Ve anormal hızla üzerime atlayan sendin. Geldiğini

hızla üzerime atlayan sendin. Geldiğini görmedim bile, köşeden bir anda fırladın."

10

Bu doğru olabilirdi. Yine de alaycı bir tavırla gülümserken kollarımı göğsümde birleştirerek karşısına birkaç küçük adım attım ve çenemi kaldırarak yüzüne baktım. Benden birkaç santim daha uzundu. "Standartlara bu kadar uyan görüntümde herhangi bir müdahale yok ama olsaydı bile lafın herhangi birini alındırırdı."

2

"Öyle mi?" diye sordu, tıpkı birkaç dakika önce benim İdil'e sorduğumdaki gibi bir tavırla; alayın karıştığı bir umursamazlıkla. "Ben yalnızca bir yanlış anlaşılmayı düzeltiyordum."

2

Yanlış anlaşılma beni güzel bulduğuydu.

2

"Düzelttiğine emin olabilirsiniz," dedim alaylı tebessümümü indirmeden, ardından yanından geçip giderken mimiklerimin kaybolduğundan emin oldum. Şımarık biri değildim, yalnızca beğendiği erkek tarafından beğenilmeyen her kız biraz olsun sinir olurdu.

6

"Aptal," diye homurdandım binadan çıkarken. Her ne kadar aptal olmadığını ve yanlış hiçbir şey yapmadığını bilsem de... "Akıllısı bulmuyor ki beni!" Bulmuyordu gerçekten. Etrafımdaki herkesin sinir olacağım bir açığını buluyor ve öfke duyuyordum, sonra da oturup beni sevmediklerini düşünerek kendimi yiyordum. Bu

sevmediklerini düşünerek kendimi yiyordum. Bu nasıl bir kısır döngüydü böyle?

4

Bir anda tanıdık bir erkek parfümü ciğerlerimi doldurduğunda Ege'nin kolu omzuma dolandı ve beni göğsüne doğru çekti. "Her zamanki meymenetsizlik üzerimizde. Pratik erken bitmiş. Duş alınmış ve makyaj mükemmel bir şekilde yapılmış; yalnız saçlarını niye kurutmadın? Hasta olacaksın. Neyse devam... suratımıza kalkanımız giyilmiş... sinirler tepemizde... kim öfkелendirdi benim sarı kuşumu?"

25

Her ne kadar Ege'yle bozuk olsam da kolunu ittirmedim, sadece burnumdan soluyarak göz devirdim. "Herkes."

"İnanmam. Pratikten çıktığına göre Tamer puştudur kesin," diye çevirdi Ege, cevabımı. Haklıydı. Kısmen. Az önceki çocuğu saymazsak. Ya da diğer herkesi. *Bilinmeyen Numara mesela...* "Ne yaptı yine o kel?"

4

İstemsizce kıkırdadım. Tamer'in kafasının ortasında kel bir noktası vardı ve orada saç çıkmıyordu, bu yüzden Tamer de saçlarını ona hiç yakışmayan bir şekilde uzatıyor ve yana yatırıyor. Ege bunu, sahildeki basketbol maçında çocukla birlikte zafere sevinme ayağına onu döverken fark etmişti. Tamer çok çabuk yükselip Ege'ye karşılık verdiğinde ise ortalık karışmıştı.

1

"Ne yaparsa yapsın senin salaklığını geçemez o yüzden boş ver," diye homurdandım bu sefer kolunu omzumdan çekerek. Ege "Haydaaaa," dedi uzatarak. "Nasıl her seferinde konu bana dönüyor ya?"

3

"Konu her zaman sana dönecek Ege. Ömrünün sonuna kadar yüzüne vuracağım yaptığın piçliği."

2

"Nas," dedi Ege omuzlarıma ellerini yerleştirerek beni kampüsün ortasında durdururken. Bari kafeye girseydik ve kahve alsaydık? Hiç enerjim yoktu tartışacak, daha şimdiden tükenmişti ve henüz öğlen saatleriydi. "Böyle bir şeyi bilerek asla yapmayacağımın farkındasın değil mi? Her şey bir yana, onu köpek gibi sevdiğimi biliyorsun değil mi Nas?"

15

"İnsanlar da zaten en çok sevdiği insanların ağzına sıçmaz mı Ege? Senin yaptığın farklı değildi. Bak gerçekten sıkıldım bu konuyu konuşmaktan, sen burada bana istediğini söyle ama asıl konuşup bir şeyleri halletmen gereken kişi Akşam. Sen de bunu biliyorsun değil mi?"

"Ama o yok ki, yok, gelmiyor anasını satayım, aylardır İngiltere'de; binlerce kilometre uzağımda. Çekti gitti," dedi Ege öfkeli bir sesle ellerini sarı saçlarına daldırırken. Siyah çerçeveli bir gözlük takıyordu ve beyaz baskılı tişört ile bir kot giyinmişti. "Her şey nasıl bu kadar denk geldi

kot giyinmişti. "Her şey nasıl bu kadar denk geldi anlamıyorum. Vakit bile olmadı açıklama yapmam için. Parti akşamı kıyamet koptu ve bam... ertesi sabah Akşam yok. Arama çünkü açmaz, mesaj da atma bakmaz çünkü. Peşinden git— Siktir ol git İngiltere'ye peşinden, kapısına kamp kur ama o kapı sana açılmaz!"

5

"Kırdın çünkü kızı!" diye bağırdım birden. Etrafımızdan geçenler dönüp bakmış ama birkaç saniye sonra yollarına devam etmişlerdi. "Benim ağzımı açtırma şimdi burada Ege. Siz çocukluk arkadaşınız sonra yollarınız ayrıldı. Aynı liseye düştünüz, kızı tanımadın. Seninle konuşmak için sahte hesap açtı, yüzünü göstermediği için mi yargılamadın pijamalarıyla evde kat kat yağ içinde oturduğu tahmininle zayıf noktasından mı vurmadın? Egonu çekemedin, bir kaldıramadın kafanı bakamadın etrafına! Kendi ağzıyla söylemese bir bokun farkında da değildin! Bir yıl mı dayandın başkasına sarkmadan? Bilerek yapmamış olsan da yaptın, başkasına dokundun mu dokundun! Bitti!" *Asıl kime bu sözlerin, Nazenin?*

11

"Sarhoşt—"

3

"Yarın bir gün içmeyecek misin yine?" diye sordum sert bir tavırla. "Yarın bir gün içmeyecek misin Ege? Yine sarhoş olmayacak mısın? Akşam her dakika yanında mı olacak sanıyorsun? Kullandığı parfümün aynı olmasına

bile gerek yok, piyasadaki birçok popüler koku birbirine benzer. Bu konu *senin sarhoştum, karanlıktı, senin gibi kokuyordu* demenle kapanacak değil! Hiçbir konu bu bahanelerle kapanmamalı zaten! Sen onda bir yara açtın ve o yara izini oraya bıraktı bir kere!"

12

"Seninle tartışmam gereken bir konu da değil o zaman amına koyayım! Yeter ya, yeter!" Ege'nin beklemediğim aksi tavrı beni bozguna uğrattırırken kalbim yine göğsümü dövüyordu adrenalinden.

"Bir gün olsun eskisi gibi normal konuşamayacak mıyız sen şu konuyu açmadan? Tamam yaptım, yaptım anasını satayım yaptım! İyi bok yedim tamam mı? Leş herifin tekiyim, beynim yok! Allah belamı versin benim! Tamam! Ama doğru düzgün konuşamayacak mıyız Nas? Biz arkadaşız. Hep arkadaştık. Nasıl silip atabiliyorsun sen beni bu kadar kolay? Suçum olmadığı hâlde? Ben de kötü hâldeyim görmüyor musun? Dertleşemez miyiz bir an olsun, dökemez miyim içimi sana artık?"

7

Bir şey söylemek için ağzımı açtığım an dudaklarının arasından kaçan alaycı gülüş kaşlarımı çatmama ve ağzımı da kapatmama neden oldu. Ben Ege'ye değer verdiğim için ona böyle davranıyor ve bir an olsun kafasının içinde kendini haklı çıkartıp Akşam'ın kalbini daha fazla kırmasın diye uğraşıyordum, onu sildiğim yoktu. Ama bu modunu iyi biliyordum, bu alaycı ve köprüleri yakmış tavrını...

"Seninle şu an konuşamayacağım Ege," dedim gözlerimi kaçırırken ve onu orada bırakıp kafeye yürümeye başladım. Fazla mı tepki veriyordum? Sonuçta bana yapılmış bir ihanet yoktu, iki en yakın arkadaşımın arasındaki bir sorundu. Ama sanki yeterince tepki vermezsem Akşam'a iyi bir arkadaş olamayacakmış gibi hissediyor, Ege'nin hizaya gelmesini istiyordum. Çünkü bana göre Ege hâlâ hovardaydı.

1

Öyle miydi? Belki de değildi. Belki her şeyi o kadar çok Barlas'a uyarlıyordum ki artık insanları oldukları gibi görememeye başlamıştım. Barlas beni o otel odasında bırakıp başkasıyla yatmıştı, Ege bunu Akşam'a asla yapmazdı. Kafasını keserdi yine de yapmazdı. Onu ne kadar çok sevdiğini biliyordum, gözü gibi baktığını biliyordum; Barlas da bana öyle baksın istiyordum.

1

Fazla hayalperesttim.

Belki de herhangi birinin bana öyle bakabilmesi bile imkânsızken... çünkü ben çok kötü biriydim; aklım çok karanlık yerlere çalışıyordu, Melina gibi saf ve masum değildim; İdil gibi kontrollü ve mantıkçı da değildim, tam tersi tek bir lafa köprüleri ateşe verirdim çünkü hislerim yönetiyordu aklımı.

2

Belki de hastaydım. Belki de tedavi olmam gerekiyordu. Herkesle kavga ediyor ve onları incitiyor, kimseyi anlamıyordum. Koridorda bana çarpan yabancı çocuğun teki çehremi beğenmedi diye bile öfkemi kontrol edemiyordum, halbuki o çok daha ağır konuşmuş olsaydı da sözlerinin hiçbir değeri olamazdı çünkü ben kendimi biliyordum.

2

Biliyor muydum gerçekten?

1

Buzlu kahvemi alıp her zamanki masaya ilerledim; masada abim ve Barlas karşılıklı oturuyorlardı. İstemsizce onu az önce koridorda karşılaştığım siyahlar içindeki çocukla karşılaştırdım; esmer çocuğun tarzı karanlıktı, Barlas ise her zaman renkleri hoş bir şekilde kombinler ve kendine yakışanı giyerdi. Ya da her giydiği yakışırdı, *bilmiyorum*.

6

Az önce yaşananlardan dolayı gergin hissediyordum, düşünmem gereken çok şey vardı; mesela Bilinmeyen Numara'dan gelen mesaj... ama kendimi boğmak için yeterince vaktim olacaktı, şimdilik nefes almak ve içimdeki kötü hissi kontrol altında tutmak zorundaydım.

Abimin yanına geçip kendimi geniş koltuğa attığımda seslice nefes verdim. Ne hakkında konuşuyorlardı bilmiyordum ama konuşmalarını bölmüştüm. "Sizin dersiniz yok mu ya? Hep

buradasınız. İdil bile yorucu pratiklerden sonra sınıfına koşuyor ve geç saatte çıkıyor..." Cık cık'ladım. "Bomboş adamlarsınız cidden." *Koç'u kazanmışlar, daha ne yapsınlar ama değil mi?*

"Mantıklı ol biraz Nas," dedi abim yukarıdan bana bakarken. Kolunu koltuğum boyunca uzatmış ve dik yaslanmıştı, ben ise aşağı kaymışım ve buzlu kahvem tam olarak bacağımanın üzerindeydi. "Sadece girmen gereken derslere gir, zaman kaybı olanlarda dinlen ki beyinsiken vize ve finallere biraz kafan kalsın. Ama sen nereden bileceksin? Bir oraya bir buraya sallanıyorsun, oh valla, keyfin keyif."

1

"Sen hiç bilek zedelenmesi yaşamadın abicim, o zaman sınav mı sikiyor ağrı mı görürüz," diye homurdandım kahvemden uzunca bir yudum alırken.

Barlas gülerken abim bana ters ters baktı. Barlas'ın yüzüne bakmamak için ekstra efor sarf ediyordum her seferinde. "Ağızına küfür hiç yakışmıyor Nas."

1

"Neden? *Errrrkek* olmadığım için mi?" Tatlı tatlı gülümsedim. "Ağzım nasıl olsaydı yakışırdı peki bir tarif etsene."

12

"Hiç girme o tartışmaya, hiç bulaşma Ömer," dedi Barlas araya girerek, keyfi yerinde görünüyordu. *Niye? Partiye yanında getireceği*

güzelliği Şimdiden ayarlamıŐ mıydı? Yoksa dün otoparkta söylediklerimin ardından rahatlamıŐ mıydı? "Her türlü yener seni. Onurunla geri çekil."

2

"Sen ne zamandan beri Nas'ın tarafını tutuyorsun lan? Hani nerede senin kardeşliğin?"

"Mantıklı konuşanın tarafını tutuyor o, beyni var çünkü," dedim kahvemden bir yudum alırken. *Hayır, yalan söylüyorum, yok.*

3

"Yapma be Naz, seni tuttuk diye beni abinin önüne atıyorsun bak," dedi Barlas boğazından gelen bir itiraz sesiyle elini kumral saçlarından geçirirken. *Benim adım Nas.*

2

Ona göz devirdim. "Ben seni bir yere atacak olsam akbabaların önüne atmak isterim Barlas," dedim klasik sahte tebessümümle, ardından öne eğilirken ifadem soldu ve Barlas'ın kaşları kalktı. "Leş olarak."

2

Bazen ona âşık mıyım yoksa ölümüne nefret mi ediyorum anlaşılmıyor. Ama sanırım olay da bu: *AŞk ve nefret, ince bir ipte iki deli cambazdır.*

4

"Bu leş, başına bir kal hak ediyor. KalleŐ," dedi abim seslice, sanki az önce bir dost kaybetmiŐ gibi iç çekerken. Halbuki az önce kahkahalar atıyordu laf dalaŐımızdan dolayı. Ne diyebilirdim ki? Oyunculuk atalarımızdan bize miras kalmıştı.

7

Barlas kollarını masaya yaslayarak eğildiğinde abimle ikimizin arasında gezdiriyordu anlamsız bakışlarını. "Bir dakika ya olay ne zaman bana döndü? Siz ikiniz tartışıyordunuz?"

Kollarına baktım, gömleğini sıyırmıştı ve bir saat takıyordu. Düzenli spor yaptığından belirgin damarları parmaklarına doğru uzanıyordu ve çok değil birkaç gün önce o eller üzerimde gezinmiş, beni sıkıca tutmuştu; yalnızca beklemediğim bir an bırakabilmek için. Başka bir kız için. *Yabancıнын teki...* Dişlerimi sıktım.

3

Başımı çevirdiğim an kafenin iç bahçesine açılan kapıdan çıkan garsonu gördüm, arkasında saniyelik bir şekilde açık kalan kapıdan baktığımda ise oldukça şaşırmıştım çünkü koridordaki esmer çocuk bahçede birileriyle oturmuş sohbet ediyordu. Yalnızca onun sandalyesi kadrajımdaydı. Birkaç saniye sonra kapı kapandı.

"Kime bakıyorsun sen öyle?" Abimin sesi kulaklarıma ulaşır ulaşmaz elini yüzümün önünde salladı. "Duymuyor musun bizi? A/ooo?"

"Ne?" Masaya geri döndüm. "Ne diyordunuz?" Abim ve Barlas arasında bakışlarımı gezdirirken fazlasıyla kafam karışmıştı. Uyumamış, doğru düzgün yemek yememiştim ve ne zaman böyle bir döngüye gitsem göğsüm sıkışmaya ve başım dönmeye başlıyordu, üstelik odaklanmakta da

bir döngüye gitsem göğsüm sıkışmaya ve başım dönmeye başlıyordu, üstelik odaklanmakta da zorluk çekiyordum.

"İyi misin sen?" Abim elindeki karton bardağı masaya bıraktıktan sonra bana döndü ve elinin tersiyle alnımdan ateşimi kontrol etti, hızla elini ittirdim. "Kahvaltı ettin mi? Sabah masada yoktun." Çenemi tuttuğunda yüzüme bakmak için beni gözlerinin hizasına çevirmişti. "Kızım makyajdan da bir şey anlaşılmıyor... eskiden uyumadığını göz altı morluklarına bakarak söyleyebiliyordum ama şimdi görebildiğim yalnızca pudra."

Bir kez daha elini ittirdim ve "İyiyim," diye homurdandım kahvemin pipetini dudaklarımın arasına alırken. "Sırf dikkatim dağıldı diye nereden çıkarıyorsun bunları?"

"Bir yerden çıkarmıyorum, İdil'le mesajlaşıyorduk sen gelmeden önce. Derste olanları anlattı."

"Aman, hemen her şeyi yetiştirsin sevgilisine," diye homurdandım gözlerimi devirerek. İdil gerçekten abimden hiçbir şey saklamıyordu, dürüstlüğünü anlıyordum sonuçta güven olmadan bir ilişki yürümezdi ama olan her şeyi dakikasında abime yetiştirmesi biraz gereksiz ve eklemem gerekirse sinir bozucu bir özelliği idi.

"Ne olmuş?" Soruyu soran Barlas'tı. Çatık kaşlarla ona bakarken onun da kaşlarının çatıldığını ve yüzünün merakla karardığını görebilmişim. *Sana ne? Beni merak ediyor. Etmesin.*

2

Belki de gerçekten iyi değilimdir.

1

"Şu Tamer piçi Nas'ı akşam partiye davet etmiş, oynak hocaları da duyduğu gibi lafa atlayıp kabul ettirmiş zorla bizimkine." Abimin onaylamaz koyu mavi bakışları üzerime çevrildiğinde ben dirseğimi koltuğun kenarına yaslamış, dik oturmuş, buzlu kahvemin pipetiyle oynuyordum. "Kızım senin herkesin burnundan getirmeye gücün var da bir tek o marul kafalı hocana mı laf geçiremiyorsun? *Hayır hocam diyeceksin, zaten beni şerefsiz piç kurusunun tekiyle eşleştirdiniz bir de bunu koluma takıp partiye mi gideyim diyeceksin. Niye demedin?"*

"Benim de sinirimi bozuyor bu durum ama istesem de istemesem de benim partnerim o ve iki hafta sonra İtalya'ya gideceğiz performans sergilemek için. Tanju hoca zaten ensemde, ben ne kadar çok çalışırsam çalışayım bir türlü beğenmiyor. Bir de hayır deyip adamı kışkırtsa mıydım?"

"Böyle kimi kıskırtmış oldun?" diye sordu Barlas gözlerini kısarak, öfkeli bir sesle. "Hocan o senin, parası ödeniyor. Üzerinde bu kadar hakimiyet kurmasının ne kadar aptalca olduğunu ve bunu yalnızca sen ona izin verdiğin için yapabildiğinin farkındasın değil mi?"

"Ben de isteyince hocamı çok güzel istediğim kıvama getirebiliyorum sen hiç merak etme Barlas, sadece umrumda olmadı bu konu. Alt tarafı bir gecelik çıkacağım Tamer'le. Senin her gece başka kızlarla yaptığından farkı yok, eksigi var hatta." *Çünkü ben geceyi iki beden bir olmuş ter içinde bitirmiyorum.* Güldüm. Sinirlenmişim. "Seni geren ne?"

3

Ilık esinti açık camlardan nemli saçlarıma vuruyordu, abim şimdi kontrol etse muhtemelen ateşim çıkmıştı çünkü sinirlenince damarlarımdaki kan kaynıyordu, engel olamıyordum. Barlas'ın kızıl kahvelerine öyle bir öfkeyle bakıyordum ki içine karışmış kalp kırıklığını fark etmesi mümkün değildi, hissetse bile dün otoparktaki sözlerimden sonra anlamlandırmayacaktı. Barlas yerini biliyordu. Ben yerimi bilmiyordum. Öğrenecektim.

"Sakin," dedi abim o an aramıza girerek. "Ne bu sinir topusunuz ikiniz de bugün? Hangi birinizin motorunu soğutayım oğlum ben?"

"Onun sorunu neymiş be? Akşama kafeslemek istediği kızın işi mi çıkmış?" diye homurdandım alayla gülerek arkama yaslanırken. Öne eğildiğimin farkında bile değildim o vakte kadar.

1

Barlas gözlerini başka bir yere çevirirken sakinleşmek istercesine derin bir nefes aldı ve kahvesini kafasına dikti. Buz gibiydi muhtemelen ki hemen ardından yüzünü buruşturmuştu. *Hah.*

"Ne bileyim biri yazmış buna işte," diye söylenerek Barlas'a baktı abim; o an buz kestim, hareketlerim yavaşladı ama asla fark edilecek kadar göz önünde değildi. Yutkunarak Barlas'a döndüğümde ters ters bakıyordu abime. "Ne?" diye sordu abim. "Anlatmayayım mı?"

"Kızın biri annemin kolyesini bulmuş, sana veririm ama benimle ol diyor," dedi Barlas gözümün içine baka baka, tereddüt etmediğini gösteren kızıl kahve gözleriyle. Bir zamanlar kahve yaparken göz rengini tutturmaya çalışırdım sütle. "Bilmiyor ki ödüle karşılık şart koştuğu şey de ödülde pek farklı değil, yanında hediye."

10

İçime çektiğim nefes öyle sert, öyle keskin, öyle soğuktu ki ciğerlerimin parçalandığını hissettim. Göğüs kafesimde bir yerlere sıkışmış oksijen bulutu küçüldü, yok oldu; bir daha nefes alamayacakmış gibi hissettim, gözlerime batan gözyaşları değildi ama yalnızca hava ne

zamandan beri bu kadar acıtabiliyordu ki? Ve tüm bunların yalnızca içimde yaşadıklarım olduğunu biliyordum çünkü ben asla dışarıya malzeme verenlerden değildim, bu da benim savunma mekanizmamdı. Sadece Barlas onu delmeyi iyi biliyordu ama avantaj bendeydi.

1

Çünkü o kişi bendim. Ona mesaj atan, annesinin kolyesini avucunda tutan bendim; çok değil yakın bir zamanda da, Barlas'ı avucumun içine alacaktım.

1

Omuz silktim umursamaz bir tavırla göz devirerek. Abimle Barlas'ın bu tarz sohbetlerinde olabildiğinde alaycı görünür ve umursamadığımı belli ederdim ki kimse yanlış düşüncelere kapılmasın. *Ama düşünceleri pek de yanlış olmazdı, değil mi Nas?*

"Şu çocuğa bakıyordum," diye mırıldandım buz gibi bir sesle, açılan kapıdan yanında onun gibi esmer bir kızla çıkan, yeşil gözlü matematik okuyan siyahlar içindeki çocuğu işaret ederken. Abimin bakışları direkt onun üzerine çevrildi, Barlas'ın ise başı dönmeden önce yüzündeki alaycı ifadesi paramparça olmuştu. "Galiba ondan hoşlanıyorum. Belki de öfkelenmekte haklısın abi ve sen de haklısın Barlas, Tanju hocaya hayır demeyi bilmeliydim. Sonuçta partiye Tamer'le değil..." Başımla onu işaret ettim. "Onunla gitmek istiyorum."

21

Bu bir savaş. Ama savaş alanında aklım ve kalbim dövüşüyor, sen muhattabım değilsin Barlas.

3. BÖLÜM: "İçler Dışlar Çarpımında Duygular"

91

52

42

3. BÖLÜM: "İçler Dışlar Çarpımında Duygular"

29

Lilith Czar, Anarchy

Okulun öğrencilerden oluşan bir komitesi, belirli mekânlarda zaman zaman eğlenceler ve partiler düzenlemek için ayrı bir bütçeye sahipti. Bu sayede öğrenciler bir araya geliyor ve zorlu derslerin stresini atabiliyorlardı. Geçen yazdan beri bu okulda olacağım belli olduğundan epey

beri bu okulda olacağım belli olduğundan epey bir partiye katılmıştım; bana sorarsanız eğlenceliydi çünkü tüm o oyunlar ve sohbetlerle insan içinde olmak hayata karşı duyduğunuz kaygıyı saatler boyu yok ediyordu. Ama partilerin karanlık bir yanı vardı.

5

Her seferinde bir olay patlak veriyordu geçen yazdan beri. Sıra kimde, asla anlayamıyordunuz.

2

Akşam, telefonun diğer ucunda kahkahalara boğulurken ben keyifle onu dinliyor, bir yandan da parti için hazırlanıyordum. Dün sabahtan beri olanları bir anını bile atlamadan ona anlatmıştım ve bir saati aşkındır telefondaydık. "Sen dalga geçiyorsun... Resmen hedef gösterdin çocuğu abinle Barlas'a! Gerçi hedef sayılmaz... ama bildiğim kadarıyla Ömer'e daha önce hiç birinden hoşlandığını söylememiştin. Tepkileri ne oldu? Hemen devam ediyorsun anlatmaya, hemen!"

10

"Barlas neye uğradığını şaşırdı, böyle bir şey dememi beklemediği ortadaydı. Abim dalga geçti. *Sen, taştan kalpli aoseksüel, bir çocuktan mı hoşlanıyorsun? Bayağı etten kemikten bir erkek? Karpuzla klip çeken ünlülerden değil?..*" Sözlerini tekrar ederken onun sesinin tonunu taklit etmeye çalıştım. "Sonra masadan kalkıp çocuğun peşinden gidiyormuş gibi yaptım. Aslında yakalasam belki konuşurdum ama kampüs kalabalıktı ve o an nereye gittiğini

kampüs kalabalıktı ve o an nereye gittiğini göremedim, kafeden çıkmışlardı."

3

"Barlas kesinlikle senin o sahte hesabı kullanan kız olduğunu bilmiyor, tahmin edebilmesi imkânsız. Saçma sapan konuşup seni delirtme çabası bunu kanıtlıyor zaten. Ama ben neden seni delirtme ihtiyacı duyduğunu anlayamadım. Bu erkeklerin hepsinin beyni mi sümük gibi burunlarından akıyor yoksa Barlas son zamanlarda fazla mı takılıyor Ege'yle?"

7

Güldüm. "Barlas'ın öyle yükselmesinin sebebini biliyorum ben. Otoparkta söylediklerim ağırına gitti. Peşine kuyruk olmamı bekliyordu belki de... egosu incinmiştir."

1

"Nas... bilmiyorum. Belki de bir şeyler hissetmiştir Palandöken'de. Hiç böyle düşündün mü?"

6

Göremeyeceğini bilsem de göz devirdim. Bornoza aynanın karşısında makyajımı yapıyordum. "Öyle bir şey olsaydı beni bıraktıktan hemen sonra işini halletmek için başka bir kızla geçirmezdi geceyi. Sarhoş olsam da o gece nasıl hissettiğimi hatırlıyorum. Göğsümün ortasına koca bir yarık açtı. Acısı geçene kadar acısını çıkartmak istiyorum. Bu yüzden *morfihasyournecklace* hesabını açtım, kolyesini ona direkt vermek yerine."

3

Akşam birkaç saniye sessiz kaldı, ardından iç çekti. "Yani annesinin kolyesini kullanarak ondan intikam alacaksın?"

Aynaya karşı gülümsedim. Sade ama kusursuz bir makyaj yapmıştım ve eserimle gurur duyuyordum. *Matematik ve Müzik Çocuk* ile düşünceleri cehennemin dibini boylayabilirdi çünkü güzellik standartlarına uysun uymasın, kendimi seviyordum. "Aynen öyle. Bu akşamdan itibaren."

2

"Pekâlâ, olan biteni kaçıracağım için hiç bu kadar üzülmemiştim."

"Ne zaman dönüyorsun?"

"Belli değil, belki yarın belki bir hafta sonra... Birkaç işim kaldı burada, halledince biletimi alacağım," dedi Akşam sesinde gizlenmiş bir buruklukla. Belli ki döneceği için de üzülüyordu, sonuçta aylardır kaçtığı kalp kırıklığıyla yüzleşecekti. "Bilinmeyen Numara kim olabilir sence? Bir tahminin var mı?"

3

"Hiçbir fikrim yok, beni korkutan da bu," diye mırıldandım bornozumu banyoya bırakırken. Partinin dresscode'u yoktu bu yüzden istediğim gibi giyinecektim. "Ne giysem sence?"

"Dresscode yok mu?"

"Yok," diye mırıldandım dolabımın kapaklarını açarken. Fazlasıyla büyüktü. "Beyaz askılı crop ve yeşil örgü hırkam?"

"Ve pantolon. Bildiğin orman o gideceğin yer. Ve spor ayakkabı. Lacivert beyaz Jordan'larını." Arka planda bir şeyler içiyordu. "Peki şu kız ne ayak? Yeni gelen. Eda'nın soyunma odasında dedikodu yaptığı?"

2

"Ayla mıydı neydi adı. Adından çok ses tonu aklıma kazınmış, dişlerimi gıcırdatıyor." İstemsizce silkindim. Birlikte karar verdiğimiz kombini giyiyordum. "O olamaz. Beni nereden tanıyor ki? Hayatımda ilk defa görüyorum. Bu kimse ona sağlam geçirmiş olmalıyım geçmişte. Tek düşünebildiğim ise lisede kavga ettiklerim ama onlardan da uzun zamandır haber almıyorum. Kim bana bu kadar kinlenebilir?"

"Bilmiyorum ama bu akşam dikkatli ol. Zaten o komitenin düzenlediği partilerin ne kadar sakat olduğunu biliyoruz. Geçen sene sahte içkiden karakolluk oldular, kızın biri komaya girmiş. Hatırlıyorsun değil mi bunu sana anlattığımı?"

"Partiye harcaması gereken parayı cebine indirmeye çalışan bir akıllının eseriymi o, mümkün değil tekrar yaşanması. Kontroller çok sıkı artık." Hatta daha sonra komite öğrencileri istifa etmiş ve yeni bir grup bir araya toplanmıştı. "Neyse... birazdan Tamer gelecek."

1

"Ne?" Akşam'ın telefonun diğer ucunda içtiği her neyse boğazına kaçtığını öksürüklerinin sesinden anlamıştım. "O şerefsiz bir de seni evinden mi alacak? Adresini mi verdin?"

1

"Birincisi, bildiğin üzere ehliyetimi polise kaptırdım ve hâlâ geri alamadım. İkincisi, beni oraya götürecek birine ihtiyacım var ve kesinlikle abimin arabasına binmeyeceğim çünkü Barlas da orada olacak ve suratını görmek istemiyorum. Üçüncüsü, bunu o geri zekâlıdan ben istemedim. Birkaç ay önce abimin bahçede düzenlediği kulüp etkinliği yüzünden ev adresimizi biliyor."

"Korkunç. *Korkunç!*" diye bağırdı Akşam, endişeli bir tonda; muhtemelen suratındaki şaşkın ifade yerini koruyordu hâlâ. "Bana canlı konum atıyorsun, takip edeceğim buradan. Yolda uzun süre durursanız yemin ederim polisi ararım o yüzden ona kırmızı ışıklarda fazla oyalanmamasını söyle."

Kahkaha attım. "Kendi başına bir işe kalkışırsa hayatının dayacağını yer."

"Bir seksen boyunda doksan kiloluk çocuğu mu döveceksin? Hiç sanmıyorum. Ama yanına bıçak ya da göz yakıcı sprey alırsan anlaşılabiriz. Hatta alırsan falan değil, direkt al. Alıyorsun Nas."

ya da göz yakıcı sprey alırsan anlaşılabılırız. Hatta alırsan falan değil, direkt al. Alıyorsun Nas."

"Tamam anne," diye mırıldandım çekmecelerimi karıştırmaya başladığımda. Buralarda bir yerlerde göz yakıcı spreyim vardı.

Akşam'ın haklı olduğunu biliyordum. Tamer güvenilir biri değildi ama kendisi de ailesi de İtalya'daki çift dansını dört gözle bekliyorlardı ve Tamer o kadar da aptal değildi, benimle iyi anlaşmak zorundaydı. Bu en azından iki hafta güvendeyim mi demek oluyordu peki? Sanırım öyle.

Tamer'in Range Rover'ını evin önüne çektiğini odamdaki pencereden gördüğümde küçük kol çantamı alıp aşağı indim. Abim holdeki boy aynasında gömleğinin yakasını düzeltiyordu ki cebinden arabanın anahtarını çıkarıp bana uzattı, "Beş dakikaya geliyorum," ama anahtara uzanmak için herhangi bir girişimim olmadığını fark ettiğinde bana yüzünü dönmüştü. "Kızlarla falan mı gidiyorsun?"

"Tamer kapıda," dedim telefonumdan Akşam'a ne olur ne olmaz canlı konumu atarken. "Orada görüşürüz."

"Nasıl?" Şaşkındı ve muhtemelen kızgındı da ama bunu tartışmaya vaktim yoktu. Nas!"

Kapıyı arkasından çarparak çıktım. Asıl planım Tamer'le partiye varmak ve beş dakika sohbet ettikten sonra ortadan kaybolmaktı, bütün gece onu çekecek hâlim yoktu. Ayrıca beni partiye sürmesi için de can atıyor değildim, yalnızca *birlikte gidelim* lafını kabul ettikten sonra aksini yapmak istememiştim, Tamer bana karşı Tanju hocayı kullanmaktan çekinmezdi.

"Son ana kadar story atmanı bekledim, uyumlu giyinecektim," dedi Tamer ben ön kapıyı açıp içeri geçerken. Emniyet kemerimi bağladım, *ne diyor bu?* "Ama gerek kalmamış. Tahmin edecek kadar tanıyormuşum seni."

Tamer'e döndüğümde, bir kot ve tonu yeşile de kaçan mavi bir gömlek giyinmişti. Arabadan kendimi atıp odama dönerek giydiklerimi değiştirmemek için kapı koluna sertçe sarmak zorunda kaldım parmaklarımı, belki de Tamer takıntılıydı. Ama o an, "Sürsene, geç kalacağız," demekle yetindim yalnızca, ardından başımı camdan tarafa çevirdim ve gerçek ifademi saldı; *dehşet ve şaşkınlık*.

1

Arabada bir playlist çalıyordu kısık sesle, Tamer uzanıp sesi açtığında "Spotify listelerinden karışık bir liste yaptım, yol uzun," diye mırıldandı. "Neighbourhood dinlediğini bilmiyordum, ya da Bring Me The Horizon. Kulağın bayağı iyi."

1

Belki de gerçek anlamda çıktığımızı falan düşünüyordu. Bütün bu ufak detaylarla tatlı göründüğünü düşünebilirdim, eğer İdil'in de öğlen belirttiğı üzere hakkında psikopat dedikoduları olmasaydı ve pratikler sırasında beni rahatsız etmeseydi. Çünkü söylenenlere inanıyordum. Tamer'in potansiyeli vardı.

Parti ormandaydı ve yollar fazlasıyla karanlıktı. Çalan tanıdık şarkıların farklılık gösteren dilleriyle birlikte, Tamer gezdiği ülkelerde biriktirdiğı anıları anlatma ihtiyacı duymuş olmalıydı ki asla dikkat kesilmediğim şeylerden bahsediyordu. Telefonumun antamın içinde titrediğini hissettiğimde bunu fark eden Tamer boğazını temizleyip konuşmayı kesti, eğer susacaksa şimdi düşmanımı bile arayıp dakikalarca sohbet edebilirdim.

Mesaj Barlas'tandı. *O manyakla aynı arabaya bindiğine ve birlikte partiye gittiğine inanamıyorum.*

Birincisi bu seni ilgilendirmez, ikincisi beni götürmek için başka kimsenin teklifte bulunduğunu hatırlamıyorum. Parmaklarım öfkeli bir hızla klavyede gezindikten sonra cevabımı ikinci kez okumadan gönderdim. "Tamer, ne zaman varacağız?"

"Tamer, ne zaman varacağız?"

"Navigasyondan takip ediyorum yolu, buradan bakabilirsin," dedi dijital ekranda müzik listesini geri plana atıp navigasyonu açarak.

Yaklaşmıştık. Beni kaçırmıyordu. Akşam muhtemelen dediği gibi konumdan takip ediyordu.

Telefonum tekrar titredi. *Bir yere gitmek istiyorsan, söylemen yeter.*

Alayla gülmek istedim. Ağzından çıkan hiçbir şeye güvenim yoktu. *Kalsın. Doludur senin araban.*

Cevap vermedi. Vermeyeceğini de biliyordum çünkü partiye yalnız geliyor olması imkânsızdı. Abimle gelmeyecekse kesinlikle arabasında takıldığı kızlardan biri olmalıydı. Barlas'ın sorunu neydi bilmiyordum çünkü etrafındaki kızların egosunu okşamasına ihtiyacı olan biri değildi ya da her gün başka biriyle takılacak enerjisi olan... Bunu başka bir sebepten yaptığını düşünüyordum. Çocukluktan beri tanıdığım adamın sorunları vardı ve ağzını bir türlü açmıyordu, abimle bile konuşmadığını düşünüyordum bu konuları. Annesi onu terk etmişti, kız kardeşi travma geçirmişti; hiçbirisi kolayca atlatılabilecek şeyler değildi.

"Geldik bakalım, sabırsız Prenses," dedi Tamer parti ateşinin görüldüğü mesafede etrafa bırakılmış arabaların yanına girerken. *Prenses mi? Barbie bile daha iyiydi.*

Çalan müzik canlı değildi ama ileriye müzik sistemi kabloları çekilmişti ve bir batari bile vardı. Serin bir esinti saçlarımı dağıtıp soğuşu hırkadan açıkta kalan tenime işlerken, "İdil'i bulmam lazım," diye mırıldandım Tamer'e bakmadan, ardından cevap vermesine kalmadan park edilmiş arabaların arasına karıştım ve kalabalığa ilerledim.

İdil'i bulacağım falan yoktu. Dürüst olmak gerekirse bu gece burada kim dostumdu, bilmiyordum. İdil'le tartışmıştım çünkü Melina'yı sabahtan beri tersliyordum, kampüste Ege'ye bağırığımı ve Barlas'la abimin önünde dalaştığımı da unutmamak gerekiyordu. Nadiren olan bir şey değildi, genelde herkesle tartışır ve bir süre soğuk davranırdım ama bugün biraz daha büyük bir yalnızlık hissediyordum çünkü en yakın arkadaşım olsaydı partinin tozunu attıracağım yerde, nereye ait olduğumu bilmiyordum.

Herkese içecek dağıtan birkaç komite üyesi elime kırmızı bir içki bardağı tutuşturduklarında ateşe doğru yürüdüm, en azından içkiye para harcamaktan kaçınmamışlardı çünkü biranın tadı iyiydi.

"Nas."

Çalan şarkının adını çıkarmaya çalışıyordum ki Melina kadraja girdi. Her ne kadar ona berbat davranmış olsam da yanıma gelmiş olması beni şaşırtmıştı. "Melina?"

"Neden yalnızsın?" diye sordu kollarını göğsünde birleştirerek, "Tamer'le geleceğini zannediyordum, seni ekli mi?" Herhangi bir şey içmiyordu. Üzerinde kalın ve uzun, kahverengi bir hırka vardı ve uzun dalgalı saçları göğsünden aşağı dökülüyordu. Tatlı görünüyordu. Her zamanki gibi. Ve sade.

"Hayır, birlikte geldik ama park yerinde bıraktım onu. Tüm geceyi onunla geçirecek değilim," diye mırıldandım. Melina, Tamer'den hoşlanıyor olabilir miydi? Çocuğun aşırı yakışıklı olduğu falan da yoktu, parası vardı sadece. Melina buna değer verecek bir kız değildi. *Ama kolay kandırılabilirdi.* Bu konuda tecrübem vardı.

"Sabah söylediklerim için... kötü hissettim." Derince iç çekerken gözlerini kaçırmıştı. Böyle bir şey söylemesini beklemiyordum, sonuçta kötü hissetmesi gereken bir şey yoktu ortada. *Senin kızı her seferinde terslemen dışında mı?* "Bana hiçbir zaman kendini tam açmıyorsun bu yüzden ne düşündüğünü sen söylemeden anlayamıyorum, Akşam'la olan o bağ yok

seninle aramızda... Tamer'in kötü bir çocuk olduğunu bilmiyordum, dediğim gibi, dışarıdan iyi biri gibi duruyordu."

"Bilmene imkân yok zaten Melina," diye mırıldandım dudaklarımı ıslatırken. *Siktir.* Kızı kırmıştım. "Ben sadece... bir an Tamer'le yakıştırıldığım için sinirlendim sanırım. Ondan hiç hoşlanmıyorum. Düşüncesi bile..." Başımı iki yana salladım ekşi bir suratla.

"Ama onu şoförün olarak kullanmaktan çekinmedin..." Melina'nın kendi kendine mırıldanışı vücuduma bir şok dalgası yaydı. Duyduğumu anlamamış mıydı? Mırıldanırken başını çevirmişti. Melina alttan laf giydirecek biri değildi.

Belki uyanıyordu.

Belki de sabah için fazlasıyla öfkeliydi. Yüz ifadesini incelerken bakışlarını kaldırdığını ve ileride bir yere sabitlediğini gördüm, "Bir gün ondan çıkma teklifi alan ben olacağım," dedi iç çekerek, aramıza giren yabancı bir ses. Barlas ve yanında birlikte içerek güldüğü esmer kızı süzmeye kalmadan önüme döndüğümde Ilgın'la karşılaştım. Küt kesilmiş sarı saçları olan, hayal dünyasında gezen zararsız bir kızdı. Eda gibi çenesi fazla düşüktü. "Ama önce telefon numarasına sahip olmam gerekiyor ki mesaj attığımda Instagram DM'lerinde

attığımda Instagram DM'lerinde kaybolmayayım."

İlgin'a alayla baktım. "Sana Barlas'ın numarasını vermiyorum İlgin."

"Shot'lı şişe çevirmece oynarken karşına oturma duası," dedi İlgin ellerini gökyüzüne doğru açarak.

"Şişeyi fondipleyecek midem var, bir kıza yakın erkek arkadaşlarımın numarasını vereceğime fıçı hortumunu bile sokarım boğazıma," diye homurdandım yarıladığım bira bardağına bir bakış atarken. Yine de iyi fikir değildi. Karnım şişerdi ve tuvaletten çıkamazdım. "Ayrıca bu gece oynamaya gelmedim."

"Grup için mi geldin yoksa?" dedi İlgin kıkırdayarak. Melina ona kaşlarını çatarak baktı, benim gibi bir şeyden haberi olmadığı belliydi. "Müzik grubundan bahsediyorum, iki erkek bir kız. Haberiniz yok muydu? Burada bir iki bir şey çalacaklar. İsimleri LSD. Aynen uyuşturucu olan..." Kıkırdadı. "Üyelerin isimlerinin baş harfleri."

Melina'nın yüzü anında aydınlanmıştı, böyle şeylerden direkt mutlu olması bana sinirime dokunmuyor değildi. Ben de küçük şeylerden mutlu olmak istiyordum ama her zaman o düşüncelerin üzerine binen bir derdim oluyordu.

"Öyle mi? Ünlüler mi? Ne alacaklar acaba?.."

İlgın'la Melina'nın sohbetlerinden birkaç adım uzaklaşarak gözlerimi Barlas'ın üzerine çevirdim. Müzik grubu beni ilgilendirmiyordu, beni ilgilendiren çok başka şeyler vardı bu gece; mesela Barlas'ın flört ettiğı kız şimdiden varlığıyla sinirlerimi bozmayı başarmıştı, üstelik bir de beni tehdit eden bir anonim bilinmeyeni vardı ve bana bir sürpriz hazırladığını söylemişti.

Telefonumu kontrol ettim, abim partiye varıp varmadığını soruyordu. Birkaç fakülte arkadaşıyla köşedeki kamp sandalyelerinin orada sohbet ettiğini görmüştüm.

Birkaç adım atmaya başladığım sırada yüzümü buruşturarak aşağı baktım. Toprak nemliydi, organizasyonu ayarlayanlar hava durumunu kontrol etmemişler miydi? Eminim daha toprak yerler amurdu ve aydınlatma bastığımız yeri net görebileceğimiz kadar iyi değildi. Belki de Jordan'larımı giymemeliydim—

Siyah bir erkek çizmesi, sağ ayağımdaki Jordan'ın üzerine bastığında adımlarım şaşkınlıkla durdu; ağzım bir karış açık kalmıştı, bira bardağım elimden düştü, başımı kaldırdım. "Her kimsen..." Göz kapaklarımı ve dudaklarımı anın yüklediğı sinirle birbirine bastırmış ve ona bakmıştım."Son duanı oku."

Görebildiğim karanlık bir çehreydi ama onu tanı mı ş tım. Matematik ve Müzik Çocuk'tu, koridorda çarpış tığım. Üzerinde bir kot, siyah baskılı bir tiş ört ve hırka vardı. Sırasıyla boynundaki zincir, hafif dalgalı koyu kahve saçları, esmer teni ve yeş il gözlerine baktım; ardından yutkundum. *Bundan nefret ettim. Giyinmeyi bile biliyor.*

"Barbie?" dedi alaylı bir tavırla dudaklarının kenarı kıvrılırken, ayağıma bastığını fark ettiğ i an geri çekil mi ş ti.

"Senin önüne bakmakla ilgili sorunların mı var?" diye sordum sesimdeki gizleyemediğ im öfke tonuyla, kollarımı göğ sümde birleşt irerek. "Körsün ve lenslerini takmayı mı unuttun? Gözlüklerin sabah kırıldı ve milleti ezmeye ehliyetin mi var nedir yani olay? Göz sorunun yoksa daha kötü bu arada, elinde sopa olmadan insan içinde yürümen yasaklanmalı." Bacağı mı kaldırıp ayağı mı gösterdim, bacağı mı doksan dereceden daha yüksek bir açıyla dümdüz kaldırdığ ım için ş aşkınca ayağıma bakıyordu. İki elimle birden Jordan'ımı işaret ettim. "Az önce bir suç iş ledin, farkındaysan. Polisi aramamam için hiçbir sebep yok."

Gözlerini birkaç kez kırpış tırarak histerik bir gülüş le baş ını çevirdi, ardından bana baktı. "Onbin liralık ayakkabıyla ç amur toprağ ın iç ine

partilemeye geldiğine göre asıl senin akıl sağlığın sorgulanmalı. Ve ben önüme bakıyorum, sabah da bakıyordum; her yerden fırlayan sensin."

Yeni fark ediyormuş gibi bir şokla yere baktım. "İçkimi bile döktüm senin yüzünden."

"Bira bedava," dedi seslice nefes verirken. "Bak şurada bardak ve fıçı var." İleriye işaret etti, ardından baygın bakışları üzerime çevrildi. "Bitti mi? Eğilip ayakkabını ellerimle temizlememi de ister misin?"

"Önüne baksan buna gerek kalmayacaktı," diye homurdandım elimle ayakkabımın önüne bulaşmış çamuru silmeye çalışırken ama bir yararı yoktu çünkü eğilince fark etmiştim ki ayakkabının altı ve kenarları tamamen çamur kaplanmıştı. Keşke Akşam lacivert beyaz Jordan'larımı giymemi önerirken mekanı da hesaba katsaydı ya da ben beynimi kullansaydım.

O an, alayla göz devirirken başımı çevirdiğim an Barlas'la göz göze geldim; bunu istememiştim, ona bakmıyordum bile. Ve *boom*, zaten bana bakıyordu.

Anında önüme çevirdim gözlerimi ve yabancı çocuğa baktım. Barlas, karşımdaki çocukta hoşlandığımı düşünüyordu; bana bakmasının

sebebi buydu. Az önce Ilgın ve Melina'ylayken de beni görebildiğini biliyordum ama umrunda olmamıştım, yanındaki kızla sohbet etmekle meşguldü.

Bu oyun çok tehlikeli, dedi içimden bir ses ama elimi uzatıp "Ben Nazenin bu arada," derken onu dinlemedim. Çocuk kaşlarını çatarak elime, ardından tebessümle aydınlanan suratıma baktı. Bunu beklemiyordu. Ruh hâlim aniden değiştiğinden delirdiğimi düşünüyor olmalıydı. "Nas diyebilirsin. Kısaltarak kullanıyorum, Nazenin anneannemin adıymış ve o vefat edince bana koymuşlar. En nefret ettiğim olay."

Elime bakmaya devam ettiğinde kaşlarımı kaldırarak doğrudan gözlerine baktım, kesinlikle dalga geçtiğimi düşünüyordu. Ama sonunda elini uzattı ve avuçlarımız birbirine yaslandı. Tüylerimi ayağa kaldıran bir his parmak uçlarımdan saç diplerime kadar nüksettiğinde parmaklarının üzerindeki rastgele şekilleri ve yüzüklerine dalmıştım. Teninin esmerliği, benim beyazlığımın yanında ne kadar belli oluyordu. Yüzüklerin soğuk metali, sıcak ellerimi üşütmüştü.

"Ladin," dedi, o an fark ettim; hafif bir yabancılık vardı. "Dümdüz kullanıyorum, atalarımın miras da değil."

Kaşlarım çatıldı, ellerimiz ayrılırken merakla yüzüne baktım. "Sen... melezsın."

"Bu bir problem mi?" diye sordu kollarını göğsünde birleştirirken, ne yapmaya çalıştığını çözmeye çalışıyordu ama anlayabileceğini düşünmüyordum.

"Hayır," dedim hızla. "Tabii ki hayır, nasıl problem olabilir ki bu?"

"Problem yapan insanlarla tanıştığım oldu," dedi seslice nefes verirken. "Tahminde bulunmaya başlamadan önce seni bu eziyetten kurtarayım. Yarı Türk, yarı İranlıyım."

Dudaklarımı birbirine bastırarak gülümsedim. "Havalı," dedim kafamı sallayarak. Pekâlâ. Bu sohbeti ne kadar ileri götürebilirdim? Barlas'ın artık bakıp bakmadığını bile bilmiyordum ve ona dönmediğim sürece bilemezdim. Ladin'den çaktırmadan bakmasını istesem anlar mıydı?

"Bence kendine boşuna işkence etme Nazenin, yanında yabancı biriyle görünmek çok eski ve işe yaramaz bir kışkırtma taktiği. Bunun yerine yatmadan önce kırk kere ismini tekrar etsen daha çok işe yarar eminim." Ladin'in tok sesi kulaklarıma ulaştığı an kulaklarıma kadar kızardığımı hissettim utançtan, eğdiğim başımı, ifademi toparlayarak kaldırdım ve ona baktım.

Devam etti. "Ne?" dedi düz bir sesle, ardından çok hafif, yalnızca benim fark edeceğim bir hareketle başını yana eğdi ve Barlas'ı işaret etti. "Şu kumral çocuğu görünce bir anda şekil değiştirdin. Fark etmeyeceğimi mi sandın?" Dudaklarını ıslattı. "Kaldı mı yiyen bu numarayı?"

"Kendini medyum ilan etmeden önce yanıldığını söylememe izin ver," dedim alaycı bir tavırla fakat içeride baltaları sıyırmak üzereydim. "Ben sadece aynı gün içerisinde iki kere çarpıştığım çocukla tanışmak ve belki ayaküstü sohbet etmek istedim. Zaten partilerin amacı da bu değil midir? Yeni insanlar tanımak? Takılmak?"

Gözleri kısıldı. "Belki, ama ayakkabısına bastığında kıyameti koparan bir yetmiş boyundaki Barbieler tarafından kandırılmak değil. Denediğini görebiliyorum."

Kahkaha atmaya zorladım kendimi. "Kafanda kuruyorsun şu an." Konuyu başka bir yere çekmeliydim. "Dur ya, bir saniye. Sabahtan beri bilerek benimle çarpışmadığın ne malum peki senin? Beni tanıyor musun? Tanıyor olabilirsin, Instagram'da çok takipçim vardır ve okula kabulüm olay olmuştu. Belki adımı ben söylemeden önce de biliyordun. Önce Barbie de, sonra hakaret et falan. *İmkânsız Kızı Elde Etmenin 50 Yolu* kitabını falan mı okuyorsun sen? İtme çekme kuvveti?"

Ladin yüzünü buruşturdu. "Öyle bir kitabın varlığından, Instagram hesabından ya da kim olduğundan haberim yok." Ardından bana doğru bir adım atarak aramızdaki mesafeyi kısalttı, istemsizce yüzümdeki alaycı ifade silinmişti. Yüzüme doğru eğildiğinde "Birini istediğimde gider tanışırım, böyle ucuz numaralar aşağılık kompleksi belirtisidir. Oradan bakınca özgüven sorunu yaşıyor gibi mi duruyorum?"

Buradan bakınca görebildiklerim yalnızca siyah ve uzun kirpiklerinin çevrelediği güzel yeşil gözlerin. Ama elbette ki bunu ona söylemeyecektim, yalnızca egosunu okşardı. "Bilemiyorum, kimin ne çıkacağı belli olmuyor böyle bir dönemde. Ayrıca aşağılık kompleksi olan biri iyi bir oyuncu olamaz diye bir kural mı var?"

Alayla dudakları kıvrıldı. "Oyun oynamadığımı biliyorsun ama yine de devam ediyorsun çünkü yakınlık hoşuna gitti," diye mırıldandı geri çekilirken. "Ki bu da teorimin doğruluğunu ispatlıyor. Derdin başka."

Kabul etmem gerekiyordu, kullanılmak için fazla zekiydi. İstemsizce keyif vermişti çünkü uzun zamandır akli başında biriyle karşılaşmamıştım.

Ama bundan zevk almak mazoşistlikti çünkü planımı dakikasında anlamış ve beni alt etmişti. Neden normalde irite olmam gereken şeyden keyif alıyordum? Belki de görünüşünden etkilendiğim içindi. Bugüne kadar kumrallardan hoşlandığımı zannediyordum ama Ladin, bu genellememi kırmıştı.

"Matematik mi okuyorsun?" diye sordum az önce söylediklerini duymazdan gelerek, nereden bildiğimi merak ettiğini tahmin ettim çünkü kaşları çatıldı. "Koridordayken elinde bir kitap görmüştüm," diye devam ettim ve yanından geçip içecek ve atıştırmalıkların olduğu masalara yöneldim. Beni takip etmediğini fark ettiğimde başımı ona çevirmek zorunda kalmıştım. İleriye işaret ettim. "Gelmiyor musun?"

Bir şey söylemedi ama birkaç saniye sonra beni takip etti. Büyük ateşin etrafında dans ederek kahkahalarla sohbet eden arkadaş grupları vardı, neyse ki masaların önü çok da dolu değildi. İki büyük bardak çıkarıp fıçıdan bira doldurduğumda birini ona uzattım, elimden aldı. Ardından ona dönerek kalçamı masaya yasladım ve biradan bir yudum aldım. "Eee?"

Barlas'ın kadrajında değildik. Bu iyi değildi.

"Matematik okuyorum, evet," dedi Ladin iç çekerek, ardından biradan bir yudum aldı.

Sanırım amacımı anlamaya ya da teorisini kabul ettirmeye çalışmaktan vazgeçmişti. "Son sınıf."

Benden büyüktü. "Ben dans ediyorum, kulüpte," dedim düz bir sesle, gözlerimi bardağın içinde gezdirirken. Bira çok soğuktu ve boğazım şimdiden ağrımıştı. "Herhangi bir bölümde değilim."

"Okula girmek için böyle bir opsiyon olduğunu bilmiyordum," dedi kaşlarını kaldırarak. "Ama sınava girdin değil mi?"

Dudaklarımı birbirine bastırarak gülümsedim ve kaşlarımı yukarı kaldırdım bir defalığına. Bu *hayır* demekti, oldukça zevkli bir şekilde. "Üstelik bu fırsat ilk bana tanındı. Şimdi neden okula girişimin olaylı olduğunu biliyorsun." Seslice nefes vererek önüme döndüm. "Medya hakkımda hak etmediğime dair haberler bile yazmıştı ama boş adam değilim, dünya çapında ödülleri var. Sanırım okul bu alana yatırım yapmak istiyor, fakülte açacak, ben de deney fareleri oldum. Belki sınavla girmedim ama sözleşme imzaladım. Kulüp ülke ve dünya çapındaki yarışmalara öğrenci yetiştiriyor. Birilerine haksızlık yapıldığını düşünmüyorum, ama maaş almam gerektiğini düşünüyorum doğrusu. Sonuçta ben tek başıma da katılabiliyordum o yarışmalara..."

Ladin güldü.

"Ne?" Kaşlarım çatıldı. "Egoist olduğumu mu düşünüyorsun? Haklı olduğumu biliyorum. Haklı olan herkese egoist etiketi yapııştırıyorlar."

"Hayır, haklısın," dedi birayı bitirip bardağı avucunda saniyeler içinde büzerek. Çöp kutusuna attı ve benim gibi kalçasını masaya yasladı, kollarını göğsünde bağladı. "Bu kadar konuşkan olman beni şaşırttı sadece."

"Beni de. Normalde yabancıların etrafında parıldayan gözlerle ayıcık gibi dolanmam."

"Bir amacın olduğunu kabul ediyorsun yani?" diye sordu Ladin, omzunun üzerinden gözlerini bana çevirdiğinde yüzünde sarkastik bir ifade vardı. "Kabul et Nazenin. Kabul et, belki sana yardım ederim."

"Nas," diye düzelttim onu.

"Kısaltmanı sevmedim. Nazenin'i tercih ederim."

"Bu senin tercihin olmamalı."

"İsim uydurduğum yok, tam adını kullanıyorum sadece. Tercih meselesi değil."

"Tamam. Peki. *Lalin*," dedim kollarımı göğsümde birleştirerek ona gıcık olduğumu belli eden bir bakış atarak.

"Ladin," diye düzeltti beni.

"Ben ne dedim? *Laden* işte."

"Ne diyorsan," diye homurdandı umursamaz bir tavırla önüne dönerken. Ama ben onu yeterince gıcık edememiştim ve bu beni daha da gıcık etmişti. Belki de ayaklarımı iyice çamura bulayıp ayağına bassam sakinleşebilirdim.

"Peki Lütfi."

"Yuh ama."

Önüme dönerken küçük bir kahkaha attım ama keyiflendiğimi anlamasın diye hemen elimi ağzıma yapıştırmıştım. O an göz göze geldik. *Onunla göz göze gelmeyi de sevmedim.*

Elimi ağzımdan indirerek önüme döndüm, yan yana dikildiğimiz için başımı çevirmediğim sürece nereye baktığımı göremezdi bu yüzden başımı oynatmadan Barlas'ın birkaç dakika önce flörtüyle durduğu yere baktım ama orada değildi.

Etrafı tararken bir anda Tamer kadraja girdiğinde gözlerimi büyülterek arkamı döndüm ona, istemsizce Ladin'in karşısına geçmiştim. Kollarını göğsünde birleştirmiş, bakışlarını kısarak yine aniden değişen tepkimi şüpheyle izliyordu. "Bu sefer ne?"

"Beni kurtarırsan sana borçlanırım. Gerçekten."

Cevap vermedi ama yüzümü süzmeye devam etti. Çok değil birkaç saniye sonra Tamer'in arkamda olduğunu hissetmiş ve yanılmamıştım. "Nas," dedi Tamer, kesinlikle soru işareti barındırıyordu bu tonlama. "Bir anda ortadan kayboldun... ama asıl merak ettiğim, İdil ne zamandan beri bu kadar uzun ve esmer?"

Arkama dönmeden hemen önce Ladin'e bir bakış attım, umursamazce önüne çevirdiği için yüzünü; yardım etmeyeceğini anlamıştım. Dudaklarımı ıslatıp yutkunarak Tamer'e döndüğümde ise ne söyleyeceğimi bilmiyordum. Teklifini kabul eden bendim, her ne kadar baskı altında kabul etmiş olsam da. Eğer partiye onunla gelirsem kalabalığa karışır ve gece boyu ondan uzak dururum sanmıştım ama dakikalardır açık bir yerde dikiliyordum, Ladin'le karşılaşmasam şimdiye çoktan abimlerin yanındaydım ve Tamer o zaman yanıma gelmeye cesaret edemezdi.

"Biliyor musun, bana taktığın lakapların bir sınırı olmalı. İdil kim?" Bir anda kulağımın dibinde hissettiğim ses ve nefesle huylanırken söylediğini başta anlayamamıştım. *Bana yardım mı ediyordu?*

Tamer'in kaşları anında çatıldı ve Ladin'e yöneldi. "Bu çocuğu daha önce etrafında görmemiştim."

"Alışsan iyi edersin."

Ladin temas kurmasa da omzuma doğru eğilmişti, bana yardım ediyordu; ama bu iyi bir şey miydi yoksa kötü müydü algılayamıyordum o an. Belki de uyumamak, yemek yememek ve üstüne iki bardağa yakın bira içmek bütün beyin hücrelerimi öldürmüştü. Tamer eğer yarın sabah Tanju hocanın yanında gıcıklığına benimle ritmi yakalayamadığım gibi bir şeyi söylerse ne olacaktı?

Peki ben ne zamandan beri başkalarının yardımına ihtiyaç duyuyordum? Kendim halledebilirdim.

Kaşlarımı çatarak geriye çekildim ve Ladin'e baktım, neden onun yanında ona yaslanma ihtiyacı hissetmişim ki? O yalnızca bir yabancıydı. Boş midemdeki bira kaynamaya başladığında Tamer'i kolundan tuttuğum gibi ileriye çekiştirmeye başladım. Belki de biramın içine bir şey katmışlardı. Belki de fıçı küflenmişti. Böyle bir şey mümkün müydü? *Kaçak içki olmasın?*

"Ne oluyor Nas?" Tamer, kolunu elimden kurtardığında Ladin'den ve içecek standından epey uzaktaydık. Tamer'in suratından fkelenendiği anlaşılıyordu, zaten arabaya bindiğimden beri maske taktığı belliydi. Huyuma gitmeye çalışıyordu. *Dünyada olmaz.* "Bu akşam benimlesin sanıyordum."

"Ben de hayal kuruyorum Tamer ama hayallerin de bir sınırı olmalı," dedim sert bir tavırla, sınırlarımı belli ederken ona. "Buraya seninle birlikte gelme teklifini kabul ettim, yalnızca Tanju hoca öyle istiyor diye. Beni evden almana izin verdim diye tüm geceyi yanında geireceğimi kim söyledi?"

Tamer tereddütle bir adım geri attı, belki de şaşkınlıktandı. Ardından birkaç adım birden üzerime yürüdü. Ayaklarımı geri sürüyerek ondan hızla katığımda sırtımı bir ağacın gövdesine çarpmıştım, neredeyse takılıp düşüyordum.

"Ne?" diye sordu öfkeli bir ses tonuyla, tükürür gibi. "Sen benimle dalga mı geçiyorsun? Sabahtan beri elin adamıyla flrtleşmeni izliyorum. Sen buraya *benimle* geldin Nas. Bu gece *benimlesin* demek bu. Tanju hoca istedi diye ya da değil. Sana ve bu egoist tavırlarına tahammül eden hlimi suistimal edemezsin, çizgiyi aşıyorsun. İnsanlar konuşuyor. Etrafında çok fazla erkek var. Ve biliyor musun,

konuşmakta haklılar. Kiminle yatıp kiminle kalktığın belli değil."

45

Bir öfke dalgası vücudumu esir aldı. Ağzım açık kalmıştı. Ona kim bana böyle davranabileceğini söylemişti? Ya da herhangi birine? Ondan korkacağımı mı düşünüyordu? Şaşkınlığımı üzerinden atar atmaz onu göğsünden sertçe ittirdiğimde birkaç adım geri tökezledi, aynı öfkeyle yine üzerime geleceği sırada işaret parmağımı ona doğru kaldırdım. "Sakın!"

Tek bir kelime, fakat vahşi yanıma uyandırmıştı.

Elektrik çarpmış gibi durdu. "İnsanlar konuşuyor öyle mi? İnsanlar konuşuyor," diye tekrar ettim lafını. "Peki o zaman Tamer, sana insanların ne konuştuğundan bahsedeyim biraz; madem bu konuyu açtın... Öncelikle tebrik ederim, lisedeki dans kulübünde sakatlanmasını sağladığın çocuğun final turnuvasına çıkmasını engelleyerek kazandığın birincilik ödülü için. Sevgili ayağına kandırıp son model arabayı bir köşeye çekerek taciz ettiğin kızlar konusunda çetele tutuyor musun bu arada? Sayılarının epey fazla olduğunu duydum, sen on sekizi geçmiştin ama çoğu reşit değildi bile değil mi? Ve merak ediyorum, acaba kafayı bana taktıktan sonra Tanju hoca erkekler arasından bana dans eşi seçerken de sabote ettiğin biri oldu mu yoksa gerçekten hakkın mıydı bu pozisyon? Ne yaptın, parayla mı susturdun onları da?"

14

Tamer, duyduklarını sindirmekte güçlü çekiormuş gibi donuk bir ifadeye büründüğünde üzerime uzanan ellerini fark edemedim; bu sefer ağacın sert gövdesine kafamı da vurmuş ve hatta dengemi sağlayamayarak yere düşmüştüm. Beni hayvani bir güçle itmişti.

14

"Siktiğimin laf orospusu—" diye bağırdığı sırada lafı kesildi, başımı kaldıramadan bir hışırtı ve yumruk sesi doldurdu kulaklarımı. Elimi kafamın arkasına götürerek hasar kontrolü yaparken Ege'nin "Ne lan senin derdin!" diye bağırdığını duydum; ne zaman gelmişti? Onu partide gördüğümünden bile emin değildim. Hayır, öğleden sonra onu gördüğüm olmamıştı.

23

Ayağa kalktığımda Ege de yerden kalkıyordu, Tamer'in yakasına yapışıp onu bir yumrukla yere devirmiş ve üzerine mi çıkmıştı? Tamer hızlıca toparlanarak ayağa kalktığında çenesi çıkmış gibi ağırca açtı ağzını ve eliyle yanağını tuttu. "Yine mi sen amına koyayım? Senin işin ne lan burada? Taş gibi sevgilini orada burada milleti sikerek İngilterelere kaçirttin, şimdi de gözünü en yakın arkadaşına mı diktin! A* bekçiliği mi yapıyorsun?"

23

"Senin ağzının ayarını sikeyim ya, ne leş adamsın! Nas benim kardeşim lan! Laflarına dikkat et!" Ege bir kez daha Tamer'in üzerine

gittiğinde bu sefer Tamer de ona karşılık verdi, ayrıldıkları ilk an aralarına girerek kollarımı iki yana uzattım ve "Olay çıkarmayın, tamam!" diye bağırdım. "Milleti başımıza toplayacaksınız!"

2

"Sen," dedi Tamer bir eli çenesindeyken, zorlukla konuşuyordu çünkü çenesi gerçekten çıkmıştı. "Seninle sonra konuşacağız bu konuyu Nas hanım."

6

"Siktir git benim sana cevap borcum yok," dedim tükürürcesine, Tamer'e karşı dönerek. İşaret parmağımla karanlığı gösterdim. "Eğer bu akşamla ilgili Tanju hocaya ağzını açacak gibi olursan da sakın unutma, sana söylediklerimi hocama da anlatmaya dilim var. Hiç gocunmam. Anlattıklarımı ve bana karşı şiddet kullanışını." Burnu kanıyordu, elinin tersiyle sildi. Ağzını açacak gibi olduğunda kaşlarımı kaldırdım ve "Sakın," dedim tıslayarak. "Sakın. Duydun mu beni? Git."

1

Tamer'in kararmış gözlerinde öfke vardı, suratı kıpkırmızı kesilmişti ve terlemişti. Kesik kesik aldığı nefeslerin arasında burnundan soluyarak hemen arkamdaki Ege'ye baktı, ardından bana; tek bir laf etmese dahi her zerresi sonra gerçekten görüşeceğimizi bağıırıyordu. Sonunda dönüp otoparka yürümeye başladığında o çeneyle daha fazla partide kalmayacağını anlamış oldum.

"Ege..." Mahçup bir ses ve ifadeyle arkamı dönerken Ege bana bakmıyordu.

1

"Önemli değil," dedi kafasını iki yana sallayarak, parti ateşine doğru dönmüştü. Gidiyordu. Konuşmak istemiyordu. "Aramız ne kadar bozuk olursa olsun ne sen ne de başka bir kıza şiddetle cevap verilmesine izin vermem. Veremezdim." Bana sırtını döndüğünde çoktan ufak adımlarla yürümeye başlamıştı. Tişörtünü düzelterek karışan saçlarının arasından parmaklarını geçirdiğinde kalabalığın arasında kayboldu.

6

Gözlerimi kapatarak sırtımdaki ve başımın arkasındaki ağrının, bambaşka; çok daha manevi bir ağrıya dönüşmesini izledim. İki yakın arkadaşım için de üzgündüm ve ikisi için de çabalarken yalnızca onlarla olan dostluğumun parçalanışını izliyor gibi hissediyordum. Doğru olduğunu düşündüğün yolda yürümek yanlış mıydı? Kime göre, neye göre? Belki de bu konuyu tamamen Akşam'ın insafına bırakmanın vakti gelmişti.

1

Servis masalarının tarafında ya da başka bir yerde görememiştim Ladin'i, Melina abimlerin yanındaydı ve Barlas ise kamp ateşinin etrafında az önce sohbet ettiği kızla bira içiyordu. Kızın hafifçe sallanırken gülen güzel yüzünü, yüzüne vuran alevler yüzünden fark ettiğimde içimi tarifsiz bir kıskançlık kapladı. Başımı yana çevirdim. Bu gece şimdiden berbat olmuştu ve

tarifsiz bir kıskançlık kapladı. Başımı yana çevirdim. Bu gece şimdiden berbat olmuştu ve bana mesaj atan kişi her kimse üzerine geçemeyeceğini düşünüyordum.

2

Kablosuz kulaklarımı kulağıma geçirip Akşam'ı aramaya başladığımda telefonum arka cebimdeydi ve İdil'le birkaç kızın sohbet ettiği köşeye yürüyordum. Sanırım hocalarla ilgili konuşuyorlardı. "Nas?" diye sordu Akşam, partide olduğumu biliyordu ve neden aradığımı merak ediyor olmalıydı.

"Sana hesabın şifresini vereceğim, Barlas'a mesaj at ve bana gönderdiği cevapları oku olur mu? Kullanıcı adını biliyorsun, şifreyi mesaj attım."

1

Akşam birkaç saniye sessiz kaldı. "Anladım," dedi ardından, kulaklıklarını takıyordu ki arkadan hışırtı geliyordu. Oda değiştirmişti. "Şu an seni görebileceği bir yerde ve o, Mörfi hesabıyla konuşurken senin telefonunla ilgilenmemen gerekiyor."

"Akşam, bir gün olur da tartışırsak lütfen sonsuza dek küs kalmayalım çünkü senin sahip olduğun beyin hücresi miktarı sanmıyorum on adamda yoktur."

8

Akşam'ın kıkırtısı kulaklarıma dolduğunda çoktan keyfim yerine gelmişti. Birkaç saniye

çoktan keyfim yerine gelmişti. Birkaç saniye sonra "Hesaptayım," dedi, "Ona fikrimi değiştirdiğimi söyle," diye mırıldandım.

4

"Mesaja şimdi bakacak mı? Partide sonuçta."

"Hesabı gizli, sadece tanıdıklarını takip ediyor. Bu yüzden Instagram DM'lerini bildirim olarak alıyor ve Barlas, kız kardeşi Yase her an acil arayabilir ihtimaliyle telefonunu sessize almıyor. Yani cebinden gelen bildirim sesini bu kalabalıkta duymasa bile titreşimi hissedecek, kimin mesaj attığını görünce de cevap verecektir. Sonuçta kardeşinden sonra en değer verdiği şey annesinin kolyesi." Güldüm.

"Yasemin, Barlas'ın o kolyeyi kaybettiğini öğrense çok üzülürdü. Bu sadece Barlas'la alakalı değil."

5

"Bazen senden korkuyorum."

Buruk bir tebessümle durdurdum adımlarımı, ardından bakışlarımı kaçırdım etraftan ve ayakkabımın ucundaki lekeye baktım. "Kendimi durduramıyorum Akşam."

"O gece Palandöken'de sen alkollüydün Nas, Barlas'ın aklı yerindeydi ve senden büyük, üstelik abinin dostu. Yakınlaştığınız ilk an ayrılmalı ve gitmeliydi; ve odasına dönüp uyumalıydı, tahrik olmuş olsa dahi kendi halledebilirdi başkasıyla yatmak yerine.

Yaşadığın şey, ona hiçbir şey hissetmiyor olsan bile ağırına gidecekken sen yıllardır ondan başkasına şans vermek istemiyorsun. Her ne kadar annesinin kolyesini kullanıyor olmanı doğru bulmasam da en yakın arkadaşın olarak senin battığın her çamuru ben de paçalarım süreceğim, ama ileri gidersen seni orada bırakırım sanma. Çıkarırım. İleri gitmeyeceğini biliyorum. Senin sadece... kalbin kırık."

10

Öyleydi. Bir süredir. Ve nasıl iyileşeceğimi, yoluma nasıl devam edeceğimi bilmiyordum; kayıptım. Kaybolmuştum.

"...bu yüzden bence o kadın üç aylık hamile," dedi adını hatırlayamadığım bir kız, ortaya. İdil de yanlarındaydı. Sohbeta katılıyormuş gibi yanlarına dikildiğimde konuyu anlamıştım.

1

"Kocasından ayrıldığın duydum, parmağında yüzük taşımıyor artık; boynunda taşıyor. Geçen dönem aşırı kilo vermişti, şimdi de aşırı yiyor sadece. Hayatı yolunda gitmediğinden," dedim kollarımı göğsümde birleştirerek. Anında herkesin bakışları üzerime çevrilmişti.

İdil bana kaşlarını kaldırarak bakarken, yanındaki kavisli kaşlara sahip kız şaşkınlıkla gözlerini kırptırdı. "Ne zamandan beri Macroecon dersi alıyorsun Nas?"

Omuz silktim. "Gülenay hocayla Tanju hoca yakın arkadaş, ders çıkışlarında kahve alıp sohbet etmeye geliyor. Sık sık görüyorum kadını."

Herkes birbirine baktı birkaç saniye, ardından konu dağıldı ve sohbete devam ettiler. En azından artık yanlarında dikilerek dinliyormuş gibi yaparken dış kapının mandalı gibi görünmeyecektim.

"Gülenay hoca kimdi hatırlamıyorum ama ayrılıklar zordur. Ayrılık sanki zor değilmiş gibi bir de yeme bozukluğu geliştirmesi ağır gelmiştir," dedi Akşam, bir şeyler içiyordu arkada. O sırada omzumun üzerinden Barlas'a bir bakış attım. Çatık kaşlarla telefonuna bakıyordu, yanındaki kız ise bir şeyler anlatmaya devam ediyordu.

"Ne içiyorsun sen?" diye sordum kısık bir sesle başımı eğerek, partinin gürültüsünden kızlar duymamıştı bile. "Neden ne zaman konuşuyor olsak veya Facetime arasam seni, elinde hep alkol oluyor Akşam?"

1

"Bazen gerçekten meyve suyu içiyor oluyorum," dedi boğazını temizleyerek, ardından "Barlas cevap verdi," diye ekledi; başka bir zaman olsa konuyu dağıttığını söyledim kesinlikle ama şimdilik işimiz vardı. "Ne istediğini soruyor."

Etrafa baktım; bir sürü kız, en güzel hâleriyle, ellerinde bardaklarla... arkadaşlarıyla sohbet ediyor, gülüyor, dans ediyor, oyunlar oynuyorlardı. Barlas'ın kolyesini bulup ona şantaj yapan bu kalabalıktan herhangi biri olabilirdi ve Barlas, Akşam ona kilometreler ötesinden benim cevaplarımı yazarken, arka planda anoniminin ben olduğumu asla anlamayacaktı.

1

"İçkisinin kalanını yanlışlıkla yapmış gibi kızın üzerine dökmesini iste," dedim tatlı bir tebessümle. Bu sırada İdil ve diğer kızlar okulun basketbol takımının son maçında, takım üyelerinin söz verdikleri gibi kazandıkları için çektiği halaydan konuşuyorlardı.

2

Birkaç saniye sonra Akşam dilini damağına yapıştırarak tok bir ses çıkardı. "Delirdiğini söylüyor."

Çalan şarkı The Weeknd'dendi. İçecek bir şeyler almak için standı yürüdüm ve kendime biraz bira doldurdum, boş mideyle bu kadar içmek ne kadar sağlıklıydı bilmiyordum ama son 24 saatte hayatımda olanlar da pek sağlık bırakmamıştı akıl olarak.

2

"Ne cevap yazayım?"

"Bekle."

Barlas'a baktım, baktım, baktım; ben kendi kendime yavaş yavaş dans ederek İdillerin yanına ilerlerken Barlas'ın kaşları hâlâ çatılıydı ama başını kaldırdığında göz göze geldik ve ifadesi gevşedi. Gözlerimi kaçırdım, kendi etrafımda dönüyordum ufak figürlerle.

"Delirmediğimi, sadece seks fikrinden caydığımı, ufak tefek eğlenceler istediğimi yaz."

Akşam ona cevap yazarken Barlas'ın gözleri üzerimdeydi, ona bakmasam da kızıl kahvelerini bedenimde hissediyordum. Hırkam omuzlarımdan düşmüş ve kollarımdaydı, biramdan bir yudum alırken ona tekrar baktığım sırada elindeki telefonu yeni gelen mesajla titremiş olmalı ki başını eğerek ekrana baktı ve tekrar kaşlarını çattı. *Haha... ha.*

"Kızın üzerine içkiyi dökünce ne olacak? Devam edecek miyiz?"

"Hayır, sadece kızın yanından gitmesini istiyorum."

"Ya gitmezse?"

"O zaman başka bir şey düşünerüz."

"Nas..." Akşam iç çekti. "Böyle etrafındaki tüm kızları ondan uzaklaştırmak için mi kullanacaksın annesinin kolyesini? Bu sana ne kazandıracak peki?"

Birayı kafama dikerken çoktan İdillerin yanına geri dönmüştüm. Akşam'ın haklı olduğunu biliyordum ama... "İçimi soğutmanın bir yolunu bulmam lazım. Sana çocukça geliyor olabilir ama bu benim yolumu bulma şeklim."

Akşam birkaç saniye sessiz kaldı. "Bence onunla konuşmaya sen devam etmelisin. Şimdiye ben onunla mesajlaşırken kendini ona gösterdiysen, sen olma ihtimali vardıysa bile kafasında, tamamen silmiştir."

Görmeyeceğini bilsem de kafamı salladım, daha çok kendimi onaylıyor gibiydim. Akşam telefonu kapattığında sırtım Barlas'ın olduğu yere dönüktü, telefonumu çıkartıp hesaba girdim; ardından mesajlara kısa bir göz gezdirdikten sonra son yazdığı cevabı okudum.

barlaskoraslan:

Önceden sadece takılmak istediğini düşünmüştüm ama fikrini değiştirdiğine göre amacın da farklı. Ve hayır, yanımdaki kızın üzerine içkimi dökmeyeceğim. Kolyeye de zarar veremezsin çünkü belli ki beni avucunun içinde istiyorsun.

barlaskoraslan:

Bu seferlik.

morfihasyournecklace:

Hep öyle derler.

1

barlaskoraslan:

Şansını zorlama istersen?

Cevap vermedim. Yalnızca telefonumla oynamaya devam ettim, son zamanlarda seviye atlamaya taktığım bir oyun vardı; onu açtım ve etraftakileri umursamadan oynamaya başladım. Birkaç dakika geçti, İdil artık yanlarında dikildiğim grupla değildi; nereye kaybolmuştu? Muhtemelen abimin yanına gitmişti.

Abimlerin nerede olduğunu görmek için başımı kaldırıp etrafa bakmaya başladığımda kalabalığın bir yere toplanmaya başladığını gördüm, Barlas'ı da gördüm; kızı göndermişti. Şimdi ne olacaktı? Akşam haklıydı. Bu yaptığım bir yere varacak değildi. Etrafındaki her kızı ondan uzaklaştırırsam beni sever mi sanıyordum? Belki de aç karna bira içmemeliydim gerçekten.

Gülümsedim. Barlas da en az Ladin kadar akıllıydı.

morfihasyournecklace:

Benim istediğim yalnızca eğlence. Yanındaki kızla kişisel bir meselem olmadığını nereden biliyorsun?

Seninle takılarak ulaşmak istediği hazzı ona tattırmak istemiyorum belki.

Belki üzerinden eğlenmek istediğim sen değilsindir Barlas, yanındaki kızdır.

barlaskoraslan:

1

Bu saçmalık. Öyleyse bile, yine de beni kullanmış oluyorsun.

morfihasyournecklace:

Sana kolyeni vereceğim.

barlaskoraslan:

Ne zaman? Ne yaptığımda? Neye karşılık?

morfihasyournecklace:

Hazır hissettiğimde. Şimdi, kızı uzaklaştırıyor musun uzaklaştırmıyor musun?

Daha yaratıcı olabilirdim.

Müzik kesilmişti, parti yalnızca saf insan gürültüsüydü artık. Oyun hâlâ açıkken telefonum titreşti, mesaj gelmişti. Ama o sırada kulaklarıma dolan elektro gitar sesiyle tüm tüylerim ayağa kalktı, Barlas'la göz göze geldim ama ona yalnızca boş gözlerle baktım. Ona oyun oynamış olmama rağmen Mörfi'nin ben olabileceğimi düşünüyor olma ihtimali mideme bir ağrı saplanmasına neden oldu, ama bunun mümkün olmadığını biliyordum. Yalnızca benim paranoyamdı. Her zaman en kötüsünü düşünürdüm.

Başımı çevirdiğimde elektro gitar sesini takip etmeye başladığımın farkında değildim, kalabalıktan ıslık sesleri ve alkışlar yükselirken biri ileride gitarın tam anlamıyla anasını ağlatıyordu. Telefonum elimde tekrar titreşti fakat insanların arasından geçerek ön tarafa ilerlerken bildirime bakabileceğimi düşünmüyordum.

1

Parti yerine ilk geldiğimde gördüğüm bateriyi fark ettim, siyahlar içindeki esmer bir kız başındaydı ve elindeki bagetleri profesyonel hareketlerle sallıyordu ama henüz çalmıyor, oldukça havalı bir şekilde alıştırma yapıyordu. Başını kaldırdığı an onu tanıdım, gözlerine kalın bir kalem çekmişti onu ilk gördüğümdeki gibi; kafede, Ladin'in sohbet ettiği ve oradan beraber

ayrıldığı kızdı bu.

1

Hafif kıvrık saçlı başka bir çocuk arkada gitarının akorunu ayarlıyordu ama bakışlarım ondan çabucak sıyrıldı çünkü alkışlar ve ısıkların hedefindeki gitarist tam karşımda duruyordu; siyah mat elektro gitarı kavrayışı, duruşu, ritimde kaybolmuş ifadesi ve her şeyiyle müziğe aitti.

3

Ladin.

8

Duygular birçok yönden birbiriyle karıştırılabilirdi. Mesela aşk ve alışkanlık, anksiyete ve hoşlanıtı, korku ve sadakat... Hayatında yer edinecek insanları gördüğünde tanıyacağını söylerler, keza tattım o duyguyu; Barlas'ı gördüğümde, Akşam'ı gördüğümde, Ege'yi gördüğümde... Garipti ama Melina'yı gördüğümde de aynı şeyi hissetmiştim. Belki Ladin de bana bir şeyler öğretmek için karşıma çıkmıştı. Tüm küçük oyunlarımı anlatacak ve beni daha iyisi için zorlayacaktı.

Saniyeler boyu iştahla dinlediğim solosu sonunda bittiğinde çığlıklar ve alkışlar kulaklarımı delegecek kadar gürültülüydü. Başını kaldırıp elektro gitarın bandını başından çıkarırken köşedeki bass gitara uzandı ve omzuna geçirdi, o sırada diğer çocuk da gitarıyla mikrofonun başına geçmişti ve esmer kız da bateri taburesine oturmuştu.

♪ *Landon Twers, Need To Change* ♪

1

Ladin gitarla notalara girdiği an başını kaldırdı, o an saniyelik göz göze geldik; yüzümde nasıl bir ifade vardı bilmiyordum ama dudakları kıvrıldığı an başımı çevirip gözlerimi kaçırmıştım. Belki de uyduruyordum. Bu çocuk koca bir şaka gibiydi.

4

Gitarı bırakmadan mikrofona eğilip ıslık çaldığında yeniden sahneye döndüm. Şarkıya giren çocuğun sesi çok iyiydi. Bir süre sonra ritme giren bateristle birlikte şarkı hareket kazandığında kafamın içinde canlanan figürlerle dans etmemek için kendimi zor tutuyordum ama durduğum yerde kontrol edemediğim bedenim sallanmaya başlamıştı bile.

Şarkının bazı kısımlarında vokale katılan Ladin'le birlikte birkaç çığlık yükseldi kalabalıktan, insanlar müziklerine bayılmıştı. İlgin bu gurptan bahsediyordu, onlardan bahsediyordu... İsimleri neydi? Keşke gereksiz bilgileri hemen silmeseydim kafamdan, bu kadar Fransız kalmazdım.

3

Hipnotize olmuş bir şekilde şarkıyı dinlediğim dakikaların sonunda ısıklık ve çığlıklarla bir alkış koptuğunda bateri başındaki kız kalabalık için hünerlerini göstermeye başlamıştı bile. Aklımı kaçırmak üzereydim çünkü çok iyilerdi ve henüz yalnızca amatör bir gruplardı.

Müzik beni kafamın içindeki karanlıktan kurtarmıştı hep. Ailemi kaybettiğimde, kuzenimi abim bildiğimde; amcamla yengemin yanına taşındığımda yeni hayatıma adapte olmakta zorluk  ekmiştım. Ortaokulda okul değiştirmek zorunda bile kalmıştım çünkü çok fazla kavga ediyor ve yaramazlık yapıyordum. Sınavlarda kopya çekiyordum, mini eteğimin kenarına kağıt iğneliyor ya da bacağıma yazıyordum cevapları; bah edekilere rastgele su d k yordum çatıdan, ya da bunun gibi aptalca Şeyler...

1

Amcam 14. yaş günümde bana bir telefon hediye ettiğinde takmıştım kulaklıklarımı ve bir daha da  ıkarmamıştım. Öyle  ok Şarkı dinliyordum, öyle sesli dinliyor ve kendimi kaybediyordum ki ritimde; kulaklarımı hasta edip hastanelik bile olmuşum. Dans... enerjimi atmanın, duygularımı ifade etmemin bir yoluydu. Bundan ibarettim. Bundan ibaret olmuşum hep. Ritimde kendimi kaybetmediğim bir dünya düşünemiyordum.

1

Baterist kız son kez davula vurduğu an ben de alkışlamaya başladım ellerimi kaldırarak.
Kocaman gülümsüyor, kendime engel

olamıyordum; resmen hayran olmuşum. Daha önce birçok konsere katılmış ve canlı müzik dinlemiştim ama bu gece aldığım enerji çok başkaydı. Bunun sebebi Ladin olabilir miydi?

2

Ona baktığımda vokaldeki çocukla elini ve omzunu tokuşturdu, bize ne yaptıklarını biliyorlardı. Daha sonra kalabalıkta gezinen gözleri üzerime çevrildiğinde alkışladığımı gördü, sahte bir şaşkınlıkla kaşlarını kaldırdı. *Egoist*. Ben de dudaklarımı büzerek kaşlarımı kaldırdım ve alkışlamaya devam ettim. Biraz daha alkışlarsam muhtemelen alkışlayarak bileklerinde yumuşak doku zedelenmesi geliştiren ilk insan olacaktım.

3

Telefonum yeniden titrediği an dikkatimi kaybettim. Cebime uzandığım an içime kötü bir his doğmuştu ama birçok şeyi, kalabalığın gürültüsünden algılayamıyordum zaten.

Mesaj ondandı.

Bilinmeyen Numara:

2

Parti nasıl gidiyor Nas? Ya da, Mörfi mi demeliydim? İsim konusunda biraz yaratıcı olabilirdin, peluş filinin isminin Mörfi olduğunu kimse bilmiyor mu sanıyordun? Bundan daha zeki olduğunu düşünmüştüm, ama... belki de dışıme göre biri değilsin.

35

Ama ben durmayacağım. Küçük, başarısız oyunun bittiyse düğmeye basıyorum... ve başlıyoruz :)

4

Bu gece çapkın Barlas'ımıza kalbini kaptırdığını ona itiraf edeceksin.

120

4. BÖLÜM: "Bir Yanlışın Tüm Doğruları Götürdüğü Yer"

👁 4,24K

★ 1,64K

💬 6,94K

4. BÖLÜM: "Bir Yanlışın Tüm Doğruları Götürdüğü Yer"

157

Léon, Die For You

28

Önceden tatmış ol ya da olma bu tatlı ekşi hissi; hayatının üzerine yıkıldığını, sağır sessizlikten anlarsın. Bir kamera etrafında dönüyor ve seni her açıdan kaydediyordur, dünya dönüyordur evet ve ilk defa fark edebiliyorsundur bunu; görüntüler bulanır ve sesler kesilir, boğuklaşır. Nabzına mikrofon tutmuşlardır.

22

Nabzına mikrofon tutmuşlardır.

22

Hiçbir zaman konuşarak anlaşılan bir insan olmadım, anlayışlı ya da anlamak isteyen; canım yandıysa bunun bir bedeli olmalıydı, karşımdaki insanın yaptığı hataya verilen kötü cevap hak edilmiş olsun ya da olmasındı.

16

Belki de fişim çekiliyordu. Aklım yerinde olsa ve biri karşıma geçip bu cümleyi kursa bana alayla güler, boş gözlerle bakar, geçip giderdim. Ben büyümüş değil, kendimi büyütmüştüm; pratiklerde dizlerimin ne kadar sert yere vurduğunu ve tozlu zeminlerde nasıl sürüklemek zorunda kaldığımı kendimi, bir ben bilirdim. Biri fişimi çekmek istiyorsa, en azından karşıma geçip parmağını bana yönelterek bunu söyleyebilecek kadar cesarete sahip olmalıydı.

18

Yine de 1-0 geride olduğumu kabul etmem gerekiyordu, yüzünü görmediğim bir düşmanım vardı. Üstelik Mörfi'yi bile biliyordu. Böyle bir şey mümkün müydü? Mörfi'den yalnızca Akşam'ın haberi vardı, evdekiler bile çocukluğumdan kalan o eski peluş fili sakladığımı bilmiyorlardı. Ve ben Mörfi'den bahsetmezdim. Kimseye. Mörfi benim çocuk yanımdı ve ben onu geride bırakalı çok oluyordu.

86

Bu her kimse, başka bir şekilde öğrenmişti.

7

Mörfi'yi de, Barlas'ı da.

13

Nas:

2

*Eğer bunu yapacağımı düşünüyorsan aklını
kaçırmış olmalısın.*

5

Bilinmeyen Numara:

1

*Hahah. Yapacaksın. Hem de şimdi. Gidip uzun
zamandır ona âşık olduğunu, çaresizce seninle
yatmasını istediğin için annesinin kolyesini çaldığını
ve şantaj yaptığını da anlatacaksın hatta.*

174

**Dudaklarımın arasından kesik kesik çıkan
nefeslerle birlikte karnıma giren ağrı, ayakta
dikilmemi oldukça zorlaştırıyordu. Kalabalığın
arasına girerek hızlı adımlarla herkesten
uzaklaştığımda, ayağıma takılıp yüzüstü yere
düşmediğim için kendimi şanslı bile
hissediyordum. Bir ağacın gövdesine yaslanarak
ekrana tekrar baktım ama hiçbiri hayal ürünüm
değildi.**

5

Nas: (+)

Nas: (+)

Ya bütün bunları sırf Barlas'ı işletiyorum diye yapacağımı düşünecek kadar aptalsın ya da elinde başka bir koz var. Bana kim olduğunu söylemeyeceğinin farkındayım ama yanlış kişiye bulaştığını bilmeni istiyorum. Şimdi çekilersen zarar görmeyeceksin.

2

Bilinmeyen Numara:

1

Hahahah... Aylardır gülmeyen suratımı güldürdün, içten kahkahalarım için sana bir kıyak geçeceğim. Mörfi hesabını söylemene gerek yok, sadece âşkını itiraf et yeter. Hadi ama Nas, yıllardır dolanıyorsun peşinde, hiçbir şey söylemedin ona. Sen de merak etmiyor musun itiraf edersen olacakları?

103

Nas: (+)

Bir gün söyleyeceksem bu benim isteğim dâhilinde olacak.

7

Bilinmeyen Numara:

(+)

Ah, öyle olacağını mı düşünüyordun? Malesef, benim isteğim dâhilinde oluyor... Daha fazla uzatmadan sana oyunumuzun detaylarını anlatayım.

7

Ben sana görev veriyorum, sen yapıyorsun ve kanıtı bana gönderiyorsun. Bazen ses kaydı, bazen fotoğraf, bazen video... Kabul edersen ne âlâ. Kabul etmezsen, cezalandırılacaksın.

65

Nas: (+)

Ve o nasıl olacakmış?

2

Bilinmeyen Numara:

(+)

*İşte bu işin eğlenceli kısmı... Elimde, partide gördüğün herkesle ilgili bir koz var. İngiltere'deki sevgili arkadaşın Akşam dâhil. Bir hesap oluşturdum, kullanıcı adı **morfisirrinibiliyor**. Anladığın üzere, Mörfi sensin. Hesabı kullanan ben olacağım fakat neyi paylaşacağıma sen karar vereceksin. Kabul et ve sorun çıkmasın. Reddet ve sonuçlarıyla yüzleş.*

104

Nas: (+)

Buna inanmamı mı bekliyorsun? Sen kimsin ki elinde herkesle ilgili bir koz olabilir?

4

Bilinmeyen Numara:

(+)

İnan ya da inanma, seninle ilgili de bir kozum var.

5

Ama haklısın, bana inanman için önce kendimi kanıtlamalıyım. Öğrenci işlerinden Gürkay'ı hatırlıyor

musun? Ve sevgilisi Selin. Çok tatlı bir çiftler, sence de öyle değil mi? Sabahları erken geldiğinde kafeteryada onlarla kahvaltı ediyorsun bazen, sohbetlerini sevdiğini biliyorum. İkisi de sana okulda dönenleri ileten kişiler. Senin insanların.

25

Nas: (+)

Takıntılı ve röntgenci bir insansın.

9

Bilinmeyen Numara:

(+)

Biliyorum, tanıdık geldi mi? Aynaya bakarsan ne demek istediğimi anlarsın.

36

Her neyse... Hesaba bak, Nazenin. Herkese bildirim gitti bile. Hesaba bak, ne yaptığına bak... Bunu sen yaptın. Bundan sonra o hesapta paylaşacağım her şeye sen neden olmuş olacaksın.

60

Ve ilk görevini yerine getirmek için hazır olduğunda bana yaz. Beş dakikan var cevap vermek için.

23

Neyden bahsediyordu o? Başımı kaldırdığım an, LSD'nin etrafındaki kalabalığın şaşkınlık nidalarıyla dağıldığını gördüm. Baterist kız, vokal çocuk ve Ladin bile telefonlarını çıkarmıştı ve geri kalan herkes gibi ekrana bakıyorlardı. Daha sonra bir kız çığlığı koptu, "Seni aşağılık herif!" diye bağırdı biri; kalabalığın içinden bir

herif!" diye bağırdı biri; kalabalığın içinden bir çocuk kuvvetle itilerek yere düştüğünde büyük bir çamur havuzuyla batmıştı sırtı. "Şerefsiz!"

30

Herkes fısıldaşmaya başladığında, "*Yok artık!*" ve "*Gizlemiş bir de aldatmış mı?*"lar havada uçuşmaya başladığında kalbim göğüs kafesimi şiddetle dövüyordu ve olduğum yerde sallanıyordum. Instagram'dan gelen bildirim, *morfisirrinibiliyor* hesabındandı ve her ne kadar takip ediyor görünsem de takip etmediğime emindim bu hesabı önceden; tıpkı geri kalan binlerce kişi gibi.

39

Hesabın tek bir postu vardı. Bir video. Sahildeki partide çekilmişti. Kayalıkların arkasında iki kişi... sevişiyordu. Üzerlerine ışık tutulduğunda panikle ayrıldılar, arkadan gelen müzik sesi uzaktaydı. Biri Gürkay... diğeri... tanımadığım başka bir çocuktu. Sevgilisini başka bir çocukla mı aldatmıştı?

67

"Arkadaşım demiştin! Daha dün maça gittiniz birlikte! O da mı yalandı?!" Selin, Gürkay'ın üzerine atladığı an kalabalıktan birkaç kişi onu durdurmak ve kaldırmak için hareketlendiler. "*Tamam, bırak, değmez!*"

25

Bu videoyu kim çekmişti ve bana şantaj yapan kişinin eline nasıl geçmişti? Elindeki her şey böyle kozlardan mı oluşuyordu? *Böyle?*

6

"Biseksüel miymiş?" diye sordu biri kalabalıktan, Selin ılık atarak onu tutanların elinden kurtuldu ve "Hayır, direkt gay!" diye bağırdı. "Biz hiç birlikte olmadık! Sorun bende sanıyordum!"

65

"Selin, lütfen, bunu burada konuşmayalım!" Gürkay ayağa kalkmaya çalışırken, Selin tekmesini çocuğun karnına geçirdiği an kalabalıktan Barlas'ın çıkıp "Sakin!" diye bağırdığını gördüm, ikisi yeniden birbirine gireceği sırada onları ayırdı. Anında gözlerim yanmaya başladı ve arkamı dönerek yüzümü ellerimin arasına aldım. *Siktir. Siktir. Siktir.* Yapacak mıydım? *Hayır. Yapamam.*

28

Yapamam. Yapamam. Yapamam.

7

Arkadaki kavga büyürken parti alanından istemsizce uzaklaşmaya başladığımın farkında değildim. Karanlık bir köşede, bir ağacın dibine çöktüğümde titreyen ellerimle telefonumu çıkardım ve mesaj sekmesine girdim.

Nas:

Başkalarının sorunları beni ilgilendirmez. Böyle komik videolarla mı beni dize getireceksin?

7

Bilinmeyen Numara:

2

Elbette hayır. Bu yalnızca sana, yapabildiğimi ve yapacağımı göstermek içindi. İstersen beni reddet ve sıradaki post kime hitaben olacak birlikte görelim, ne dersin?

12

Belki Barlas'la ilgilidir, belki Akşam, belki Atlas Ege, belki de abin... pardon... kuzenin Ömer. Abin değil o senin, kuzenin. Abi kardeş bağınız yok. Hiç olmadı.

105

Tatlı Nas küçük dünyasında yalnız başına, hiç kimsesi yok... Aww. Abin seni yalnız bıraktığında aslında kardeş olmadığınız aklına geliyor olmalı. Nasıl hissediyorsun Nas? Sence gerçek bir abi, Tamer gibi bir tecavüzcüyle aynı arabaya binip onunla takılmana izin verir miydi?

126

Telefonum parmaklarımın arasından kayarak düştüğünde burnumdan değil, ağızımdan sert nefesler alıyordum ve boğazım kurumuştı. Avuçlarım yere yaslanırken neredeyse hıçkırarak kadar güçsüzleştiğimin farkında değildim ama bir an önce toparlanmam gerekiyordu çünkü burada çok büyük bir oyun oynanıyordu.

5

Kim? Kim olabilirdi? Düşün. Düşün. Düşün.

1

Cemre. Cemre mi?

36

Mümkün değil. Çok uzun zaman oldu... Neden şimdi ortaya çıksın? Bunun ona ne yararı olabilir? Okuldakilerle ilgili böyle bilgileri nasıl eline geçirmiş olabilir?

5

Telefonum, düşürdüğüm yaprakların arasında titreştiğinde burnumu çekerek ona uzandım ve ayağa kalktım. Gelen kavga gürültülü sesleri kesilmişti ve hoparlör müziği yeniden açılmıştı, ortama uyan bir şarkı çalıyordu. Alana yürürken Selin'in köşede arkadaşları tarafından çevrelendiğini gördüm, muhtemelen sinir krizi geçiriyordu çünkü az önce liseden beri birlikte olduğu çocuğun aslında gay olduğunu ve başka bir erkekle onu aldattığını öğrenmişti. Gürkay ise ortalıkta yoktu.

8

Ekrana baktım.

Bilinmeyen Numara:

Barlas'a itiraf et, ses kaydına al, bana gönder ki yaptığını bileyim. Onun sesinin de kayıta çıktığına emin ol. Beni kandırmaya çalışma Nas, sakın. Bedeli ağır olur. Sevdiklerini harcamaktan çekinmem.

50

Abime baktım, Ömer'e; İdil'e, Melina'ya, Ege'ye, Barlas'a... Gözlerimi kapattım ve Akşam'ı düşündüm. Ben söylediğini yapmasam ve o, Tamer'in yediği bokları ortaya çıkarsa olmaz mıydı? Ama onu sevmediğimi, yakınım olmadığını biliyordu. Lanet olsun ki Mörfi'yi bile biliyorsa, her şeyi biliyordu.

3

Ve gözlerimi değdirdiğim, düşündüğüm herkesin; ifşa olabilecek bir sırrı vardı, öyle mi? Tıpkı Selin ve Gürkay gibi.

Ellerim titredi, yumruklarımı sıktım; abim mesela, İdil'i mi aldatıyordu? Ya da İdil abimi? Belki İdil lezbiyendi. Kafamı iki yana salladım kendime gelmek istercesine, çok farklı şeyler olabilirdi onlar hakkında bildikleri. Aklıma direkt ihanet gelmemeliydi. Dün masada otururken öfkelenip Banu'yu duşa sokuşunu anlatmıştım ama o zamanlar abimle İdil birlikte değildi bile, ve aralarında bir şey geçmediğini biliyordum. Abim birlikte olduğu kadına ihanet edecek bir şerefsiz değildi.

51

Barlas'a baktım; kimsenin beni göremeyeceği, parti alanının hemen dışındaydım ama herkesi görebiliyordum. Az önceki kavgadan sonra herkes köşelerine çekilmişti biraz da olsa, parti ateşinin etrafındakiler olanları konuşuyorlardı.

1

Gözümde bir yaş aktığında elimi tersiyle sildim hızlıca, kimsenin beni ağlarken yakalamasına izin veremezdim. Bu muydu yani? Buraya kadar mıydı?

20

Henüz küçük bir çocukken, amcamın evinden içeri girdiğimde görmüştüm onu ilk; kaybettiğim ailemin acısı tazeydi ve Barlas'ın kocaman kızıl kahve gözleri bana babamı hatırlatıyordu. Gözlerine baktığımda daha sıcak hissediyordum bu yüzden. Evde gibi. Ait olduğum yeri hatırlatıyordu bana. Peluş filimin gözleri griydi ama kalemde kahverengiye boyamıştım mesela ona benzesin diye, bu yüzden kirli duruyordu. Yengem temizlemeye çalışsa da çıkmamıştı boya. Barlas da hep kirli olurdu çünkü Ömer abimle dışarıda top oynarlardı, topu tutmak için yerlere atlar hiç gıcunmazdı.

45

O zamanlar bilmiyordum neden bu kadar çok yanında olmak istediğimi ama cesaret edemediğimi. Ortaokulda balo için çıkma teklifi eden çocuklar kapımda dahi yatarken ben ona gidip sorduğumda başka biriyle gideceğini söylemiş ve beni kestirip atmıştı. Bütün gece odamda ağlamış, ertesi gün olunca okula en güzel hâlimle gitmiş ve nispet yapar gibi gözünün önünde bana soran ilk çocuğa evet demiştim.

18

Lise berbattı. Üç yaş farkı çok fazlaydı. Ben ikinci sınıfa geçerken onun mezun olması ve okuldan gitmesi beni boşluğa atmıştı. Ben dans eğitimi için Amerika'ya gitmiştim, o âşık olmuştu; yoluna bir engel değildim hiçbir zaman, olsam dahi görmezdi beni biliyordum. Bazen böyle olurdu. Ama bir kitap okumuştum, orada da kız sevmişti çocuğu yıllarca; benim gibi hastalıklı değil ama sevmişti ve mutlu son olmuştu. Yeterince seversem mutlu son olmaz mıydı?

98

Bazen olmazdı. Bazen sadece gerçeklerin farkına varır, büyür, sindirirdin. Farkına varmış ve büyümüşüm, sindirebilecek miydim peki? Ne olacaktı? Bir gün gerçekten âşık olacak, kalıcı ve uzun bir ilişki yaşayacak, evlenecek miydi? Dans ederdim belki düğününde. Önce abimle, sonra onunla... Bir başkasını gelinlik içinde, yanında dikilirken ve yemin ederken görebilmek için, en güzel elbisemi giyer, süslenir giderdim.

31

Gerçek hayat böyleydi çünkü değil mi?

7

Ama ben hiç kazanmış gibi hissetmiyordum. Her şeyim vardı ama paramparçaydım. Böyle mi olmak zorundaydı? Hepsinden vazgeçsem... mutlu olabilir miydim? Mutluluğun bir bedeli mi vardı?

3

Öyleyse nereye ödüyorduk bu bedeli?

2

Biri yol gösterse, yardım etse; çıkarsaydı beni bu çukurdan, görebilirdim belki güneş ışınlarını ben de. O zaman kapamazdım karartma perdelerimi günün ortasında, sırf gülümsemek istemediğim için güne; çünkü benim günlerim yalnız geçiyordu, yaşamıyordum.

12

"Git söyle bence."

28

Bir anda yan tarafımdan, yakından gelen sesle sıçrayarak kendi ayağıma takıldığımda avuçlarım ve dizlerimin üzerinde çakıldım yere. "Ah..." İnleyerek yüzümü buruşturduğumda, öfkeyle çattığım kaşlarımın ardından gözlerimi açarak baktım ona; ayakta dikilen kişi Ladin'di ve bana kaşlarını kaldırarak bakıyordu. Yardım bile etmiyordu.

51

"Senin derdin ne be?!" diye bağırdım en sonunda ayağa kalkarken, toprak olmuş dizlerimi ya da kesilmiş avuç içlerimi umursamadan üzerine yürüdüm ve parmak uçlarımda kalktım boyuna yetişmek için ama yetişememiştim. Boyumun yetişemediği kadar uzun insanlarla tartışmaktan nefret ediyordum, bu yüzden otuz santim topuklu ayakkabılarım vardı ama sadece vardı çünkü giyip de bir taraflarımı kırmak istemiyordum. *Kabulleniş*, ve son.

11

Ladin yüzünü buruşturdu, ardından bir elini kulağına gördü ve "Az önce kulağımın zarını patlattın galiba," dedi ekşi bir sesle. "Ne gerek vardı?"

3

"Asıl senin hayalet gibi yaklaşıp bir anda konuşarak beni ürkütmene ne gerek vardı? Ayakkabıma bastığın yetmiyormuş gibi bir de pantolonumu mahvettim," ellerimi kaldırdım, "ve avuçlarım kesildi! Bari yardım etseydin!"

1

Ladin'in kaşları alayla havalandığında, parti ateşinin kıvılcımları mint yeşili gözlerini oldukça iyi aydınlatıyordu. "Bir dakika ya, sen bana, seni korkuttuğum için mi kızılıyorsun şu an yoksa düşerken tutmadığım için mi?"

12

"Tutsaydın bari düşerken!" diye bağırdım son kez, ardından parmak uçlarım acıdığından topuklarımın üzerine bastım ve geri çekilerek üzerimi silkeledim. "Sana ne ayrıca? Kafanda kur kur sonra *git siyle binci*. Neyi söyleyeylim neyi? Sen iki dakika benimle sohbet ettin diye neyi bildiğini zannediyorsun hayatımla ilgili?"

23

"Öfkelisin," dedi Ladin gayet sakin bir sesle.

12

"Tabii ki öfkeliyim!" diye bağırdım ona doğru parlayarak. Daha sonra abarttığımı düşündüm, havalanmış kaşlarına bakarken gözlerimi kaçırdım ve birkaç saniye derin nefesler aldım. Onun bir suçu yoktu.

1

Ladin'e patlamam anlamsızdı, kendimi sakinleştirmeliydim bir an önce çünkü beynime kan gitmiyordu ve düşünemiyordum. Dudaklarımı ıslatarak bakışlarımı etrafa çevirdim, o an telefonum elimde tekrar titreştiğinde Ladin'in anlamsız bakışları eşliğinde bir küfür mırıldanarak mesaja baktım; *saat tam 22.00'ı vurduğunda o ses kaydı bana gönderilmiş olacak, yazıyordu.* En azından yirmi dakikam vardı.

20

Yıllar, çocukluk aşkımı hep bir köşeye sakladığım... ve yirmi dakika, itiraf edilmek zorunda olan.

5

"Söyledim," diye mırıldandı Ladin o an, gergin bakışlarımı ekrandan çekip ona çevirdiğimde bana bakmıyordu. Ellerini cebine sokmuştu ve sarıya kaçan yeşil gözleri parti alanındaydı. "Yani, söylemiştim ben."

56

Gardımı indirmeme sebep olan neydi bilmiyordum, belki de onun dürüstlüğüydü. "Nasıl?"

1

Dudaklarını ıslattı, başını eğdi, tebessüm etti, ardından derin bir nefes aldı ve "Basbayağı," dedi. "Gidip söylemiştim. İki kişiyi ilgilendiren bir şeyin farkındayken bunu saklamanın taraftarı olmadım hiç... gerçi bundan mı, yoksa gözümde büyüttüğümü düşündüğümden ve gerçek

yüzünü görmek istediğimden mi bilmiyorum ama söylemiştim. Hareketlerini aklın değil hislerin yönetiyorsa, saklamak mantıksız."

36

Yutkundum. Ladin birinden hoşlanmış ve bunu ona itiraf etmişti. Gözlerimi kırıştıtarak profiline baktığımda yüz hatlarını net görebilme ve belki de ilk defa inceleyebilme fırsatım oldu. İstemsizce, hayatım boyunca karşılaştığım erkekleri Barlas'la kıyaslıyordum ama Ladin'i onunla kıyaslamak istememiştim. Ladin daha çok... benim gibiydi. "Sonra ne oldu?"

11

"İki yıla yakın birlikteydik."

9

"-dik?" Kaşlarım havalandı, bu sefer bana dönmüştü cevap vermek için ve yüzünde silik bir tebessüm vardı.

1

"Evet, dik... kız arkadaşınla dostunu haftalarca arkandan takılırken gördüğünde hiçbir şey olmamış gibi devam edemiyorsun," dedi Ladin tok bir sesle, boğazını temizlemeden hemen önce, sanki çok kolay bir şeymiş gibi.

60

Ağzım açık kalmıştı. Hayatta en çok korktuğum şey ihanetti. Birlikte olmadığımız hâlde Barlas'a bu kadar çok sinirleniyorken gerçekten bir ilişki içerisinde aldatılırsam ne hissederdim? Ya da bir arkadaşım tarafından kandırılsam, ihanete uğrasam? Şüphesiz, beni hayata bağlayan en büyük parçamı kaybederdim.

42

"Yani," diye devam etti Ladin, kollarını göğsünde birleştirek bana dönerken. "Git söyle. Kaybedeceğin bir şey yok. Olur ya da olmaz. Olay şu ki, hayat orada ve sen deneyimlemiyorsun. Bunu yerine bir köşeye geçmiş izliyor ve... korkuyorsun. Korkarak yaşanmaz." Dudakları kıvrıldı, sanki küçük bir çocuğa öğüt veriyordu. "Yaşamak cesurların işidir. Diğerleri yalnızca nefes almayı bilir."

46

Korkarak yaşanmaz. Yaşamak cesurların işidir. Diğerleri yalnızca nefes almayı bilir.

12

"Gerçekten böyle mi düşünüyorsun?" İçimde büyüdükçe büyüyen ve göğüs kafesimi parçalayacakmış gibi hissettiren korkunun dindiğini hissediyordum yavaş yavaş. Beni sakinleştirebilmişti.

8

"Böyle düşünmesem söylediklerimi yıllar önce kendim yapmazdım."

2

"Ama o benim abimin en yakın arkadaşı... eğer garip bir duruma düşersek hayatımın geri kalanında sürekli görmek zorunda kalacağım onu."

2

"Bir yıl sonra bugün olduğundan çok farklı bir yerde olacaksın Nazenin, şu an utandığın ya da dert edindiğin ne varsa hiçbirini hatırlamayacaksın bile. Yüklerinden kurtul," dedi

Ladin, oldukça ikna edici konuşuyordu. Hafifçe yüzüme doğru eğildiğinde göz teması kurdu. "Yüklerinden kurtul ki uçurumdan atladığında kanatların seni taşısin."

107

Gözlerime dolmak isteyen yaşları içime akıttım, daha önce kimse bana böyle sözler söylememişti. Kimse böyle tavsiyeler vermemişti. Kimse ne yapacağını bilemediği gibi, ne yapmam gerektiği konusunda da beni doğru ya da gerçek bir yol olduğuna inandıramamıştı. Terastaki halıya yüzüstü yatar ve güneş batana kadar gökyüzündeki kuşları izlerdim, istediğimi yapmakta özgür olsam da en özgür olanların kuşlar olduğunu düşünür bir gün kanatlanmayı dilerdim. Bir yabancı uçmak istediğimi nasıl bilebiliyordu?

17

Çünkü yeryüzünde huzur yoktu.

7

Derin bir nefes çektim içime, ardından alana doğru ilerlemeye başladığımda ona omzumun üzerinden bir bakış attım. "Şu eski sevgilin ve arkadaşın var ya?"

2

"Evet?"

1

"Berbat insanlarmış," diye homurdandım önüme dönerken. Ladin'in arkada güldüğünü, hoparlörlerin sesine rağmen duyabilmiş ve istemsizce ben de gülümsemiştim.

40

Telefonumu arka cebime soktum, ardından ellerimi yumruk yapıp sıktım ve yutkunarak başımı kaldırdım. Barlas Koraslan hedefti ve ben hedefe kilitlenmişim. Belki de bu iyi olacaktı. Belki sarhoştum ve çabuk vazgeçmişim. Ama bana şantaj yapan kişinin elinde belli ki bir şeyler vardı... belki yoktu. Ben itiraf ettiğimle kalacaktım. Ama bunun ona ne yararı olabilirdi?

13

Ladin de itiraf etmemi söylemiş ve beni yüreklendirmişti. Aldatma hikâyesi yalan olabilir miydi? Belki de bana şantaj yapan o'ydu, sonuçta cinsiyet belirtmemişti.

19

Barlas'ın yanında başka bir kız ve çocuk vardı, muhtemelen bölümden arkadaşlarıydı. Yanlarına yürürken Ilgın'ın karşıdan elinde bira bardağıyla geldiğini gördüm ve ona doğru elimi uzatıp bardağını işaret ettim, dudak büzerek bana bardağı verdi yanımdan geçip gitmeden önce.

3

Cin'le meyve suyunu karıştırmıştı. Yarisına kadar içtim, ardından derin bir nefes aldım ve Barlas'ın da aralarında olduğu üçlünün yanına damladım. "Ne konuşuyorsunuz?" Barlas'a bakmadan ama onun yanında dikilerek, hiç gergin değilmiş gibi içeceğimden bir yudum daha alırken kıvrıcık saçlı kızla çocuğu süzdüm. İkisi de bir orman partisi için fazla özenli giyinmişlerdi.

2

"Aaa, Nas," dedi kız, kalın bir sesi vardı. Bakışlarını üzerimden Barlas'a çevirdiğinde gözlerinin içi parlıyordu ama ben onu tanıımıyordum. "Alışveriş blog'umdan bahsediyorduk. Bir yanlış anlaşılma ve *boom*, Pazartesi'den beri Twitter'da linç gündemiyim." Güldü. "Geçen hafta da sen gündemdeydin, estetiklerini konuşuyorlardı. Çıkıp itiraf etmeni bekliyorlar sanırım, sen itiraf edince de ikinci posta linç gelir tabii."

10

"Estetiğim yok," dedim gülümseyerek. "Lise fotoğraflarımı buldularsa onları yaymışlardır. Büyüdüm ve makyaj yapmayı öğrendim, hepsi bu."

7

"Ben sana demiştim," dedi çocuk, kıza doğru göz devirerek. "Estetik olması için fazla doğal bir değişim." Ardından "Ben Can," diye tanıştırdı kendini ve kızı işaret etti başıyla. "Kuzenim Melike."

10

"Memnun oldum." Tebessüm etmeye çalıştım fakat fazla gergindim. Belki kafamın biraz olsun dağılması için konuyu uzatabilirdim ama lanet olsun ki Barlas'ın yanında dikilmek iyi bir fikir değildi, parfümü ciğerlerime bir zehir gibi yayılmıştı. "Sosyal medya böyledir, alışsan iyi edersin. Kötü bir gün geçirmiş biri lafını başka bir yere çeker ve sürü psikolojisiyle herkes atlar."

Voyagers diye bir film çıktı geçenlerde, Zac karakterinin herkese aşıladığı fikirleri duysan çenen yere düşer. Bir ara izle. Beni deli etmişti o ortam."

28

Barlas'ın kaşları çatıldı. Bir kolu diğerinin altında, diğer elinde ise içeceği vardı. "O filme hep beraber gideceğiz sanıyordum?"

6

"Yalnız başıma sinemaya gitmekten daha çok zevk aldığımı fark ettim," dedim kestirip atarak, ona bakmamıştım bile.

3

Melike "Haklısın," dedi bana hitaben. "Alışmam gerek... ama istemsizce görüyorum hakkımda yazılanları. Öyle çarpıtılıyor ki her şey sosyal medyada, yıllarca didinip uğraştığın her şey bir anda çöp olabilir."

24

"Her şey burada," dedim işaret parmağımı şakağıma yaslayarak. "Dert edindiğin her şey burada." Peki sen neden uygulamıyorsun bu anlattıklarını Nazenin? *Çünkü kolay değil.* Belki de yeterince güçlü değilimdir. "Sosyal medyayla uğraştığın sürece hakkında yalan yanlış ya da kötü şeyler diyenler hep olacak. Sen, sana iltifatlar dizen, yardımcı olduğunu söyleyen ve seni seven insanların mesaj ve yorumlarını görmezden gelerek negatif şeylere takılı kalırsın hem seni destekleyenlere hem kendine haksızlık etmiş olursun. Şey bile diyebilirler bak, bu sıralar herkesin ağzına sakız olmuş laflar bunlar:

Kim çıkardı bunları başımıza? Kim ünlü etti? Birileri şunlara onları ünlü yapanın biz olduğumuzu hatırlatsın..." İstemsizce kıkırdadım.
"Bu komik, neden biliyor musun? Çünkü gece gündüz çalışıp ortaya içerik çıkaran sensin, bundan bir gelir elde et ya da etme sevdiğin şeyi yapmak için oradasın. Evet sana destek olmuş olabilirler zamanında ama sen kimseye elimden tut yardıma ihtiyacım var diye yalvarmadın, onlar hoşuna giden içerikleri görüp geldiler. Seni, hakkında konuşacak kadar tanıyorlarsa yani, elbette gelmişlerdir zamanında."

101

Melike'nin gergin ifadesi yavaş yavaş yıkılırken ona duymasını istediği şeyleri söylediğimi biliyordum ama ayrıca söylediklerim saf gerçek ve deneyimdi. "Yani, bunların seni yapmayı sevdiğin işten ve iç içe olmayı sevdiğin insanlardan uzaklaştırmasına izin verme. Herkes olduğu yere gelebilmek için bir savaş verdi, kimse bir gecede başarı elde etmedi; bir gecede dünyanın başına yıkılmasına izin verme."

8

"Tüm bunları o kadar içten söylüyorsun ki, sanki kendine," dedi Melike tebessüm ederek.

13

"Kendimle de konuştuğum oldu, birçok kez. Bak kendin söylüyorsun, estetikli olduğumu düşünüyorlarmış, konuşuyorlarmış hakkımda... Peki ben neredeyim? Bir partide hayatın keyfini çıkarırken senden duyuyorum bunu, çok daha kötülerini duyduğum ve kendimi mahvettiğim

zamanlar oldu ama insanların senin hakkındaki düşüncesini bazen ne yaparsan yap değiştiremezsin. Bırak onlar istediklerini düşünsünler, sen yoluna devam et." Omuz silktim, kadeh kaldırdım; Melike ağzı açık bir şekilde bardağı benimkine çarptı.

21

Can hafifçe beni alkışlarken ona kapalı ağız gülümseyerek baktım, Barlas'ın gözlerinin üzerimde olduğunu biliyordum ve bu beni daha da geriyordu. Ne zaman kendimi öne çıkaracak bir şey yapsam ya da söylesem orada bir yerlerde kızıl kahvelerini üzerime dikmiş bakıyor oluyordu.

9

"Birileri tecrübeli," dedi Can.

1

"İki milyon takipçisi var kızın, her hareketi didik didik ediliyor sosyal medyada. Ne bekliyordun?" Melike bana döndüğünde, istemsizce tebessüm ettim ona. Gergin bir tebessümdü bu, gerçek değildi. Tüm bu sohbet, yalnızca birkaç dakika sonrasına hazırlamak içindi kendimi. "Tavsiyen için sağ ol Nas, rahatladım. Bu arada tanıştığımıza çok memnun oldum, ismini çok duymuştum. Çok tatlı biriymişsin."

12

Değildim ama hakkımda çok kötü şeyler söylendiğinden tanışanlar o kadar da olmadığımı gördüklerinde şaşıyorlardı. Eminim Melike *söylediklerinin aksine çok tatlı biriymişsin* diyecekken kendini durdurmuştu. "Ben de

diyecekken kendini durdurmuştu. "Ben de memnun oldum," Seslice nefes verdim, ardından ikisinin üzerinde gezdirdim gözlerimi. "Rahatsız olmazsanız Barlas'la bir şey konuşmam gerekiyor o yüzden..."

13

"Ah, tabii tabii," dedi Melike hemen kuzeninin koluna girerek onu arka taraflara sürüklerken. "Gel biz bizimkilerin yanına gidelim, marshmallow getireceklerdi ateşe tutar yeriz..."

3

"Bir şey mi konuşmamız gerekiyor?"

21

Bardakta kalanı kafama diktim, ardından elimde buruşturup köşedeki çöp poşetine attım. Barlas, onunla konuşacağımı söylemiş olmama rağmen ona bakmadığım ve sorusuna cevap vermediğim için rahatsız olmuş olmalı ki beni kolumdan yakaladı ve yüz yüze geldik. "Naz? Ne konuşacağız?"

29

Telefonum titredi o an arka cebimde. Barlas'ın elini kolumdan çekmedim ama gözlerine bakmadım da, elimi arka cebime uzattım ve aydınlanan ekrana baktım; bir video göndermişti ama daha tıklamadan, kapağından hangi video olduğunu anlamıştım. Tahminim doğruydu. Bütün bunları nereden bulduğunu biliyordum. *Lanet olsun ki. Kahretsin ki.* Videodaki Melina'ydı ve çıplak sayılırdı.

84

Ekranada bir mesaj daha belirdi. *Cesaret olsun diye atıyorum... Gözlerim üzerinde. Nerede? Nereden izliyordu?*

4

Başımı çevirdim ve kalabalığı süzmeye başladım ama kimsenin gözü üzerimizde değildi, Ladin hariç...

65

Melina'ya baktığımda bölümden arkadaşlarıyla gülüşerek sohbet ediyordu. Mutluydu. Onun için her şey yolundaydı ve her zaman öyle olmuştu. Sevmiş ve sevilmişti, belki sevdiğinden bile daha çok sevilmişti. Nefret ettiğim kısım buydu. Ben sevmeye layık değil miydim? Onun neyi vardı da bende eksikti? Şimdi boka batmıştı ve onu kurtaran ben olacaktım. Ne için? Sevdiğim çocuğun ilk aşkı olduğu için mi yoksa tüm bunlar ortaya çıkar ve her şeyin benim suçum olduğu anlaşılırsa diye mi?

3

Etrafımız çok kişi yoktu, en azından yakında... bunu burada mı yapmalıydım yoksa daha تنها bir yerde mi? Yutkunarak Barlas'tan kolumu kurtardım, ardından elini tuttum; o çatık kaşlarla ellerimize bakarken benim göğüs kafesimde depremler oluyordu ama biliyordum ki hiçbirinin sesi dışarı ulaşmıyordu. Onu parti alanından biraz tenhaya çektim, yağmur atıştırıyordu ama yoğun yağmıyordu o an.

14

Ağaçların sıklaşmaya başladığı bir yere geldiğimizde karşı karşıya durduk, elini bıraktım. Ses kaydını başlatmıştım. *Belki Barlas'la ilgilidir, belki Akşam, belki Atlas Ege, belki de abin...* Belki de bir şey bildiği yoktu ve ben oltaya geliyordum ama Selin ve Gürkay olayını da bilmemesi gerekiyordu. Melina'nın videosunun elinde olmaması gerekiyordu mesela. İki video da tanıdıktı. Lanet olsun ki tanıdıktı. *Tatlı Nas küçük dünyasında yalnız başına, hiç kimsesi yok.*

17

Yoktu.

"Sana bir şey söyleyeceğim, iki şekilde cevap verme hakkın var," dedim ardı ardına yutkunurken. Başımı kaldırdığımda Barlas'ın kızıl kahvelerinde yalnızca dehşet vardı. Bu pek iyi bir şey değildi. Belki de sezmişti. Olabilir miydi?

15

"Beni korkutuyorsun, iyi misin?" diye sordu ama bunun bir önemi yoktu. Korkmuştum ve iyi değildim ama... ama'sı yoktu. Bana şantaj yapan kişi o videoya sahipse, daha birçok şeye sahipti. Bunu biliyordum.

5

"Barlas," dedim titrek bir nefesle. "Ya arkana bile bakmadan çekip gideceksin ve bunu hiç söylememişim gibi hayatlarımıza devam edeceğiz, ya da... ya da ne yapmak istiyorsan..." *Ya da sarıl, öp, bir şey yap! Tut bıraktığın elimi!*

45

Küçük Nazenin göğüs boşluğuma kıvrılıp cenin pozisyonunda yattığında, sevdiklerini kaybetmekten korkuyordu fakat aslında tam bir cesur yürekti; *ben sana bunu aslında söyledim Barlas. Sana bir mektup yazdım ve verdim, ama sen okumak istemedin. Abim dalga geçti, hep geçer. Çocuktuk.*

21

Nas ise dimdik ayaktaıdı. Belki de ilk defa bu kadar korkaktı ama bundan sonra öyle olmayacağını biliyordu çünkü bir tümör gibi söküp atacaktı bunca zaman onu zayıf kılan şeyi. *Atacak mıydı gerçekten?*

5

Zamanın içinde kara bir delik açıldı ve her şey yavaşladı, nefes almama bile gerek yoktu; bu anda kalsak sonsuza dek güzel yüzünü izleyebilirdim ama bundan sonra ona asla eskisi gibi bakamayacaktım. İki türlü de. Ya kanatlanıp uçacak ya da çamur bataklığın dibini boylayacaktım. Ladin ne demişti? *Yüklerinden kurtul ki uçurumdan atladığında kanatların seni taşıısın.*

2

Ne kadar kabul etmek istemesem de platonik aşkım bana bir yükü.

2

"Nasıl söylenir bilmiyorum çünkü daha önce kimseye söylemedim, ve bence sözler değil eylemler daha çok şey ifade ediyor... o yüzden..." Yutkundum. "Geçen yaz kuma takılıp üzerine içkimi döktüğümde sarhoş numarası yaptım

Yutkundum. "Geçen yaz kuma takılıp üzerine içkimi döktüğümde sarhoş numarası yaptım çünkü o esmer kızla takılmanı istemedim bu yüzden partiyi terk edip beni eve götürmek zorunda kaldın. Akşam'ın hasta olduğunu söylediğim ve bu bahaneyle doğum gününe gelmediğim de yalandı sadece psikolojik olarak etrafındaki dişi kalabalığı kaldıramıyorum; ondan önceki sene de bilinçli bir şekilde partini mahvettim çünkü sana öfkeliydim ve öfkelenince aklım duruyor..."

57

Gözlerine bakabildiğime inanamıyordum ama ara vermeden devam ettim. "...inadına komaya girecek kadar içtiğim tüm geceler derdim sendin, bir kere telefonuna girip Instagram'ındaki mesaj isteklerini ve arama rehberini sildim. Ben seni—" Nefesimi tuttum, gözlerimi sımsıkı kapattım. Gözlerinde gördüğüm her neyse görmek istemiyordum. "Barlas... beni seni..."

65

Nefesim kesildi, başımı eğdim, bu kadarını anlatmama gerek yoktu. Daha fazla devam edemezdin. Çok daha, çok daha fazlasını yapmıştım ama bilmesine gerek yoktu.

2

"Gidecek misin?" diye sordum, üçe kadar saydım ve gözlerimi açtım; yoktu.

78

Yoktu.

227

Hiç olmadı ki.

5

Akşam haklıydı, bunca zaman olsa olurdu. Ladin haklıydı, yük kalkmıştı ve uçacaktım. Ama neden boğazıma kadar çamura batmış gibi hissediyordum?

3

Birini sevmekle ilgili sorun şuydu ki izne ihtiyaç duymuyordunuz, sizi frenleyen bir şey de olmuyordu. Kapılıyordunuz, öylece. Öylece kapılmak korkunç bir ihanetti kendine. Ne büyük bir kıyametti bu göğüs kafesine... Yıkımın getirdiği bir güzellik vardı, acıyı işe yarar bir şeye; sanata dönüştürebilirdiniz mesela yeterince güç bulduğunuz an. Attığım her adımda bedenimi hareket ettiren de buydu yıllar boyu; siz kukla oluyordunuz, duygular sizi oynatıyordu. Drama... bir tiyatro sahnesinde. Koltuklar boş, izlemesi için tek bir kişiyi çağırmışsınız; o da gelmemiş işte. Yok.

4

Yok.

Hiç olmadı. Hiç gelmedi.

9

Gelmedi ama gitmeyi bilebildi.

8

Belki de uzun süren platonik aşklarla ilgili sorun budur; zaman içerisinde hayal görürsün, ufak tesadüfleri birleştirir kendine hak görürsün, orada olmayan bir şeyi görürsün. Ya da sadece körsündür. Bu kadar basittir.

8

Bu kadar basitti ve bitmişti.

7

Gözlerimden akan yaşları kollarıma silerken yağmur sicim gibi üzerime boşalıyordu, kaç dakikayı burada ayakta geçirmiştım bir fikrim yoktu ama ses kaydını gönderebildiğim an yönümü şaşırmıştım. Birkaç metre metre ileride bir erkek bedeni gördüğüm an göğüs kafesimdeki çarpıntım şiddetlendi, ama buraya gelen yalnızca Ladin'di. Barlas gitmişti. Seçimini yapmıştı.

98

"Git!" diye bağırdım aksi yöne doğru yürümeye başladığımda.

1

"Nereye gidiyorsun?" diye bağırdı, yağmurun içinde sesini bana ulaştırmaya çalışıyordu.
"Nazenin!"

12

"Git!" diye bağırdım tüm gücümle, bu sefer koşmaya başlamıştım; karanlık ormanda, arkama bile bakmadan, bir daha bulunmak istemez gibi... Kırık kalpler durağında incek vardı.

35

Ama yarın sabah uyanacaktım ve bu da geçecekti değil mi? Her şeyin geçtiği gibi... Acıttığı bir gerçektir ama, o nasıl geçecekti ki? O hiç geçmeyecekti işte.

2

Ve Nazenin Asilkaya yine sevdiği birini kaybetmişti, katil sevgiydi.

14

Yoğun yağan yağmurda nefesim kesilene kadar koştum, hırkamin ne zaman düştüğünü bilmiyordum ama üşüyordum ve kollarımı dallar kesiyordu. Sonunda ayaklarımın tamamen ıslandığını hissettiğimde bacaklarımı çok zor hareket ettirebildim bir adım için, bir adım daha attım; battım. Nereye basmıştım? Nereye batıyordum?

4

"Nazenin, dur!" diye bağırdı biri, sesi eko yapmıştı ormanda. Dizlerimden yukarı batmaya başladığımda ellerimi yukarı kaldırdım ve dehşetle nefesimi tuttum. *Bir bataklığa saplanmıştım.*

43

Ladin. Karanlıkta Ladin'i görebiliyordum. "Hassiktir, hareket etme," dedi nefes nefese, ne yapacağını bilemiyor gibi etrafa bakıyordu.

32

"Ba-batıyorum," dedim kekeleyerek, nasıl bu hâle geldiğimi bilmiyordum. Hiçbir şey bilmiyordum. Kafamın içinde bir fırtına kopuyordu ve ben yalnızca yara alıyordum.

2

"Evet, batıyorsun geri zekâlı," dedi Ladin, bu istemsizce beni biraz da olsa uyandırmıştı.

69

"Hey!" Bağırdım.

1

"Sus," dedi bir ağacın yarım kol kalınlığındaki uzun dalını ayağıyla tekme atarak kırarken. Bir çıt sesi geldi, yağmur neredeyse durmuştu ama

çıt sesi geldi, yağmur neredeyse durmuştu ama hâlâ kafamdan aşağı su boşalıyormuş gibi hissediyordum.

1

"Benimle böyle konuşamazsın!"

2

"Bence sen hiç konuşma çünkü konuştukça batıyorsun, her anlamda."

55

"*Esprî yapıyobide...*" Dilim dolanıyordu. Belki de çok içmiştim.

37

"Madem ağzımdan çıkan lafı anlama yetin var, ne diye kilometrelerce koşuyorsun kör karanlıkta?" diye homurdandı kendi kendine bataklığın ucuna kadar gelirken, ardından dalı uzattı. Tutmuştum. "Sakin ol, bataabilirsin ama dalı tuttuğun sürece sorun yok. Seni çekeceğim."

3

"Bırak batayım..." dedim o an dalı bir anda bırakırken. Belki de yeterince ayık değildim. "Boğularak ölmek çok acı veriyormuş ama çamur yutmakla aynı şey değil bence değildir—"

😊

20

"Senin de içki içmeye ehliyetin olmalı, ve kayıtlara geçsin diye söylüyorum; sana alkol ehliyeti verenin aklından şüphe ederim."

5

"Benim ehliyetim vardı biliyor musun, sonra aldılar polisler benden..." Gözlerimi sımsıkı kapatarak ovuşturdum, rimelimin kirpiklerimde parçalandığını hissetmiştim ama umrumda

olmamıştı. "Neyim varsa..." Derin nefesler almaya çalışıyordum ama olmuyordu. "Aldılar benden..."

22

"Astımın mı var?" Ladin'in karanlığa hapsolmuş gözleri sonuna kadar açılmıştı ve hâlâ yüzüme doğru uzatıyordu dalı. "Siktir Nazenin astımın mı var? Cevap ver bana? Odaklan, sakin ol!"

21

"Yok," dedim ağır ama hızlı ve derince almaya çalıştığım nefeslerin arasında boğulurken. Belime kadar batmıştım. "Astımım yok..." Gülümsedim. "Witch'de bir bölüm vardı..." *Nefes al. "Bataklığın altı..." Nefes al. Yukarı bak, aşağı değil. "Yeraltı dünyasına..." Nefes. Al. Lanet. Nefes al! "Açılan bir kapıydı..."*

10

"Panik atak geçiriyorsun," dedi Ladin bir anda elindeki dalı fırlatıp bataklığa en yakın ağaca bakarken. Ne yaptığını anlamıyordum ama benden vazgeçmiş gibiydi. Belki de burada batarak ölmeme izin vermeli ve partiye geri dönmeliydi, kimse bir şey anlamazdı üstelik. Bataklıkta cesedimi de aramazlardı... Aşağıda bir yeraltı dünyası olduğunu düşünmüyordum ama kontrol etmek de gerekiyordu tabii ki.

23

Ladin, bataklığa en yakın ağaca çıkıp yalnızca bükülebilecek kalınlıkta olan dalın üzerinde zıplamaya başladığında başımı kaldıracak gücüm yoktu, yalnızca batıyor ve batıyordum; görüşüm bir bulanıklaşıyor bir netleşiyordu.

görüşüm bir bulanıklaşıyor bir netleşiyordu.
Belki de gerçekten panik atak geçiriyordum.

4

Bir saniye sonra dal o kadar büküldü ki dal ve
yapraklar kafama çarptı, buraya kadar uzanmıştı.
Ellerim neredeydi? Dala tutunsam, yürüsem
kıyıya, bırakmasam... ama ellerim neredeydi?

1

Ellerim de batmıştı. Omzuma kadar batmıştım.

34

Belki de anne ve babamla buluşma vaktim
gelmişti. Beni çok sevdikleri için ölmüşlerdi.
Sevgi katildi. Ben de şimdi onları ne kadar çok
sevdiğimi ve özlediğimi düşünerek ölsem
burada ödeşmiş olur muyduk? Onlar
gelmeyeceğine göre bir noktada benim gitmem
gerekliyordu elbet...

11

Çenem çamura battığı an birinin çamurlu ıslak
elini yanağımda hissettim, başımı kaldırdı; bir
şeyler söylüyordu ama duyamıyordum onu.
Ladin bataklığa mı girmişti? Büktüğü ağaç
dalına tutunarak... Belimden tutarak beni öne
geçirdiğinde bir an başı çamurun içinde
kayboldu, çığlık attım, ya da attığımı düşündüm;
uyuşturulmuş gibiydim. Bataklık soğuktu. Belki
de sesim çıkmıyordu, sadece çıktığını
düşünüyordum.

26

Gözlerimi açtığımda Van gölü canavarı bana
bakıyordu ve yerde yatıyordum.

48

Gözlerimi açtığımda Van gölü canavarı bana bakıyordu ve yerde yatıyordum.

48

"—bir şey söyle! Beni duyabiliyor musun? Ambulans çağırayım mı? Ne yapmam gerekiyor?" Ama o Van gölü canavarı değildi, zaten biz de ne Van'daydık ne de göl kenarında. Gerçi Van gölü canavarı siyah mi olurdu mavi mi? Ladin baştan aşağı çamurla kaplıydı ve yüzünü silmişti görebilmek için, bu yüzden kapkara ve korkunç görünüyordu. Muhtemelen benim de bir farkım yoktu.

34

Öksürerek aniden doğrulduğumda rahat bir nefes aldığımı duydum, avuçlarımı ıslak toprağa yaslayarak eğildiğimde öksürüklerim şiddetlendi. Bir an içtiklerim ağzıma geldi ama onları içeride tutmayı başardım. Kusma fobim vardı. Hayır, içeride kıyamet de kopsa kusmayacaktım.

11

"İyi misin?" diye sordu Ladin bir kez daha, başımı kaldırdım ve ona baktım; bu sefer ayağa kalkmıştı. Ona, üzerinde zıplayarak bataklığa doğru büktüğü ağaç dalına ve bataklığa baktım; bu sirkülasyon birkaç kere devam etti.

+

Ardından koca bir "Hassiktir," çektim.

18

"Bunu iyiyim demişsin sayacağım."

1

"Hayatımı kurtardın," dedim dizlerimin üzerinde kalkmaya çalışırken ama tüm güç vücudumdan çekilmişti. "Sen benim..." Derin bir nefes aldım ve kocaman açtığım gözlerimle baktım ona. "Hayatımı kurtardın!"

25

"Kahramanım diye üzerime atlayacaksan ikimiz birden yere düşer yuvarlana yuvarlana o bok çukuruna geri döneriz haberin olsun, kendimi taşıyacak gücüm yok şu an," dedi Ladin gözlerini açık tutmaya çalışırken ama kirpiklerinin arasından çamur giriyor gibiydi, zorlanıyordu, sürekli gözlerini kırışırtıyordu.

44

Kahkaha attım. Gülüşümün şiddetinden eğilmek zorunda kalmış, sonra tekrar düşmüş, tıpkı Ladin'in söylediği gibi neredeyse bataklığa yuvarlanıyordum ki yerdeki bedenimi iki ayağını belimin kenarına sabitleyip üzerime eğilerek durdurdu. "Sakin," dedi sert bir sesle. "Bak sakın!"

36

Artık gülmüyordum. Belki de kussam daha iyiydi, sonuçta ölümden dönmüştüm; fobimi de yenebilirdim. Böylelikle aklım biraz başıma gelirdi çünkü sarhoş olduğuma emindim.

1

Ona elimi uzattım, sıkıntılı bir nefes verdi ama tuttu ve kalkmama yardım etti. "Ne belalı kızsın sen ya, ya koşmasaydım peşinden bir boklar olduğunu anlamayıp? Geberip gitseydin burada kimsesiz bir başına?"

6

"Ne güzel," dedim bataklıktan yukarı tırmanmaya başladığımda. "Temiz iş olurdu. Bedenimi bulamazlardı, okulda efsaneler türerdi tabii... Korkanların odalarını ziyaret ederdi geceleri hayaletim."

6

"Aklın yerinde değil, olayın ciddiyetini kavrayamıyorsun," dedi Ladin tükürür gibi, sinirlenmişti. "Nereye gidiyorsun amına koyayım bir dur ya!"

9

"Küfür etme!" diye bağırdım ona dönerek. "*Onun gibi* küfür etme!"

50

Çatık kaşlarla orada durdu, bir süre öfkeyle baktık birbirimize. İkimiz de az önceki olanlardan dolayı hâlâ doğru düzgün nefes alabiliyor değildik.

1

Ladin yanıma geldi, bir süre kaçtığım yerin aksi yönüne yürüdük. Kaçışımın ardından ne kadar süre geçmişti bilmiyordum ama bir saati aştığına emindim. Telefonumun hâlâ arka cebimde olduğunu fark ettiğimde elime alıp temizlemeye çalıştım, neyse ki çalışıyordu.

2

"Buraya gel," dedi Ladin bir süre sonra, ağaçların arasından geçiyordu nehir. "Temizlenmemiz lazım."

17

"Gerek yok, eve gidince temizlenirim."

1

"Peki seni eve kim götürececek akıllı kız?" Ladin'in alaylı ifadesi, çarpık gülüşüyle aydınlandığında seslice nefes verdim. "Temizlenelim, seni eve ben bırakırım. Yağmur başladığında herkes toparlanıyordu, şimdiye çoktan topuklamışlardır. Yani anlayacağın sadece ikimiz kaldık."

2

"Abim," dedim telefonumu elimde sallayarak. "Abim bensiz gitmez, bekle bir arayayım." Fazla güvenliydin bu konuda, fazla özgüven... Kendime, abime... Gereksiz bir güvendi duyduğum. Bir köşeye yürüyüp abimi aradığımda, telefonumu açış şeklinde bozguna uğramıştım daha.

11

"Ne var?" diye sordu bıkkın bir sesle.

64

"Neredesin?" Etrafa baktım. Parti yerine yakındık, biraz ileride Barlas'la konuşmuştum ve hiç ses gelmiyordu; parti ateşi de yağmurla çoktan sönmüştü.

2

"Evde," dedi abim. "Lafımı dinlemeyip Tamer piçiyle partiye gittiğine göre onunla dönersin herhalde, değil mi Nas?"

135

Sesindeki imâ beni öyle rahatsız etmişti ki bileğim verdiğim emirleri reddetti, telefonum parmaklarımın arasından ıslak toprağa düştüğünde gözlerimi birkaç kere kırpıştırarak algılamaya çalıştım. Pekâlâ. Abim evdeydi, güvende; kuru ve temiz. Ben ise az önce

algılamaya çalıştım. Pekâlâ. Abim evdeydi, güvende; kuru ve temiz. Ben ise az önce ölümden dönmüştüm ve çamurla kaplı bir şekilde ormanda, bir yabancıyla yalnızdım.

19

Telefonumu aldım ama aramayı sonlandırıp arka cebime geri koydum. Ladin'e doğru yürürken yüzümde sahte bir tebessüm vardı. Bana *ne oldu* der gibi baktı, "Az önce çıkmışlar, birkaç kere aramış ama duymamışım. Tamer'le döneceğimi söylediğimden sorun etmemiş gitmeyi. Şimdi dönmesin," diye homurdandım önünden geçip nehre yürürken.

23

"Nazenin," dedi Ladin bileğimden yakalarken. "Tamer siz kavga edince siktir olup gitti. Abin bunu görmedi mi?"

11

Ona baktım. "Herkes gördü mü?"

"Çoğu kişi, evet," dedi Ladin. "Müdahale edecektim ama sarışın arkadaşın olaya el atınca gerek kalmadı."

17

Başımı yere çevirdim. Abim bunu görmemiş olmalıydı. Eğer öyle olsaydı bana telefonda Tamer'le döneceğimi düşündüğünü söylemezdi. Ne olursa olsun beni gerçekten burada bırakmazdı. "Görmemiştir, uzatmaya gerek yok, seninle döneceğim işte," dedim omuz silkerek. "Beni burada bırakmak istiyorsan da—"

25

"Saçmalama." Lafımı kesti, kaşlarını çatmıştı ve çamurla kaplıyken bile yakışıklı görünüyordu. Ne diyebilirdim ki? İyi bir insandı. Benim aksime. Etrafımdaki herkesin aksine. "Burada bekle, arabayı getireceğim."

5

Başımı sallamakla yetindim. Nehrin kenarına yürüdüm ardından, Ladin parti alanına ilerlemişti. Gerçekten de herkes gitmişti. Abim bile gitmişti. Abim bile gitmişse...

17

Bazen düşünüyordum bunu. Belki de insanları zorlayan bendim; yanlış tercihler ve yanlış kelimeler kullanıyordum belki, belki ben açıklayamıyordum eylemlerimin nedenini iyi ya da onlar anlamak istemiyordu beni tanıdıklarından... ama ben, kimsenin beni tanıdığını ya da gerçekten tanımak istediğini düşünmüyordum. Bana şantaj yapan insanın dediği gibi, *Nas küçük dünyasında yalnız...* hep öyleydi. Elini tutmak istediği herkes onu karanlık bir çukura itti.

9

Ve 19 yıl sonra ilk kez somut olarak o çukurun içindeydi o küçük kız. İşte... Bırak paçalarını, boğazına kadar batmıştı.

4

Ellerimi, kollarımı, yüzümü yıkadım; geriye oturdum ve Jordan'larıma baktım, istemsizce gülmeye başlamıştım kendime. Ladin ayağıma bastı diye kıyameti kopardığım ayakkabılarım

şimdi tamamen çamurdandı ve derin temizlemeye versem bile eski hâline döneceklerinden şüpheliydim.

4

Nehir boyunca arabanın ilerleyebileceği bir yol vardı, far ışıklarından Ladin'in buraya sürdüğünü görebiliyordum. Arabası da kendi gibi siyahtı. Ön kapıyı açıp indiğinde, sürücü koltuğundan dışarı çamur içinde kalmış gazete sayfalarını çıkardı ve buruştururken arkaya yürüdü, bagaja atacaktı çünkü etrafta çöp yoktu. Arabasının içi kirlenmesin diye sermiş olmalıydı.

3

"Ne yapıyorsun?" diye sordu bana doğru yürürken, bir anda tişörtünü çıkartıp attığında şokla çıplak göğsüne baktım. Dövmeleri ve karın kasları vardı ama karanlıkta pek net görülebildiği söylenemezdi.

50

"Neden soyunuyorsun?" Eli pantolonunun kemerine gittiği an ayağa fırladım.

4

"Elini yüzünü yıkayınca temizlenmiş mi olacaksın? Mümkün değil Nazenin, yıkanmadığın sürece seni arabama almam," dedi Ladin ayakkabılarını ve pantolonunu çıkartıp kenara bırakırken. İç çamaşırıyla kaldığını biliyordum ama bilinçli olarak aşağı bakmıyordum. "Çıkar üzerindekiyi yıkan, bakmayacağım. Bagajda birkaç parça kıyafet var, üzerine uygun bir şey veririm."

46

Planını çürütecek bir şeyler düşündüm çünkü çırılçıplak soğuk suya girmek istemiyordum ama bir yandan da haklıydı; kulaklarımızın içine kadar çamurla kaplıydık.

1

Ladin arkasını dönüp nehre girdiği an çenesine kadar battı, "Soğukmuş biraz," diye mırıldandı yalnızca. Aksini düşünmemiştim zaten.

6

Ayakkabılarımı çıkarırken içim normalde acıyacağından daha az acıyordu, sanırım alkol işini yapıyordu. Pantolonumu bacaklarımdan aşağı indirdim ama askılı crop'umu çıkaramayacaktım çünkü altına sütyen giymemişim. Yalın ayak taşların üzerinde kaymamaya çalışarak suya ayağımı soktuğum an çığlık attım.

11

Ladin çığlığımda birlikte bana döndü. "Ne? Ne oldu?"

1

"Dön be!" diye bağırdım, istemsizce utanmışım. "*Siğikmiş biriz,*" diye taklit ettim onu ardından, gülerek arkasına döndü. "Soğuk bu dümdüz soğuk! Buz soğuğu! Kutup soğuğu! Soğuk! Soğuksa niye soğuk demiyorsun!"

43

"Bir anda atla," diye bir öneride bulundu, kendi öyle yapmıştı. Başını aşağı sokup birkaç saniye çıkmadı, o sırada dizlerime kadar girmeyi başarmışım. Ladin saçlarından çamuru atıyor olmalıydı. Belime kadar girdiğimde suya,

titriyordum. Ciddi anlamda dişlerim birbirine çarpıyordu ama yavaş yavaş kendime geldiğimi hissediyordum.

1

"Siktir, söyledim her şeyi," dedim gelen farkındalıkla. "Ne yaptım ben?"

13

Ladin kafasını yaklaşık iki metre ötede çıkardığında tamamen temizlenmişe benziyordu. Omuzlarıma kadar girdiğimde bana döndü, suyun altında ellerimle kendimi temizliyordum. İç çamaşırım olmasa da crop'ı çıkarmak zorundaydım. "Söyledin gerçekten," dedi Ladin alayla. "Ne yaptın sen?"

11

"Sen sus," diye homurdandım avuçlarımı yüzüme yapıştırırken. "Senin yüzünden... sen cesaret verdin bana!"

2

"Aynen öyle, yalnız biraz hareket ettirmen lazım avuçlarını sürterek. Biraz da su alsan iyi olur, başka türlü o çamur keseyle bile çıkacak gibi değil. Esmerleşmiş bile olabilirsin."

8

Bu hâlde bile benimle dalga geçiyordu. Ayak parmaklarımla aldığım bir taşı elimle kavradım ve kolumu kaldırıp ona attım. "Komik mi?"

8

Ladin anında suyun altında girdi, birkaç saniye çıkmadı. Ardından yakından kafasını ve omuzlarını çıkardığında eliyle saçlarını geriye itti, alaycı ifadesi silinmişti. "Komik değil,

haklısın," dedi ciddi bir suratla. "Ama şimdilik gül. Yarın sabah ayıldığında muhtemelen zor bir süreç seni bekliyor olacak nasıl olsa."

6

"Şimdi de gülmek istemiyorum," diye mırıldandım başımı iki yana sallayarak. "İçimden gelmiyor. Üstelik ayılacağım kadar ayıldım... Sen sevgilinle arkadaşının seni aldattığını öğrendiğinde gülebilmiş miydin?"

1

"Bir süre için değil," dedi Ladin buruk bir tebessümle. "Ama ben alkolü dayayıp saatte 120 kilometre hızla bataklığa koşmamıştım da."

31

Başka bir taş aldım ve kolumu kaldırdım ama bu sefer bileğimden yakaladı, biraz yukarıdan bakıyordu. İki yana salladı başını, "O bir kere olur," dedi, ardından omuzlarımdan bastırdı ve birkaç saniye sonra suyun içindeydim.

22

Akıntıyı hissedebiliyordum, ayrıca onun parmaklarını da saçlarımda hissediyordum; anlamıştım, benim kendi isteğimle kafamı suya sokacağım yoktu, o hâlleliyordu. Ellerini ittirip kendim temizledim saçlarımı, ardından yüzeye çıktığımda Ladin kıyıya yürüyordu. "İşin bittiyse çık, hasta olacağız yoksa."

15

Ben olduğuma emindim. Neredeyse.

1

Nehirden çıktığımda arabanın öteki yanına doğru yürüdüm, saçlarımı sıktım; Ladin yanıma

Nehirden çıktığımda arabanın öteki yanına doğru yürüdüm, saçlarımı sıktım; Ladin yanıma gelmedi ama bana doğru oldukça büyük siyah bir kapüşonlu fırlattı ve bu işimi görürdü. Islak külotu çıkarmadım ama crop'ı kirli kıyafetlerimin yanına attım ve hızla kapüşonluyu giyindim. Anında ısınmaya başlamıştım ama hâlâ titriyordum, birbirine çarpıyordu dişlerim.

1

Çıkardıklarımı bana verdiği bir çöp poşetine doldurdum, Akşam; Jordan'ları çöp poşetinde görse muhtemelen kalp krizi geçirirdi ve bu düşünce biraz olsun beni gülümsetmişti. Arkadaşımı özlemiştim.

25

Arabaya çıplak ayaklarla bindim, içeri adımımı attığım an vücuduma çarpan sıcak hava buz kesmiş kaslarımı rahatlatmıştı ve esnemiştım. Ladin geri geri giderek, asıl orman yoluna çıktığında yağmur yeniden başlamıştı. Gözlerimi kısarak parti alanına çıkan yola baktım; hayal mi görüyordum yoksa yolda bekleyen bir motorsikletli mi vardı?

4

"Kenara çeker misin bir?" diye sordum Ladin'e, başını salladı. Onun da saçları ıslaktı ve üzerinde siyah bir eşofman takımı vardı.

1

Kenara bırakılmış motorsikleti hemen tanıdım, ardından camı sonuna kadar açtım ve dilime gelen ismi bağırdım. "*Ege!*"

53

Oradaydı, önceden partiye gelenlerin arabalarını park ettiği yerdeydi ve sıırıslıkla ıslanmıştı. Sesimi duyduğunda anında tepki verdi, saniyeler içinde buraya koşmuştu. "Nas?" Şaşkınlıkla içeri eğildi, gözleri şokla benim üzerimde geziniyordu. "Ne oldu sana?" Ardından Ladin'e baktı ama bir şey söylemedi.

1

"Çamura battım, Ladin yardım etti. Nehirde temizlendik," dedim kısaca. "Sen neden buradasın? Herkesle gitmedin mi?"

1

Ege gergince başını iki yana salladı. "Gitmiştim ama sonra sensiz döndüklerini gördüm, abine sorduğumda..." Mavi gözleri saniyelik bir şekilde Ladin'e döndü, bir yabancıyla olmamdan hoşlanmamıştı. "Sonra geri döndüm, ne olur ne olmaz diye. Aradım ama açmadın, Tamer piçinin evini basmama ramak kalmıştı. Başına bir şey geldi sandım."

182

Başına bir çok şey gelmişti.

1

Sıcak bir his, umursanıyor olmak, göğsümü sarmaladığında arabanın klimasının becerebildiğinden daha çok ve daha hızlı ısınmışım belki de o an. Ege benim için geri dönmüştü. "Sağ ol, endişelendiğin için," dedim yutkunurken, alışkın değildim. "Ama eve dön sen de... Yağmur başladı."

4

Ege başını salladı ağırca. "Yarın okula görüşürüz," dedi, ardından sonra bir kez Ladin'e baktı. Ona temkinli bakışlar atıyordu. Muhtemelen başıma bir şey gelirse cesedini çiğneyeceğinin sinyalini veriyordu. Ege böyleydi.

11

Ladin'e evimi tarif ettim, ardından geri kalan yolda kollarımı birbirine dolayarak geriye yaslandım ve sileceklerin dağıttığı yağmur sularının akışını izledim ön camdan. Ladin'in kapüşonlusu da portakal çiçeği kokuyordu. "Neden çiçek gibi kokuyorsun?" diye sordum o an, çenemi tutamamıştım.

1

"Annem," dedi, bana saniyelik bir bakış attıktan sonra yola geri dönmüştü. "Çiçekleri sever. Evi orman gibidir. Çiçeği de böceği de eksik olmaz."

16

"Ebeveynlerinden kim İranlı?"

"Babam. Dubai'de yaşıyor, buraya sık gelmez. Ayrılar evet."

8

"Ayrı olmaları iyidir hayatta olmamalarından," diye mırıldandım kafamda kendimce ölçerken. Kırmızı ışıktı durmuştuk. Ladin geriye yaslanıp bana baktığında ben de ona döndüm. Kırmızı trafik ışığı yüzüne vuruyordu.

3

"Başın sağ olsun."

1

Omuz silktim ve önüme döndüm. Ne zaman annemlerden bahsetsem bu lafı duyuyordum ve artık bir etki etmiyordu.

"Sen LSD'deki L'sin o zaman," diye mırıldandım konuyu değiştirmek amaçlı. Aslında uykum vardı ama bir yabancının arabasında uyuma fikri pek de rahat değildi. "S ve D kim?"

2

"S, Samira. Kız kardeşim," diye açıkladığında baterist kızın kız kardeşi çıkmasını beklemiyordum bu yüzden şaşırmıştım. "D, Devrim." *Vokal çocuk.*

36

"Çok iyisin, gitarda. Çok iyisiniz yani, genel," dedim dilim dolanırken. Arkaya döndüğümde elektro gitar oradaydı, kutusunda. "Kaç yıldır çalışıyorsun?"

2

"On yıl oluyor."

9

On yıl.

Olmuş muydu o kadar? Yutkunarak önüme döndüm. On yıl oluyordu, ailemi kaybedeli. Henüz dokuz yaşındaydım. Pencereye döndüm buruk bir tebessümle, ben sormuş ve ben cevabımı almıştım. Bu kadar basitti. yine de şimdiki zamanda geçen sohbetlerin geçmişi ayağa kaldırması hoş değildi, buna hiçbir zaman alışamayacaktım.

4

Konuşmaya devam etmedim, muhtemelen başım da pencereye dönük olduğundan uyuyakaldığımı düşünmüştü. Evimin olduğu sokağa girdiğimizde doğrulmuş ve emniyet kemerimi  ozm şt m. "Teşekkür ederim," dedim eşyalarımı doldurduğum poşeti kavrayarak. "Cesaretlendirdiğin için, bir de hayatımı kurtardığın için. Ve eve bıraktığın için."

2

Ladin dudaklarını birbirine bastırarak kafasını salladı. "İyi geceler Nazenin."

3

"İyi geceler," diye mırıldandım kapı koluna uzanırken. Islak kaldırıma adımımı attıktan sonra kapıyı kapatmış, ona el sallayarak bahçeden içeri yürümüştüm. Ben kapıdan içeri girene kadar sokağı terk etmemişti.

26

Eşyalarımın olduğu poşeti kenara bıraktım, tek istediğim sıcak bir duşun ardından yatağa devrilmekti artık. Yarın sabah pratiğim vardı ve gitmezsem kimse beni Tanju hocanın gazabından koruyamazdı.

1

"Nas?"

1

Abimin sesi, beni merdivenlerin başında durduran şey oldu. Dönüp etrafa baktım, yalnızca holün ışığı yanıyordu; saat gece yarısını geçiyordu. Amcam ve yengem çoktan uyumuşlardı. Abimin üzerinde eşofman ve tişört vardı, duş almıştı. Beni orada bıraktıktan sonra

vardı, duş almıştı. Beni orada bıraktıktan sonra rahat rahat duşunu alabilmişti.

"Bu ne hâl?" diye sordu kaşlarını çatarak.
"Nereden geliyorsun sen?"

44

Merdivende ona doğru dönerek koridordaki aynada kendime baktım. Üzerimde yalnızca bir erkeğe ait olduğu belli olan büyük bir kapüşonlu vardı ve saçlarım ıslaktı. Ne düşünmüştü ki?

"Beni eve getirmeyi umursamadığına göre nereden geldiğim de umrunda olmamalı abicim," diye mırıldandım kollarımı göğsümde birleştirirken.

4

Yere sert bastığı öfkeli adımlarıyla üzerime yürüdü ama merdivenin başında durmuştu.
"Nas, delirtme adamı. Sen daha 19 yaşındasın. Kiminleydin?"

30

Gözlerimi devirdim, kendimi kontrol edemiyordum böyle zamanlarda. "Birincisi neyi ima ediyorsun, ikincisi 19 yaşındayım evet; reşitim. Kiminle olduğum, ne yaptığım seni ilgilendirmez."

3

"Nas!" Bağırды, neredeyse yerimden sıçırıyordum. Daha sonra üst katta uyuyan amcamlar aklına gelmiş gibi sabır çekti ve kendini sakinleştirmeye çalıştı. "Sakın bana Tamer'le olduğunu söyleme."

22

Sinirden gülümsedim. "Ne?" Başımı geriye attım ve kahkaha attım. "Bunu düşünebiliyorsun bile öyle mi?"

1

"Kiminleydin o zaman sikeceğim şimdi tavrını Nas! Doğru düzgün cevap ver, uyuyamadım bile geleceksin diye! Telefonu da yüzüme kapattın! Aradım kaç kez açmadın!" Abim elini saçlarına geçirdi, diplerden çekiştirdi. Bu durumun gerçekten hoşuna gitmediği belliydi. "Kendi kıyafetlerin nerede? Neden saçların ıslak? Kendini açıkla."

24

"Ben neden kendimi sana açıklamak zorundayım? Beni ormanda bir başıma bırakan adama! Ama abimsin değil mi? Her şey reva," diye homurdandım sesimi yükselttiğim için gram suçluluk duygusu hissetmeden. "Evde miyim? Evdeyim. Gerisiyle ilgilenme. Hatta sen git yat bence, yatmadan önce de sevgiline vıcık vıcık bir iyi geceler mesajı at. Sonra da zıbar işte!"

9

Abim öfkeyle kolumu yakalamak için uzanarak merdiveni çıktığında tıklatılan kapıyla birlikte tartışmamız bölündü. İkimiz de kapıya döndük; kim olabilirdi? Bu saatte? Ladin'in arabasında bir şeyimi unutmuş olabilir miydim?

1

Abim jet hızıyla çıktığı birkaç basamağı iki adımda indiğinde kapı deliğinden gelene baktı, ardından "Bir şey mi oldu lan?" diye sordu gayet samimi bir sesle kapıyı açarken. Abim kapıyı

açtığı an, yağmurda saçları ve ceketinin omuzları ıslanmış Barlas'a göz göze geldim. "Bu ne hâl abicim?"

42

Burada ne yapıyordu bu? Şaşkınlıktan ellerimle ağzımı kapatıp arkamı döndüm ve sımsıkı kapattım gözlerimi. Sanki görmezsem, kaybolup gidecekti. Halbuki oradaydı. Kapının önünde. Neden gelmişti? Bu saatte? Gittiği hâlde? *Gitmeyi seçtiği hâlde.*

3

Barlas, abime cevap vermedi; omzumun üzerinden ona baktığımda merdivenlerin başındaydı ve doğrudan bana bakıyordu. Alacağım nefes boğazıma takılırken yutkundum ve basamaklardan aşağı indim küçük adımlarla ama o, benim inmeme kalmadan kolumdan tuttuğu gibi ikimizi birden salona soktu. Abim peşimizden geliyordu ama Barlas ön bahçenin kapısını biz dışarı çıktıktan sonra onun üzerine kapatmış ve geri çekilmesi için bir bakış atmıştı. Abim, Barlas'a güveniyordu; bu yüzden bunun hoşuna gitmediğini belli etmek istercesine kaşlarını çatırsa da yalnız konuşmamıza izin vermiş ve salondan çıkmıştı.

24

Dışarısı soğuktu, bacaklarım çıplak; ve saçlarım da ıslaktı. Hapşırdım.

1

"Ne oldu?" diye sordum buz gibi bir sesle, kollarımı göğsümde birleştirerek aramıza mesafe koyarken. "Neden geldin?"

1

"Neden bana yalan söyledin?" Çenesini sıkıyordu, bakışları sertti ve doğrudan gözlerimi nişan almıştı; bu da demek oluyordu ki sinirliydi. Üzerinde partide giydikleri vardı. O an, sağ gözünde bir morluk fark ettim.

46

"Kavga mı ettin?" diye sordum, neredeyse elimi uzatıp morluğa dokunacaktım.

2

"Neden, Naz?" diye sordu Barlas, bir adım üzerime gelerek ama yakınlık istemiyordum. Tekrar geri çekildim. "Neden bana otoparkta yalan söyledin? Hani zevk işiydi sadece bir önemi yoktu senin için?"

54

Ama Nazenin Asilkaya'nın akli çalışıyordu. Bana şantaj yapan istediğini almıştı, değil mi? Artık istediğim yöne oynamamam için hiçbir sebep yoktu. Barlas nasıl olsa giderek tercihini yapmıştı, ona açık açık söylememe rağmen gidebilmişti.

2

"Bir önemi yok," dedim gözlerimi kaçırarak. "Bunun için mi geldin?"

1

Alayla güldü, başını geriye atmış ve elini yağmurda ıslanmış saçlarından geçirmişti. "Yanlış duyduysam düzelt ama bir saat öne bana duygularını itiraf eden sendin, duygular varsa seks nasıl sadece zevk işi olabilir?"

20

"Neyi değiştirir?" dedim umursamazca, gözlerimi kapatmış gözpınarlarımı sıkıyordum iki parmağımla; halbuki içimde kopan fırtına dışarı çıksa, bahçede sağlam dal kalmazdı. "Neyi değiştirir, ha?" Gözlerimi açtım, ona baktım; doğrudan yüzüne, gözlerinin içine. "Neyi değiştirir Barlas, söylesene?"

Cevap vermedi. Yalnızca bakıyordu. Öfkeliydi, neden bilmiyordum. Omuzları inip kalkıyordu, derin nefesler alıyordu. Göğsünden ittirdim onu, saldırır gibi. "Neyi değiştirir!" diye bağırdım. "Neyi değiştirir söylesene!"

8

Son darbem o kadar kuvvetliydi ki, ya da Barlas yeterince ağır basamamıştı yere; ıslak çimenlerin üzerine düştüğünde dirseklerini yaslayarak doğrudu. Hâlâ aynı bakıyordu. Lanet olası, bir şey söyleseydi; başka türlü baksaydı ya da hiç bakmasaydı!

1

Başını eğdi, nefes alışverişlerini düzenledi. O ayağa kalkarken yavaşça, ben dünyamın yıkılışını izledim. "Haklısın," dedi, bana bakmıyordu. "Değiştirmez."

137

İnandığım her şey paramparça olurken cam ve can kırıklarının kalbime, göğsüme ve sırtıma battığını hissediyordum; âşk, çocukluk ve güven... Üç yerden. Üç yerden birden, bir gecede.

13

"Def ol," diye tısladım ona kapıyı gösterirken ama belki de yıllar sonra ilk kez gözünün içine öfkeyle, hayal kırıklığıyla, bir şeyi anlayacak diye korkmadan ve gizlemeden, maskesiz; filtresiz bakıyordum.

249